

STRATEGIA ROZWOJU KULTURY W KRAKOWIE DO ROKU 2030

RAPORT Z KONSULTACJI SPOŁECZNYCH

Stowarzyszenie Pracownia Obywatelska

Kraków, 2017 rok

Spis treści

1. Jak konsultowano strategię kultury	4
1.1. Spotkanie inauguracyjne	4
1.2. Spotkania grup tematycznych	5
1.3. Badania fokusowe	5
1.4. Spotkania z ciałami dialogu obywatelskiego	5
1.5. Wywiady indywidualne	5
1.6. Zbieranie uwag za pomocą ankiety internetowej	5
1.7. Zbieranie uwag pocztą elektroniczną	5
2. Kluczowe tematy poruszone w ramach konsultacji	6
Jak zatrzymać artystów w Krakowie?	6
Jakie działania na poziomie infrastrukturalnym mogłyby poprawić sytuację artystów w Krakowie?	11
Jakie działania należy podjąć, by wzmocnić kulturę lokalną w dzielnicach?	13
Jakie priorytety powinny być brane pod uwagę w przypadku organizowania wydarzeń kulturalnych w dzielnicach?	18
Jakie działania podjąć, aby instytucje kultury były bardziej otwarte dla lokalnych społeczności?	22
Jak oceniasz obecne zarządzanie kulturą w Krakowie?	27
Jak oceniasz jakość infrastruktury kultury w Krakowie?	38
Jak rozpowszechniać informacje, o tym co dzieje się w Krakowie?	43
Jak przełożyć potencjał wynikający ze współpracy różnych podmiotów na rozwój kultury w Krakowie?	52
Jak kultura funkcjonuje w przestrzeni Krakowa?	56
3. Opinie i uwagi do Priorytetów projektu Strategii	59
PRIORYTET I Wzmacnianie ekosystemu kultury w mieście	59
PRIORYTET II Podnoszenie standardów usług świadczonych w sferze kultury	62
PRIORYTET III Współpraca zamiast konkurencji	64

4. Priorytetowe zagadnienia	66
4.1. Dostępność	66
4.2. Edukacja kulturalna	68
4.3. Lokalność	74
4.4. Współpraca międzysektorowa	75
4.5 Wsparcie artystów	77
4.6. Współpraca z uczelniami wyższymi	79
4.7. Instytucje kultury	80
5. Uwagi zebrane w wywiadach indywidualnych	82
Osoba 1	83
Osoba 2	83
Osoba 3	84
Osoba 4	85
6. Wnioski z konsultacji	86

1. Jak konsultowano strategię kultury

1.1. Spotkanie inauguracyjne

W lutym i marcu powstała i była uzupełniana baza interesariuszy wg kategorii: instytucje kultury i administracja (ponad 120 kontaktów), biznes (prawie 20 kontaktów), dzielnice (ponad 100 kontaktów), osoby zaangażowane wcześniej w proces tworzenia strategii (prawie 30 kontaktów), artyści (prawie 60 kontaktów), organizacje pozarządowe zajmujące się kulturą w Krakowie (ponad 160 kontaktów), aktywiści i nieformalne inicjatywy (prawie 50 kontaktów), organizacje pozarządowe zajmujące się obcokrajowcami (prawie 50 kontaktów), Obywatele Kultury (prawie 20 kontaktów), radni Miasta Krakowa (43 kontakty), organizacje i samorządy studenckie (prawie 30 kontaktów), pracownicy uczelni (prawie 50 kontaktów) i dziennikarzy (ponad 50). Powstała baza w sumie ponad 750 maili. Do tych osób wykonywane były wysyłki maili (6) zapraszające do kolejnych etapów konsultacji.

Przygotowano prospekt konsultacyjny, który oprócz rozpowszechniania w wersji elektronicznej, został wydrukowany w liczbie 300 egzemplarzy, dystrybuowany na stanowiskach ogólnodostępnych w Magistracie, na samym spotkaniu inauguracyjnym, na spotkaniach grup tematycznych, spotkaniach fokusowych oraz wywiadach indywidualnych.

Na spotkanie inauguracyjne zgłosiło się 127 osób, wzięło w nim udział 130 osób.

Ponadto została przygotowana baza fanpage'y i grup na Facebooku zrzeszających osoby zajmujące się kulturą (ponad 30), na których również publikowane były aktualności. Aby dotrzeć do mieszkańców niezwiązanych z kulturą, emitowana była przez 2 tygodnie informacja o konsultacjach w telewizji autobusowej MPK oraz wykorzystano reklamy na Facebooku (w sumie zasięg ponad 6000 osób). Informację o konsultacjach przesłano również NGO-som za pośrednictwem newslettera MOWIS oraz dziennikarzom za pośrednictwem newslettera rozsyłanego przez Biuro Prasowe.

Powstało wydarzenie na Facebooku, którego zasięg (liczba osób, do których dotarła informacja o nim) wyniósł 45 tys. osób. Na nim opublikowano ponad 50 wpisów, informujących o procesie (m.in. poprzez przekazywanie aktualnych zaproszeń, linków do badań nt. kultury i fragmentów Konspektu), zachęcano do udziału i relacjonowano przebieg konsultacji (m.in. poprzez publikację zdjęć, raportów oraz serię wpisów z fragmentami zgłoszonych uwag pisemnych).

Aktualne informacje o projekcie były też publikowane na stronie: <http://pracowniaobywatelska.pl/projekty/konsultacje-strategii-rozwoju-kultury-krakow-2030/> i specjalnej zakładce na stronie UMK: <http://krakow.pl/207352,artykul,strategia.html>

Przyjęto praktykę obdzwaniania osób zgłaszających się na spotkanie w celu potwierdzenia obecności.

1.2. Spotkania grup tematycznych

Tematy grup zostały wyłonione na spotkaniu inauguracyjnym. Za priorytety uznano:

- Dostępność
- Edukacja kulturalna
- Lokalność
- Współpraca międzysektorowa
- Wsparcie artystów

W spotkaniach brało udział średnio 15 osób, każda grupa spotkała się 2 razy. Razem wzięło w nich udział ok. 60 osób.

1.3. Badania fokusowe

Ponadto, przeprowadzono badania fokusowe z interesariuszami:

1.3.1. Instytucje kultury

1.3.2. Uczelnie wyższe

1.4. Spotkania z ciałami dialogu obywatelskiego

Przeprowadzono również spotkania konsultacyjne z podmiotami, które w ramach swojej pozycji na styku administracji samorządowej oraz społeczeństwa obywatelskiego, zajmują się tematyką szeroko rozumianej kultury:

1.4.1. Rada Pożytku Publicznego

1.4.2. Komisja Dialogu Obywatelskiego ds. Kultury

1.5. Wywiady indywidualne

Przeprowadzono cztery wywiady indywidualne z osobami pełniącymi funkcje dyrektorskie w instytucjach kultury.

1.6. Zbieranie uwag za pomocą ankiety internetowej

Zebrano 40 odpowiedzi. Biorąc pod uwagę, że formularz miał 59 pytań, z czego 50 było pytaniami otwartymi, łącznie wpłynęło ponad 2000 uwag dotyczących szeregu różnych zagadnień.

1.7. Zbieranie uwag pocztą elektroniczną

Umożliwiono również zgłaszanie uwag pocztą elektroniczną. Z tej opcji skorzystały 2 osoby.

2. Kluczowe tematy poruszone w ramach konsultacji

Jak zatrzymać artystów w Krakowie?

1. Jak współpracować z uczelniami artystycznymi, by zapewnić rozwój kulturalny Krakowa?

Podstawowym postulatem, który pojawił się jest - **po prostu nawiązanie współpracy**, z wszystkimi uczelniami, ponieważ każda ma wpływ na rozwój kultury Krakowa. Wskazywano, że obszar współpracy jest ogromny, z kolei obecna współpraca jest praktycznie nieistniejąca, na bardzo niskim poziomie.

Wskazywano na potrzebę stworzenia **przestrzeni realizacji artystycznej studentów**. Organizacja festiwali, na których mogliby występować, dać możliwość realizacji studenckich projektów artystycznych w przestrzeni miejskiej lub w miejskich placówkach - wystawy, koncerty, spektakle. Przeznaczenie jednego wydarzenia na realizację prac studenckich na każdej scenie artystycznej. Organizacja wystaw młodych artystów i twórców w przestrzeniach miejskich. Umożliwić zaangażowanie w miejskie projekty. Wspieranie debiutów, organizacja wystaw, np. W MOCAR. Oferta współpracy dla młodych artystów przy tworzeniu projektów. Obowiązkowe kryterium sceny dla młodych i debiutów w obrębie wszystkich festiwali i wszystkich działań instytucji miejskich finansowanych ze środków miejskich. Angażowanie młodych muzyków do współpracy z orkiestrami krakowskimi. Tworzenie wolontariatu kierunkowego, pozwalającego zdobyć doświadczenie.

Najlepsze inscenizacje i najbardziej dynamiczny rozwój kompetencji artystycznych zawsze był wynikiem zażyłości pomiędzy twórcami (i oczywiście ciężkiej pracy)

Potrzebne jest również finansowanie, pozwalające nabyć doświadczenie - **staże, stypendia, konkursy**. Organizowanie dla nich dedykowanych staży, zwiększenie budżetu na kulturę w mieście oraz stypendia artystyczne dla młodych twórców. Wypracowanie systemu stażowego dla studentów kierunków artystycznych, aby widzieli perspektywę działań artystycznych w Krakowie w przyszłości. Stypendia, rezydencje, możliwość staży i praktyk zdobywania doświadczenia przy flagowych projektach miejskich. Organizacja stypendiów artystycznych oraz konkursów grantowych, w których studenci sami będą mogli się starać o dotacje działań artystycznych. Dofinansowania na konkretny projekt, stypendia dla najzdolniejszych.

Pomocne w angażowaniu uczelni byłoby również udostępnianie **przestrzeni dla studentów i networking**. Rezydencje artystyczne, umożliwienie ich udziału w planowaniu estetyki miasta. Udostępnienie przestrzeni i budynków podlegających pod miasto na wystawy, występy, prezentacje - na wniosek uczelni. Stała współpraca różnych sektorów, połączenie instytucji kulturalnych i współpraca z młodymi artystami. W miarę możliwości zapewnienie miejsca spotkań, przestrzeni co-workingowych, jeśli to możliwe nieodpłatnie lub za

niewielkie opłaty, dzięki którym możliwy będzie przepływ informacji i networking grup, jak też zostanie zapewniona baza, której często brakuje twórcom w postaci przestrzeni, w której mogą oddać się twórczości.

Pojawił się również głos, że to nie z uczelniami należy współpracować, a z artystami i przyszłymi artystami bezpośrednio, wg formuły: Open call i art in residency. Uczelnia powinna jedynie udostępniać informację o takich programach dalej, ale mieć jak najmniej wspólnego organizacyjnie, bo często stanowi pierwszy mur nie do przeskoczenia.

Wskazywano również potrzebę utworzenia **funduszu dotacyjnego**, **potrzebę** zapewnienia studentom ubezpieczenia zdrowotnego oraz większego wsparcia finansowego. Udzielania patronatów imprezom organizowanym przez uczelnie. Wspierania grantami wydarzeń wychodzące poza program obowiązkowy kształcenia studentów.

Postulowano także **więcej koprodukcji z organizacjami pozarządowymi**

Zwracano uwagę, że we współpracy warto **punktować w systemie wsparcia instytucji kultury aspekty miejskie**, takie jak startupy, koncepcja digital city, design przestrzeni, design miejski, projekty partycypacyjne, festiwale jako sfera kontaktu uczelni z mieszkańcami, definiowanie przez instytucje kultury potrzeb technologicznych, przestrzennych, artystycznych – jakie można rozwijać z uczelniami. Dobre praktyki: Forum Audiowizualne FMF: współpraca z katedrą wibroakustyki AGH i intermediów ASP – wspólne warsztaty dla reżyserów, artystów wizualnych i kompozytorów z producentami dźwięku i akustykami; praktyki studentów akustyki AGH nad poprawianiem akustyki ICE Kraków, wspólne stworzenie z miastem pierwszej w Polsce Sali do wykonywania utworów ambisonicznych, pokoje immersywne jako laboratorium dla sztuki cyfrowej, wspólne stworzenie studia nagrań. Współpraca z uczelniami filmowymi, teatralnymi, relacja – festiwale a uczelnie – wspólne użytkowanie i ożywianie przestrzeni uniwersyteckich i kultury.

Istotnym okazał się również temat **wsparcia promocyjnego**. Urząd Miasta i portale związane z UMK powinny informować o wydarzeniach organizowanych przez uczelnie artystyczne. UMK powinno wspierać uczelnie w organizacji wydarzeń i doradzać w tym zakresie.

Pojawił się również wątek potrzeby **włączenia uczelni w tworzenie strategii kulturalnej w mieście**. [1]

2. Czy i jak wspierać artystów na etapie studiów?

Znaczna część odpowiedzi na poprzednie pytanie zawierała w sobie odpowiedzi na to pytanie. Zwracano uwagę na potrzebę:

a) Organizacji konkursów, odsłuchów i festiwali

Zwrócono uwagę, że nagrodą może być występ, nagranie, wystawa

b) Współpracy z samorządami studenckimi i uczelniami

Przez współpracę z uczelniami, ich jednostkami (ze względu na różnorodne wymagania

i potrzeby studentów różnych kierunków), z samorządami studenckimi, przy koordynacji ich dążeń i wysiłków z obszarami działania samorządu

c) Tworzenia programów stypendialnych

Silnie zaznaczono konieczność tworzenia programów stypendialnych dla studentów kierunków artystycznych. Postulowano organizację programów stypendialnych i zwiększanie finansowania programu mecenatu Miasta Krakowa dla twórców (lokale ZBK na pracownię), organizację konkursów dla artystów zamieszkałych w Krakowie

Organizowanie stypendiów twórczych dla młodych twórców, programy rozwojowe dla młodych artystów, wspólne projekty ze światowej sławy artystami, zapraszaniymi przez miasto do Krakowa

Kładzono też nacisk na stypendia zagraniczne - kontakt ze studentami z innych uczelni w Polsce i za granicą oparty na wymianie doświadczeń. Również na stypendia socjalne, granty, pomoc płynąca z różnych sektorów i dostęp do różnorodnych narzędzi.

Zwracano uwagę na konieczność wspierania artystów na każdym etapie, na wzór instytucji dawnego mecenatu. Postulowano wprowadzenie regularnych stypendiów miejskich dla najbardziej utalentowanych młodych artystów, oraz program wymiany studentów między miastami i krajami partnerskimi. Proponowano też specjalne fundusze na materiały plastyczne, których koszty nierzadko przekraczają możliwości nie tylko studentów, ale i dojrzałych artystów, sprawiając, że inwestycje w projekty artystyczne często są niewspółmierne do możliwości zarobku.

Oprócz stypendiów finansowych zwracano uwagę na potrzebę uruchomienia programów umożliwiających prezentację ich twórczości. Proponowano wykorzystanie np. Festiwalu ArtBoom jako pasma dla debiutów, bądź jako możliwość pierwszej wystawy.

d) Staży, praktyk w instytucjach kultury

Postulowano wprowadzenie i zwiększenie możliwości praktykowania i odbywania staży w instytucjach kultury.

Możliwość odbywania atrakcyjnych praktyk w miejskich placówkach kulturalnych, zarówno od strony zajęć artystycznych w nich prowadzonych i od strony wglądu w zarządzanie nimi mogłaby tworzyć bezcenne doświadczenia.

Zwracano uwagę, że możliwość współpracy z jednostkami miejskimi jest szczególnie cenna. Z jednej strony w zakresie zaspokajania potrzeb instytucji (np. opracowywanie w ramach zajęć na uczelni konkretnych, wdrażanych potem layoutów / scenografii itd.), a z drugiej strony umożliwienia studentom zrozumienia wymagań rynku.

Staże jednak nie powinny być jedyną formą wsparcia, instytucje kultury powinny umożliwiać młodym artystom rozwój zawodowy.

e) Organizacji i tworzenia okazji do współpracy ze znanymi artystami

Postulowano zwiększanie możliwości i przestrzeni do współpracy ze znanymi artystami, np. poprzez dedykowane warsztaty z uznanymi artystami odwiedzającymi Kraków przy okazji innych wydarzeń kulturalnych

f) Utworzenia przestrzeni dla kultury studenckiej

Zwracano uwagę, że w Krakowie nie istnieje studencka przestrzeń miejska przeznaczona kulturze. Centrum kultury studenckiej. Miasto nie robi nic w tym zakresie. Postulowano

stworzenie takiego miejsca lub udostępnienia na te cele przestrzeni już istniejących. Postulowano także wspieranie poprzez dotowanie działań młodych artystów oraz zapewnienie przestrzeni artystycznej. Stworzenie / udostępnienie studentom ASP galerii, angażowanie ich do działań artystycznych w mieście (malowanie murali, działania performatywne, prezentacja sztuki w przestrzeni publicznej), umożliwienie i zachęcanie studentów AM zaprezentowania się publicznie na skwerach, w parkach itd. Zwracano jednak uwagę, że za wszystkie te działania, studenci-twórcy powinni otrzymywać wynagrodzenie.

g) Angażowania studentów w projekty miejskie

Postulowano angażowanie studentów w projekty miejskie, poprzez współpracę miejskich instytucji kultury z uczelniami artystycznymi.

3. Jakie mechanizmy finansowe mogłyby poprawić sytuację artystów w Krakowie?

Wskazywano następujące mechanizmy:

Stypendia

Zwrócono uwagę na konieczność przedefiniowania słowa "artysta" w Krakowie. Postulowano tworzenie programów stypendialnych, w tym:

- stypendia twórcze
- Stypendia umożliwiające zarówno naukę stacjonarną, jak i wyjazdy zagraniczne
- Programy dla debutantów, absolwentów kierunków artystycznych
- Program stypendialny dla krakowskich artystów i młodych krakowskich artystów

Granty, dotacje

Postulowano tworzenie programów dotacyjnych i grantowych. W komisjach opiniujących projekty powinni zasiadać niezależni eksperci, a same konkursy powinny być otwarte, jawne i niezawisłe.

- Projekty grantowe dla osób fizycznych, dotacje na działania artystyczne.
- Granty na poszczególne działania artystyczne, nie w formie konkursu z nagrodą dla wykonawcy, tylko grantu na kontynuację pracy, stworzenie rzeźby, performance'u itd.
- Granty na start z własnym biznesem artystycznym po uprzednim obowiązkowym odpracowaniu roku w prężnie działającej instytucji kulturalnej/ firmie sektora kultury z jednoczesnym zapewnieniem minimum socjalnego by student miał co jeść i gdzie mieszkać
- dotacje celowe
- fundusz stały
- Mikrogranty
- Dofinansowania na projekty

Konkursy

Postulowano organizację konkursów dla młodych twórców, w tym:

- doroczne nagrody dla młodych twórców.
- konkursowy stały zakup utworów (obrazów, rzeźb, grafik, literatury, filmów, fotografii itp..
- konkursy projektów dla osób fizycznych - także literackie

- przyznawanie raz w roku nagrody za wybitne osiągnięcia dla artystów długotrwale związanych z Krakowem, uznanych i promujących miasto na świecie.

Płatne staże

Jako mechanizm finansowy mogący poprawić sytuację artystów w Krakowie, postulowano wprowadzenie i upowszechnienie staży w formie odpłatnej.

Przestrzeń

Pojawiły się również pomysły związane z przestrzenią:

- darmowe lub niskoczynszowe udostępnianie przestrzeni miejskich na pracownie i start-upy artystyczne
- Lokale na kulturę na preferencyjnych stawkach wynajmu. Stworzenie przestrzeni jako warunek konieczny i wystarczający, by artyści "resztą zajęli się sami"
- System zniżek na wynajem pracowni
- Niższe koszty wynajmu pracowni i sal na próby i spektakle

Miejsca pracy

Postulowano przewidzenie etatów płatnych w każdej instytucji kultury dla świeżych absolwentów

Bezpieczeństwo zatrudnienia

Zwracano uwagę również na konieczność poprawy bezpieczeństwa zatrudnienia artystów, w tym na konieczność zmiany i działania na rzecz zmiany regulacji prawnych, w tym np. oskładkowania umów o dzieło.

Wsparcie organizacyjno-merytoryczne

Postulowano stworzenie systemu pomocy w zakładaniu kolektywów i małych firm, które będą w stanie się utrzymać.

Mecenat

Postulowano stworzenie / przywrócenie / rozszerzenie systemu mecenatu, zarówno na poziomie miasta, jak i województwa

Zniżki i zwolnienia

Jako mechanizm mogący poprawić sytuację artystów, proponowano również rozwiązania na poziomie państwowym - zwolnienie z ZUS / podatku / preferencyjne warunki na początek działalności.

Proponowano ulgi podatkowe dla osób prowadzących działalność w obszarze kultury.

Postulowano również dobrze przemyślane działania infrastrukturalne, wsparcie warsztatowe (nie tylko pracownie indywidualne czy tzw. dotacje celowe, lecz dostęp do infrastruktury, narzędzi, instrumentów, aparatury), wsparcie organizacji artystycznych na etapie ich konsolidacji (a opozycji do wsparcia "w dowód zasług"), oraz przebudowę systemu samorządowych grantów celowych.

Zwracano uwagę na konieczność powszechności programów grantowych i różnorodności projektów tematycznych.

Postulowano skorzystanie ze środków unijnych a także współpracę z biznesem, korporacjami mającymi swoje siedziby i biura w Krakowie. Wskazywano, że ich przedstawiciele to często główni "konsumenci" szeroko pojętej kultury, a więc być może dałoby się ich namówić do pewnego rodzaju mecenatu, wsparcia cyklicznego lub nawet jednorazowego, pod warunkiem odpowiedniego zarządzania tym procesem.

Proponowano również sfinansowanie projektu artysta w szkole, gdzie czynny, twórczy artysta prowadzi spotkanie, wykład, warsztat w szkole i dostaje za to wynagrodzenie.

Pojawił się również postulat bardziej systemowej współpracy z reprezentatywnymi stowarzyszeniami twórczymi, ZASP, ZPAP, SPP itp. Od czasu transformacji te społeczne organy traktowane są tak samo, jak jednoosobowe fundacje i kilkuosobowe stowarzyszenia. Zwracano uwagę, że zupełnie ignoruje się ich szeroką społeczną reprezentatywność (często wieluset-osobowe członkostwa), a stosunkowo niewielkie systematyczne wsparcia finansowe dla tego typu organizacji umożliwia obsługę wieluset osób w ich prawdziwych potrzebach zawodowych i osobistych. Wskazywano, że organy te posiadają swoje demokratycznie wybrane zarządy i udzielają wsparcia tym członkom, którzy tego naprawdę potrzebują. Dotyczy to zarówno twórców początkujących, jak i seniorów, którzy nie dają sobie rady z trudami życia.

Proponowano również finansowanie wszystkich instytucji kultury w Krakowie w taki sposób, aby mogły realizować swoje cele statutowe, aby posiadały środki na organizację przedsięwzięć kulturalnych, w których wezmą udział nie tylko sławni artyści. Wskazywano, że w tym momencie niektóre instytucje nie mają finansowania pozwalającego im opłacić coś więcej niż opłaty i pensje pracowników a artystom każe się pracować za darmo, nie płaci np. za realizację ich wystaw ani za ich udział w tych wystawach, tłumacząc, że przecież "to dla nich promocja".

Pojawiła się również opinia, że żadne mechanizmy nie są potrzebne i że sytuacja artystów w Krakowie pod tym względzie jest jedną z najlepszych w Polsce.

Jakie działania na poziomie infrastrukturalnym mogłyby poprawić sytuację artystów w Krakowie?

4. Jakie mechanizmy instytucjonalne mogłyby poprawić sytuację artystów w Krakowie?

Oddolność

Proponowano położenie nacisku na zmniejszenie ilości propozycji ogólnych i na większe otwarcie na inicjatywy idące od artystów i ich środowisk, oraz więcej wsparcia dla nich; współpracę równoległą z ugrupowaniami artystycznymi i jednostkami uczelni wyższych.

Centrum wspierające kulturę

Postulowano utworzenie Miejskiego Centrum Kultury, na wzór Centrum Obywatelskiego, którego celem byłoby wspieranie kultury

Finansowanie

Jeden z postulatów dotyczył powołania apolitycznej komisji złożonej z przedstawicieli świata artystycznego, która opiniowałaby projekty zgłaszane przez studentów (np. wystawy, happeningi, scenariusze etc.), a następnie przyznawała im budżet lub umożliwiała działanie w danej placówce (np. nagrodą w konkursie na najlepszą sztukę studentów IV roku PWST byłoby wystawienie spektaklu na deskach teatru X,Y czy Z).

Pojawił się również postulat większego dofinansowania organizacji pozarządowych z obszaru kultury.

Postulowano również organizowanie przeglądów, konkursów lokalnych twórców.

Promocja

Proponowano, by jedna z jednostek miejskich, np. Krakowskie Biuro Festiwalowe, mogła powołać dział, który zajmowałby się promocją artystów krakowskich jako waloru turystycznego i eksportowego miasta, poprzez wydawnictwa, organizację wydarzeń im dedykowanych, dofinansowanie udziału w zagranicznych spotkaniach, targach, konkursach sztuki.

Postulowano również, by propagować ideę tworzenia stowarzyszeń twórczych. Oraz promocję krakowskich artystów za granicą nastawioną na wymianę kulturalną i międzynarodową współpracę

Przestrzeń

Postulowano tworzenie rezydencji artystycznych. Wyrażono potrzebę większej otwartości muzeów, galerii, uczelni i instytucji kultury na współpracę.

Programy wspierające

Postulowano wprowadzenie programów wspierających, nie tylko rozumianych jako środki finansowe, ale jako system podobny do ścieżek kariery. Proponowano powołanie agendy miasta Kraków Artists Export - polegających na wychwytywaniu artystów, coachingu w zakresie wizerunku, prawa autorskiego, przedsiębiorczości, pomoc w poszukiwaniu agencji, profesjonalnego managementu, system wsparcia nagrań, wydawnictw wernisaży do momentu usamodzielnienia się artysty. System wsparcia powinien maleć i w najmniejszym stopniu mieć charakter finansowy, a raczej profesjonalnego systemu wsparcia profesjonalnego i motywacyjnego. W ten sposób powinien działać system wspierający w różnych obszarach sztuki i kreatywności. Miasto powinno wyspecjalizować swoje programy w kierunku regulowania różnorodności kulturalnej, złożonego i nierzadko chaotycznego ekosystemu w kierunku działań zrównoważonych i profilowanych, np. program dla teatrów, muzyki klasycznej, muzyki popularnej, jazzowe, dla sztuk wizualnych, sztuki cyfrowej, mody itp. Postulowano, by z powyższym powiązane było uruchomienie programów wspierających i promujących działalność artystyczną, swoiste miejskie instytucje dla młodych artystów.

Opiniowanie wydarzeń kulturalnych

Padła propozycja działań na rzecz podniesienia jakości wydarzeń kulturalnych, poprzez stworzenie grupy obserwatorów wydarzeń kulturalnych, która obligatoryjnie otrzymywałaby zaproszenia od instytucji kultury, oraz od niezależnych twórców, którzy chcieliby swoje działania uwiarygodnić. Grupa miałaby na celu opisanie wydarzenia kulturalnego pod względem formalnym i dodanie swojej oceny podpisanej nazwiskiem obserwatora. Opinie

mogłyby być zamieszczone na portalu np. "Magiczny Kraków".

Utworzenie "reprezentacji branżowej" mającej na celu konsolidację środowiska artystycznego

Tą propozycję motywowano następująco: Bardzo często zgłaszany jako problem fragmentacji i rozproszenia mikro-środowisk, które są skłócone, nieuznające siebie nawzajem, a nawet wręcz zwalczające. Dowartościowanie jednej parasolowej reprezentacji branżowej przy jednoczesnym pilotowaniu i wspieraniu jej reprezentatywności, umożliwi tworzenie bardziej demokratycznych i efektywnych mechanizmów wsparcia.

Proponowano również większy przepływ wystaw (między miastami, jak również z zagranicy).

Postulowano także zmianę perspektywy na kulturę - odejście od pryzmatu czysto ekonomicznego, gdzie podstawowym kryterium sukcesu jest zysk.

Jakie działania należy podjąć, by wzmocnić kulturę lokalną w dzielnicach?

5. W jaki sposób rozwój lokalnej oferty kulturalnej może wpłynąć na funkcje dzielnicy w świadomości społecznej?

Tożsamość, integracja społeczna

- Może wzmocnić lokalną tożsamość, a tym samym identyfikację mieszkańców z dzielnicą i motywację do zaangażowania na jej rzecz, a także satysfakcję ze spędzania czasu wspólnie z sąsiadami. Wspólne aktywności z kolei mogą prowadzić do wytwarzania praktyk, zwyczajów i artefaktów, które składają się na lokalną kulturę, miejski folklor - a to najwartościowsza forma uczestnictwa w kulturze (jej współtworzenie).
- rozwój myślenia przestrzennego i społecznego
- lokalne dzielnicowe wydarzenia pozwolą bardziej związać z nimi ich mieszkańców, traktujących je często tylko jako miejsce noclegu
- Może uatrakcyjnić wizerunek dzielnicy, a w mieszkańcach rozbudzić poczucie przynależności
- Może być spoiwem lokalnej społeczności.
- Wydarzenia kulturalne wspierają integrację społeczną, budują postawy sąsiedzkie i obywatelskie.
- Oferta kulturalna to otwarcie ludzi na ludzi. Lokalna społeczność widząc rozwój skierowanej do niej oferty kulturalnej może dostrzec coś poza terytorialnym "urzędowym" ujęciem dzielnicy.
- budowa społeczności
- powiększać zaangażowanie mieszkańców
- Przykłady projektów takich jak krakowska „Superścieżka” czy wrocławskie „Wejście od podwórza” pokazują, że integracja wspólnoty dzielnic jest potrzebna i efektywna.

Patriotyzm lokalny

wypromowanie artystów, dobrych wiadomości o charakterze lokalnym zamiast obcych marek widocznych w przestrzeniach dzielnicy.

Decentralizacja wewnątrzmijska

- Wiele osób udaje się po kulturę do ścisłego centrum Krakowa, rozwój lokalnej oferty kulturalnej mógłby podnieść rangę dzielnicy jako miejsca do życia, działania, ułatwiać wiązanie z nim swojej tożsamości.
- Więcej atrakcyjnych wydarzeń, organizowanych lokalnie, aktywna promocja, projekty partycypacyjne dla mieszkańców, diagnoza potrzeb odnośnie oferty kulturalnej.
- Rozwój lokalnej oferty kulturalnej ma kluczową rolę. Jeśli pod nosem jest wszystko czego osoba potrzebuje do atrakcyjnego spędzania czasu wolnego, jej aktywność skupia się na miejscu, jej pieniądze zostaną wydane na miejscu, a spotkania z sąsiadami budują prężną społeczność, która z kolei bardziej buduje poczucie, że te działania są skierowane do samej społeczności. Obecnie część osób swój kapitał społeczny chciałaby realizować w dzielnicy, jednak nawet jako wolontariusze nie mają takiej możliwości, bo ani rada dzielnicy, ani dom kultury nie udostępniają nieodpłatnie miejsca do spotkań inicjowanych oddolnie.
- przede wszystkim nie mogą wielkie instytucje miasta, które mają inne funkcje niż schodzenie na poziom dzielnic - zawłaszczać tej sfery. Nie może być tak, że narodowe wielkie instytucje i teatry czy festiwale, których funkcją są przede wszystkim kosmopolityczne, łączą miasta z obiegiem międzynarodowym - zawłaszczają, wyręczają i zarazem zabijają lokalnie działające podmioty. Należy świadomie wzmacniać instytucje dzielnicowe, być może przenosząc na nie odpowiedzialność za dofinansowywanie inicjatyw lokalnych, wsparcie organizacji pozarządowych, konkursów, wychwytywania talentów, działalności na poziomie dzielnic. A zatem jak najgłębsza decentralizacja systemów wspierających. Samorząd powinien powierzyć instytucjom domów kultury i bibliotek działania międzysektorowe, koprodukcje, ale także wypracowywanie na poziomie lokalnym projektów prezentowanych na czołowych festiwalach miasta i promowanych przez miasto na globalnej scenie produktów festiwalowych.

Finanse

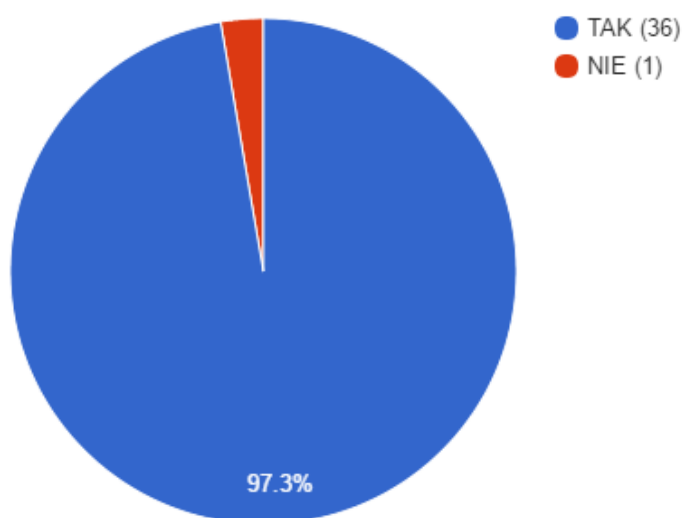
Postulowano większy budżet na kulturę w dzielnicach oraz większe wsparcie instytucji dzielnicowych.

Promocja, turystyka

Rozwój lokalnej oferty kulturalnej będzie stanowić szansę na promocję dzielnicy i będzie się wiązać z większą aktywnością turystyczną.

6. Czy w tworzenie oferty kulturalnej dzielnicowych instytucji kultury powinno się włączać mieszkańców?

Czy w tworzenie oferty kulturalnej dzielnicowych instytucji kultury powinno się włączać mieszkańców?

7. Jeśli tak, na którym etapie? Tworzenia koncepcji, tworzenia konkretnych zagadnień, tworzenia harmonogramu? Jeśli tak, to w jaki sposób?

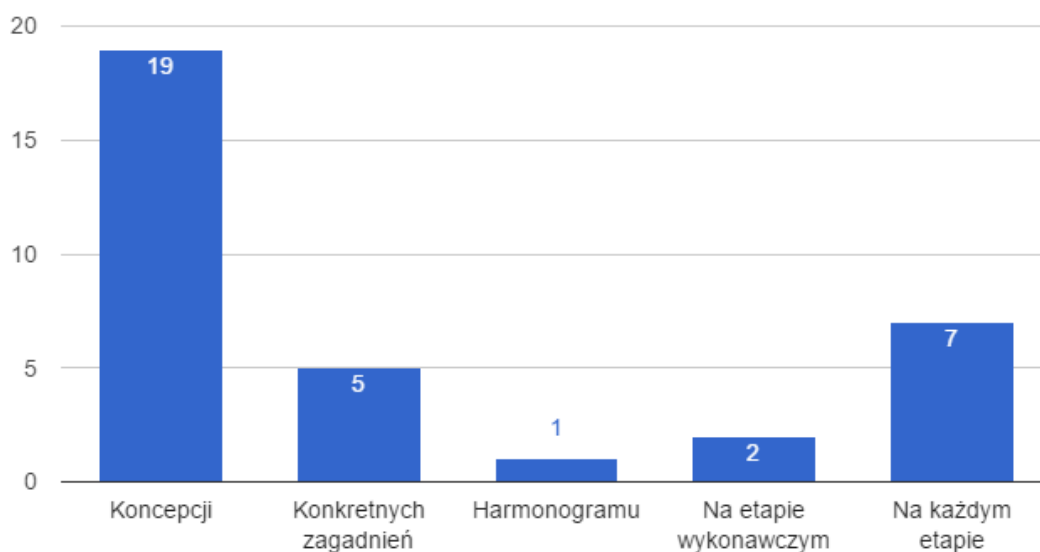
“Myślę, że trzeba być otwartym (i jasno tę otwartość komunikować) i czujnym na sygnały inicjatywy ze strony mieszkańców, dawać wsparcie tym inicjatywom, rozwijać na ich bazie kolejne działania i sieci relacji.”

8. Jaka powinna być funkcja Rady Dzielnicy: a) w kształtowaniu lokalnej oferty kulturalnej? b) w promowaniu lokalnej oferty kulturalnej? c) w finansowaniu lokalnej oferty kulturalnej?

a) w kształtowaniu lokalnej oferty kulturalnej?

- Twórcza
- ścisła współpraca z lokalnymi centrami kultury, dyskusja nt. zgłaszanych potrzeb mieszkańców
- inicjatywy kulturalne; współorganizacja wydarzeń i działań kulturalnych
- nie powinna kształtować takiej oferty! Powinni decydować mieszkańcy
- funkcja akuszerki
- umożliwienie mieszkańcom zgłaszania własnych pomysłów, podsuwanie ich, kreowanie

b) w promowaniu lokalnej oferty kulturalnej

- całkowita
- promocja oferty
- wspieranie działań promocyjnych lokalnych instytucji kultury,

- promować powinna za pośrednictwem swoich kanałów
- wiodąca i wspierająca oddolność
- promocja wydarzeń mających miejsce w danej dzielnicy, a nie tylko organizowanych przez RD,
- Ważne, aby korzystając z dostępnych sobie kanałów komunikacji z mieszkańcami Rada Dzielnicy promowała lokalną ofertę kulturalną (gazetki ścienne, gazetki dzielnicowe, ulotki, plakaty...).
- Promocja
- Rada Dzielnicy powinna przede wszystkim wejść w relacje z kompetentnymi instytucjami i mieszkańcami ze swojego terenu i bazować na ich doświadczeniu - kształtowanie powinno być nie tyle w rękach rady lecz osób kompetentnych, które mogą w tym dzielnicę reprezentować
- Reklamowa i realizacyjna
- Rada Dzielnicy powinna promować działania kulturalne

Wskazywano również, że Rada dzielnicy powinna kłaść nacisk na **wsparcie i reprezentowanie działań oddolnych**, bycie przekaznikiem działań mieszkańców i artystów ze swojego terytorium.

*Rada Dzielnicy powinna mówić głosem swoich mieszkańców.
Funkcja informacyjna, funkcja scalająca.*

- Kształtowanie moim zdaniem powinno być oddolne - rada dzielnicy powinna być tutaj orędownikiem lokalnych inicjatyw. W promowaniu rola powinna być spora - widzę tutaj możliwość publikacji w gazetce dzielnicowej, poruszenia sprawy na forum rady, być może oplakatowania dzielnicy. Co do finansowania - powiem szczerze, że nie wiem jak wygląda sytuacja obecnie i jak strategia 2030 ma ją zmienić więc wolę się nie wypowiadać.
- Wielopłaszczyznowe (niekoniecznie jedynie finansowe) wspieranie organizacji, instytucji (domy kultury, stowarzyszenia, grupy inicjatyw) oraz pojedynczych osób (artyści) w działaniach zmierzających do kreowania kultury. Rada Dzielnicy może zapewniać np. wsparcie lokalowe czy prawne w przypadku podejmowania działań artystycznych.
- Wspierająca. Instytucja kultury w radzie dzielnicy powinna mieć partnera do rozmów, ale zdecydowanie to nie rada dzielnicy powinna decydować o ofercie.
- Rada dzielnicy mogłaby być pierwszą instancją dla oddolnych ruchów kulturotwórczych, wspierać wybrane inicjatywy wszelkimi sposobami, również za pomocą ekspertyzy, rady, lobbingu.
- rada dzielnicy powinna opiniować projekty wydarzeń kulturalnych pod względem ich uciążliwości dla mieszkańców - np. potwornie głośne Męskie Granie na stadionie Korony, poprzedzone wielogodzinnymi próbami nagłośnienia.
- Powinna planować wydarzenia kulturalne związane z lokalną wspólnotą i ich lokalnym życiem, promować je w swojej dzielnicy oraz finansować na zasadzie parterów, udostępniać istniejącą już infrastrukturę, dopłacać nadgodziny ich pracownikom
- trudno oczekiwać od radnych żeby mieli kompetencje w dziedzinie kultury i jej promocji, choć każdemu się wydaje, że na kulturze się zna :-). Więc rada dzielnicy

powinna być otwarta i życzliwie nastawiona do tych instytucji i organizacji które już działają na ich terenie.

- Bardziej płynna komunikacja i integracja środowisk lokalnych. Dotarcie do większej ilości mieszkańców. Nie tylko promowanie, ale jakość lokalnej oferty kulturalnej są ważne.

c) w finansowaniu lokalnej oferty kulturalnej

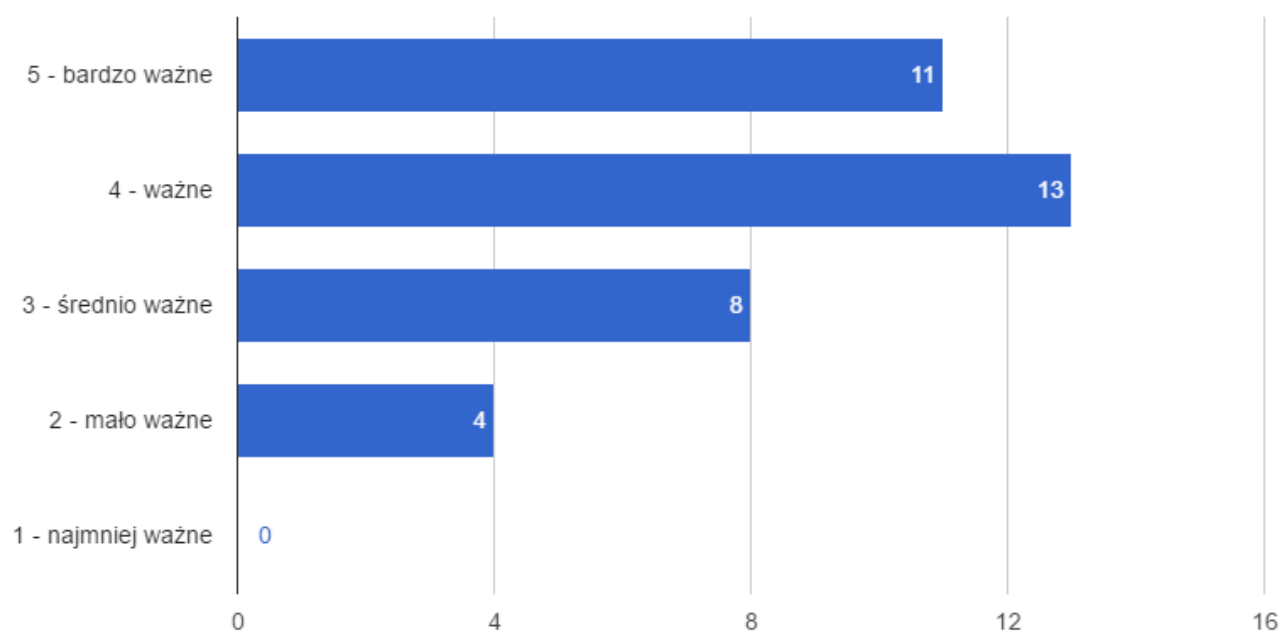
- większościowa, bądź pozyskująca środki
- dysponowanie środkami w kontekście starannie zdiagnozowanych potrzeb! (a nie wg personalnego widzimisię).
- współfinansowanie działań kulturalnych, przewidywanie środków na działalność kulturalną
- tak powinna partycypować w finansowaniu
- na pewno nie wyłączna - ciężar warto przerzucić także na gminę
- finansowanie na wyższym poziomie
- finansowanie projektów przygotowanych/zgłoszonych przez mieszkańców
- Nie zawsze w Radach Dzielnic są ludzie kompetentni i znający się wielu aspektach związanych z kulturą w Krakowie, dlatego ich funkcja powinna ograniczać się do finansowania lokalnej oferty kulturalnej dla mieszkańców z danego obszaru.
- promowanie i finansowanie, kształtowanie zostawmy odbiorcom i ludziom kultury
- Rada Dzielnicy powinna finansować działania kulturalne
- Finansowanie
- RD powinna wspierać działania, głównie finansowo, chociażby poprzez zniesienie z organizatorów różnych opłat. Jednak działania te powinny być apolityczne, więc rada powinna nie ingerować w programy tych działań (chyba, że naruszają prawo).
- Przede wszystkim w finansowaniu i inspirowaniu działań kulturalnych w dzielnicach. Plus promocja

Pojawił się również głos sugerujący, że to bardzo trudny problem, ponieważ władztwo Rad może być przyczyną konfliktów. Temat wymaga dyskusji.

Sugerowano również, że dzielnice nie mogą upolityczniać działań instytucji kultury dla budowania kapitału wyborczego pojedynczych radnych. Radni natomiast powinni dbać o nasycenie pejzażu kultury w dzielnicach, zabiegać o jakość bibliotek i ich infrastruktury, obecność księgarni, działalność domów kultury, dbać o wielogeneracyjny charakter oferty kulturalnej, dostępność dla osób wykluczonych i z ograniczeniami dostępu

Jakie priorytety powinny być brane pod uwagę w przypadku organizowania wydarzeń kulturalnych w dzielnicach?

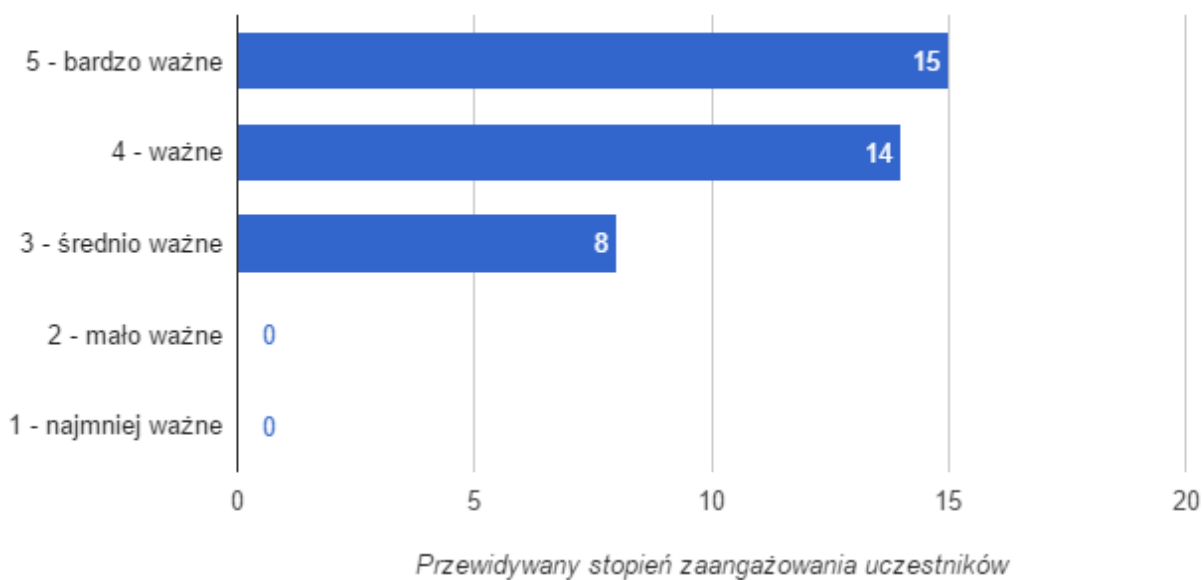
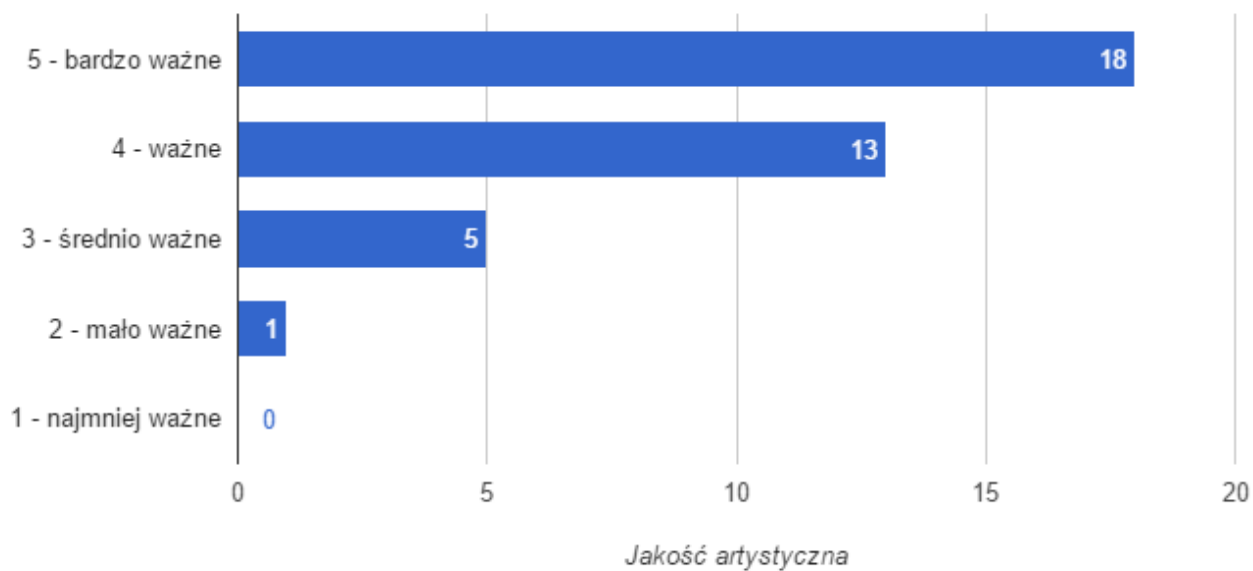
9. Lokalność (na ile wydarzenie jest związane z dzielnicą, czy porusza aspekty

Lokalność (na ile wydarzenie jest związane z dzielnicą, czy porusza aspekty geograficzne, społeczne, historyczne specyficzne dla danej okolicy)

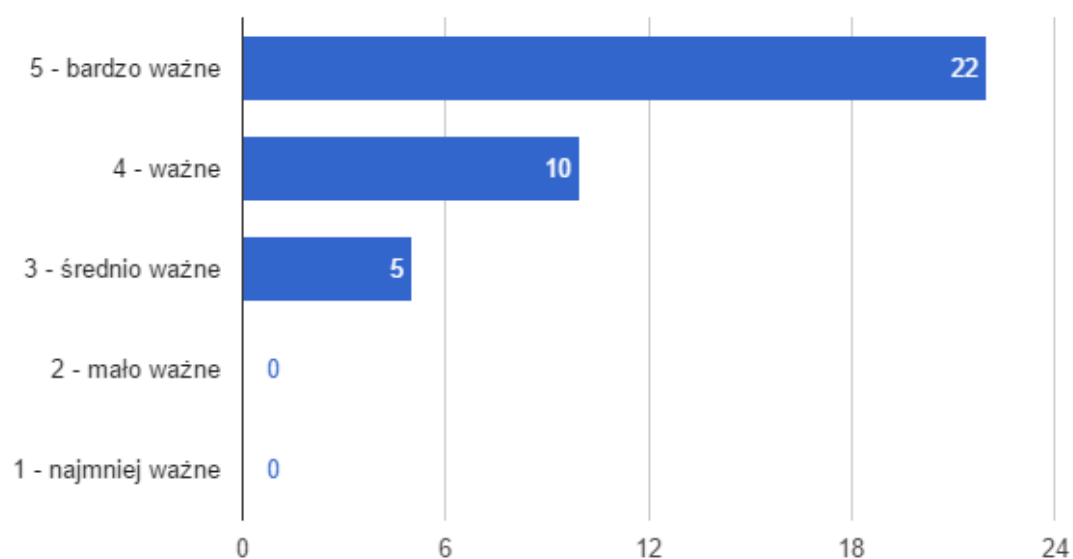
geograficzne, społeczne, historyczne specyficzne dla danej okolicy)

10. Jakość artystyczna

11. Przewidywany stopień zaangażowania uczestników

12. Atrakcyjność dla uczestników spośród różnych grup wiekowych

Atrakcyjność dla uczestników spośród różnych grup wiekowych

13. Co powinno się jeszcze wziąć pod uwagę poza powyższymi?

Innowacyjność

Innowacyjność przedsięwzięć - koniec z nudnymi piknikami technologicznymi

Jakość krytyczna

Jakość krytyczną danego przedsięwzięcia, tj. potencjał budzenia namysłu odbiorców nad własną sytuacją jako m.in. mieszkańców danego sąsiedztwa.

Dostępność

- Dostępność - bezpłatność.
- Dostępność wydarzeń - niski koszt umożliwiający wzięcie udziału jak największej liczbie osób

Zaangażowanie lokalnych środowisk

- zaangażowanie lokalnych artystów jako warunek stypendium miasta Krakowa. Jako kryterium można dopisać udział artystycznych działaniach lokalnych
- inicjatywa lokalnych grup
- wpływ na współpracę i budowę społeczności lokalnej

Przewidywalne konsekwencje

- konsekwencje w przestrzeni: minimalizacja śmieci, biurokracji
- natężenie hałasu i utrudnienia logistyczne dla mieszkańców

- perspektywę czasową - co z tego może wynikać w przyszłości i na ile stymuluje to procesy, które możemy uznać za pozytywne

Głos mieszkańców

Głos mieszkańców, powinno się przeprowadzić warsztaty partycypacyjne z budowaniem lokalnego kalendarza wydarzeń, z uwzględnieniem zarówno potrzeb jak i możliwości.

Trwałość procesu

Długofalowość procesu, jako wartość, w przeciwieństwie do "zrywów".

Oparcie na dobrych praktykach

- Czerpanie przykładów z innych, udanych przedsięwzięć. Jako przykłady dobrej praktyki podano działania stowarzyszenia Podgórze.pl i cykl *Porozmawiajmy o Krowodrzy*
- Powtarzalność, program sąsiednich dzielnic, zróżnicowanie oferty kulturowej

Widoczność

- Kwestia informacyjna jako kryterium.
- Istotne jest, czy w planowaniu promocji weźmie się pod uwagę zapośredniczenie informacji, czy o wydarzeniach będzie można przeczytać w internecie, na blogach, fanpage'ach itp. (nie na stronach Rady Miasta Krakowa czy urzędowych, tym bardziej BIP). Czy będzie stosowana reklama w mediach społecznościowych.

Kontekst, kryteria horyzontalne

kontekst istniejącej oferty kultury w mieście, koprodukcje i współpracę między dzielnicami - wytwarzanie produkcji w modelu współpracy i podziału kosztów, wyzwianie przedsiębiorczości, angażowanie lokalnej sceny biznesowej, wychwytywanie talentów, połączenie inicjatyw obywatelskich, promocja ważnych treści społecznych: równość, tolerancja, równość płci, tematyka obywatelska i europejska itp.

Różnorodność

- zaangażowanie wielu jednostek - bibliotek, domów kultury itd.
- różnorodność oferty, a więc jej atrakcyjność nie tylko dla różnych grup wiekowych, ale też dla osób z różnymi zainteresowaniami.

Zarządzanie projektem kulturalnym

- Animacje
- liderów kultury
- kompetencje kulturowe lokalnych animatorów - zarówno zawodowych jak i społecznych - muszą to być dobrze wykształceni ludzie

Jakie działania podjąć, aby instytucje kultury były bardziej otwarte dla lokalnych społeczności?

14. Czy i w jaki sposób instytucje kultury powinny wychodzić ze swoimi działaniami poza ich własną przestrzeń w celu integrowania lokalnej społeczności?

Niemal wszystkie odpowiedzi wskazywały, że instytucje kultury powinny wychodzić ze swoimi działaniami poza ich własną przestrzeń.

Wyjście "do mieszkańców", na otwartą przestrzeń

- Powinny, to bardzo ważne. Przykładem dobrej praktyki w tym zakresie są pikniki sąsiedzkie na Nowej Hucie, organizowane m.in. przez Klub "Jędrus"
- Święta dzielnic, promocja dokonań lokalnych stowarzyszeń, kół poetyckich, plastycznych, muzycznych
- Zajęcia na powietrzu albo na terenie obiektów sportowych zwłaszcza w sezonie letnim mogą być ciekawą alternatywą
- Organizować spotkania tematyczne! Wspomnieniowe! Tego typu rzeczy! Wspaniałą inicjatywą są spotkania kontekstowe organizowane przez Teatr Ludowy (od niedawna) a także Stary Teatr (od dłuższego już czasu) czy Teatr Słowackiego (niedawno). Czasem faktycznie przychodzą 4 osoby ale czasem jest nas 50-60! Nie mieścimy się w sali! Rozmawiamy, dyskutujemy ale przede wszystkim - słuchamy tego co artyści i ludzie kultury mają nam do powiedzenia
- Zdecydowanie tak. Organizacja ciekawych inicjatyw poza siedzibą instytucji, angażujące lokalną społeczność, nie zawsze o charakterze wyłącznie artystycznym (też społecznym, obywatelskim, itp.), współpraca z lokalnymi inicjatywami/liderami
- Powinny animować społeczność, wsłuchiwać się w jej głos i odpowiadać jej zapotrzebowaniu
- Powinny, w stopniu uzasadnionym zapotrzebowaniem zgłaszanym przez mieszkańców
- Instytucje zawsze powinny wychodzić ze swoich murów, aby integrować lokalną społeczność
- Organizacja pikników, pokazów, występów, wernisaży w plenerze, zaproszenia na wydarzenia dla społeczności, dobrze skoordynowana promocja trafiająca do adresatów
- Powinny, ale analizując przy tym kwestię uciążliwości swoich działań dla mieszkańców danego obszaru. Wydarzenia plenerowe są świetną formą dotarcia do szerokiej grupy odbiorców, ale powinny być organizowane z poszanowaniem prawa do spokoju w miejscu zamieszkania
- Wyjście na ulicę! Do ludzi, którzy w kulturze nie uczestniczą i nie odwiedzają instytucji - koncerty open-space, kiermasze, pikniki, połączone z wydarzeniami kulturalnymi
- powinny w dużym stopniu - kultura w Krakowie jest zbyt scentralizowana
- Gry miejskie
- tak, poprzez wydarzenia dedykowane i angażujące społeczność. Brakuje także platformy (medium?) mówiącej o społeczności i dla społeczności
- być blisko mieszkańców-spotykać się z nimi, rozmawiać, poznawać i niepostrzeżenie czynić z nich współodpowiedzialnych za działania kulturalno-społeczne
- Oczywiście, że powinny wychodzić - wymiana doświadczeń, myśli, poznawanie nowych ludzi są nieocenionymi wartościami działającymi na korzyść rozwoju danej

społeczności

- powinny animować lokalną społeczność
- Powinny, rola bardziej aktywizacyjna, dofinansowanie, promocja.
- Tak
- W każdy możliwy sposób.
- w sposób zrównoważony - na tyle, żeby ludzie czuli się docenieni

Współpraca, otwarcie na zewnętrzne inicjatywy

- Powinny mieć większą możliwość współpracy z NGO-sami
- może w tym pomóc bliska współpraca z Radami Dzielnic a nie wyłącznie Magistratem, poza tym jest szereg ogólnie znanych strategii partycypacyjnych, pracownicy instytucji kultury powinni je znać jak również korzyści z ich stosowania, to zależy od profilu instytucji, więc nie ma tu miejsca na wyliczanie
- Otworzyć się na stowarzyszenia twórcze, powierzać część środków stowarzyszeniom i fundacjom
- udzielać miejsca i rad w organizacji lokalnych wydarzeń
- Tak, przez otwarcie na inicjatywy oddolne w zakresie działań kulturalnych, przez organizację działań kulturalnych w różnych przestrzeniach.
- Tak, zawsze kiedy jest to możliwe. Są one zazwyczaj zbyt hermetyczne, nawet przechodząc obok nikt nie wie co się tam dzieje, jaka jest oferta, nie są otwarte na inicjatywy oddolne i są zbyt skostniałe.
- Mogę złośliwie powiedzieć, że tylko zlikwidować zamki. Złożoność tematu wymaga bieżącego dialogu i szybkiej komunikacji. Nie zawsze genialne pomysły jednostkowych twórców w opinii znawców stanowią wartość.
- instytucje powinny znosić bariery, stawiać się jak najbardziej wielofunkcyjne, otwarte, pozbawione ograniczeń, powinny wychodzić poza swoje mury, wchodzić pomiędzy mieszkańców, wychwytywać ich potrzeby, i na nie odpowiadać

Wyjście do grup marginalizowanych

- Instytucje kultury powinny zwrócić się ku grupom marginalizowanym, np. niepełnosprawnym, starszym albo mniejszościom etnicznym - Romom. Zintegrowanie tych grup powinno stać się impulsem do integrowania całej społeczności lokalnej.

Pojawiły się również **głosy ostrzejsze**:

- Należy scentralizować takie działania w jednym ośrodku, który następnie poszczególne instytucje kultury będą realizowały. Nie wymagać od nich działania poza własnym zakresem, na które nie mają środków.
- jeśli zadanie realizowane jest dla uczestników spoza danej dzielnicy, zadanie powinno być realizowane na obszarze całego Krakowa. W mojej ocenie decyzję o lokalności swojego wydarzenia, każdy organizator powinien podejmować samodzielnie

15. Jakie funkcje społeczne powinna pełnić instytucja kultury?

Funkcja aktywizacyjna dla mieszkańców, integracyjna, budowanie zaangażowania, tożsamości lokalnej

- angażować lokalną społeczność, edukacyjne, społeczne, integracyjne

- aktywizacja mieszkańców, inspirowanie i wspieranie ich działań w kierunku poprawy jakości swojego życia i warunków istnienia wspólnoty, do której należą (ramy czasowe i przestrzenne wspól-bytowania)
- budowanie lokalnej tożsamości, miejsce spotkań i integracji mieszkańców/niek.
- miejsce spotkań, przestrzeń do działań oddolnych o zróżnicowanym charakterze
- spoiwa relacji społecznych
- integracja
- powinna być spoiwem, miejscem otwartym dla wszystkich, swoistym Hyde Parkiem.
- przeciwdziałanie wykluczeniu i rozwarstwieniu poprzez ofertę dostępną dla wszystkich, a następnie integracja społeczna. Ponadto funkcje uspołeczniające, edukacyjne, uwrażliwianie na kwestie obywatelskie i sąsiedzkie
- budowa tożsamości, funkcja kulturotwórcza, integracyjna
- powinna powiększać poczucie przynależności do miejsca
- integrujące społeczność
- Integracja lokalnej społeczności, wzmacnianie więzi społecznych; kształtowanie wzorców kulturowych
- integrująca, pokazująca wysokie standardy artystyczne i wskazującą na rolę sztuki jako budująca wspólnotę emocji
- powinna integrować i kształcić uczestników
- integracyjna
- animować czy ożywiać, pobudzać lokalną społeczność do aktywności, do odkrycia w sobie potencjału twórczego, do zmiany roli z odbiorcy na twórcze
- funkcja Integracyjna, budująca społeczność lokalną.

Funkcja edukacyjna

- edukacyjna, budująca rozwój twórczości,
- warsztatowa, wprowadzanie "czegoś nowego"
- edukacja
- edukacja kulturalna
- dostępność
- uświadamianie, kształtowanie postaw obywatelskich, edukowanie
- edukacyjno- artystyczne
- funkcje edukacyjne, włączające, budujące tożsamość i kapitał kulturowy mieszkańców, powinny stawać się centrami życia społecznego i aktywności obywatelskiej, powinny podejmować ważne dla społeczności tematy, inspirować, przygotowywać do odbioru sztuki i świadomego uczestnictwa.

Funkcja promocyjna

- promocja zjawisk kulturalnych
- promocja twórców

Funkcja upowszechniająca

- upowszechniająca, by jak najwięcej ludzi miało dostęp do kultury, książek, spektakli,
- zaspokajanie potrzeb kontaktu ze sztuką,
- oferta dla mieszkańców w każdym wieku, tanie bilety, stworzenie warunków kultury dostępnej dla każdego, promowanie kultury wysokiej wśród mieszkańców, kształcenie i edukacja artystyczna poprzez projekty kulturalne o charakterze

edukacyjnym, darmowe/bardzo tanie koncerty dla dzieci.

Wskazywano również funkcje doradcze, finansujące, kontaktujące z instytucjami kultury, oraz funkcję służebną wobec kultury wysokiej, prezentowanie jej i edukowanie dla niej.

16. W jaki sposób pracownicy sektora kultury mogą dowiadywać się o potrzebach mieszkańców?

Wymieniono następujące metody:

Ankiety, badania, ewaluacja

- badanie na bieżąco. Np. ewaluacja dotychczasowych działań. Ewaluacja zaistniałych wydarzeń. Skuteczna ewaluacja własnych wydarzeń
- ankiety, ankiety internetowe, ankiety zostawiane w lokalnych sklepach. Zbieranie ankiet przez dzieci i młodzież korzystające z zajęć by poznać opinie rodziców czy dziadków, ankiety tradycyjne i online. Ankietowanie mieszkańców/ odbiorców oferty
- wywiady środowiskowe
- zbieranie opinii z portali społecznościowych
- za pomocą regularnych badań ilościowych i jakościowych, metodą wywiadów fokusowych, wielogeneracyjnego wolontariatu

Rozmowy

- rozmowy
- rozmowy, zwłaszcza z tymi, którzy już są aktywni i zainteresowani. Mają mnóstwo pomysłów na to, jak aktywizować innych
- rozmowy, słuchanie. Najlepiej rozmawiać, pytać
- rozmowy w kawiarni
- rozmowy i konsultacje z działaczami i artystami
- metoda kontaktów bezpośrednich
- z kontaktu z mieszkańcami i swojej lokalnej działalności
- organizowanie dyżurów kultury; każdy jest odpowiedzialny za lokalną przestrzeń kultury
- Poprzez bycie członkiem lokalnej wspólnoty, poznawanie i słuchanie sąsiadów; poprzez otwartość na chęć rozmowy osób, które do instytucji przychodzą
- facebookowe pytania

Spotkania

- zapraszanie mieszkańców na spotkania, roznosząc ankiety po skrzynkach pocztowych, drogą mailową, gazetkami dzielnicowymi
- regularnie spotykając się z nimi, organizując debaty i ankiety
- wyjście do mieszkańców, dni otwarte instytucji, piknik kulturalny, a praktycznie bezkosztowo wystarczą
- podczas spotkań
- spotkania otwarte

Warsztaty, debaty

- poprzez pracę z mieszkańcami, prowadzenie zajęć dla dzieci i dorosłych

- chodzić na wydarzenia z którymi organizatorzy nie są związani, dowiadywanie się, słuchanie
- warsztaty
- warsztaty partycypacyjne

Konsultacje społeczne

- konsultacje społeczne
- działania kulturalne w przestrzeni lokalnej
- czaty internetowe w ramach konsultacji
- udział mieszkańców w tworzeniu oferty

Rada Dzielnicy

- współpraca z dzielnicową Komisją Kultury
- poprzez zachęcania przez rady dzielnicy, gminę i własne środki komunikacji do komunikowania takich potrzeb - to bardzo trudne pytanie, stąd szczególnie płytka odpowiedź
- wysyłanie pracowników na spotkania Rad Dzielnic

Instytucje kultury

- najlepiej za pomocą skutecznie działającego, nowoczesnie zarządzanego działu/zespołu ds. marketingu w danej instytucji kultury. Narzędzia marketingowe należy dobrać do specyfiki danej dzielnicy i zamieszkujących ją osób (wiek, używane kanały komunikacji itd.)
- z współtworzenia projektów, z grantów dla mieszkańców tworzonych przez instytucje.

Inne instytucje

- współpraca z innymi instytucjami - spoza świata kultury - domy pomocy społecznej, szkoły, parafie itp.

Jak oceniasz obecne zarządzanie kulturą w Krakowie?

17. Czy potrzebne są zmiany w zarządzaniu kulturą? Jeśli tak, to jakie?

Wszystkie odpowiedzi wskazywały na potrzebę zmian w zarządzaniu kulturą.

Dofinansowanie kadr

- źródła wielu problemów upatruję w niedofinansowaniu kadr kultury (za niskie pensje) i brakach kadrowych (szefowe domów kultury na ułamki etatów, tylko jeden pracownik etatowy w danym ośrodku...). Poza tym między instytucjami kultury konkurencja dominuje nad współpracą - nie jestem pewna, jaka jest tego przyczyna, ale niedofinansowanie pracowników też może odgrywać tu pewną rolę (są sfrustrowani - budują negatywne skojarzenia wokół swojej pracy, złą energię...).
- Rozważenie zmian kadrowych (w zakresie kadry zarządzającej) w instytucjach działających najmniej efektywnie
- Większe inwestycje w rozwój kadr sektora kultury.
- Podwyżki dla pracowników kultury.

Mniej centralnego zarządzania

- mniej ogólnych planów i decyzji, mniej administracyjnych inwencji, więcej gremiów opartych na kompetencjach (konkursy), mniej zarządzania a więcej współpracy i wsparcia; "kultura" potrafi się sama "zarządzać" jeżeli jej się w tym nie przeszkadza a raczej wspiera; "zarządzanie kulturą" powinno być wymazane ze słownika naszej administracji
- większy wpływ instytucji kultury, mniejszy władz samorządowych
- zwiększenie integracji społecznej, wspieranie inicjatyw oddolnych
- chaotyczne, scentralizowane, pozbawione priorytetów, myślenie silosami, monadami, myślenie o tym, że każda instytucja sobie rzepekę skrobie, duże napięcia między instytucjami, walka o fundusze, uwagę. brak wytyczenia celów strategicznych i rozwojowych wspólnych dla wszystkich, wypracowanych przez liderów życia kulturalnego, prowincjonalizm myślenia, uzależnienie od PR i marketingowego sukcesu. Potrzebne jest stworzenie systemu zarządzania poszczególnymi polami i sektorami kultury i decentralizacji finansowania kultury na poziom podglebia kultury (domy kultury i dzielnice) i wiodących liderów - pozycjonujących Kraków w kontekście lidera kultury w Polsce i Europie.
- decentralizacja
- tak. Zarządzanie kulturą w mieście odbywa się na szczeblu centralnym, a zdecydowanie powinno odbywać się na innych poziomach. Oprócz działań zarządzanych i koordynowanych przez UM i KBF, więcej działań powinno być zarządzanych i produkowanych przez inne jednostki.
- mniejsza centralizacja i zależność od samorządu - obecnie dyrektorzy boją się nie wykonać jakiegoś, nawet bzdurnego polecenia, nie mają swobody w zarządzaniu. Nawet jeśli ktoś chciałby zmienić coś na korzyść swojej instytucji (np. nazwę, której nikt nie może zapamiętać i poprawnie wymówić), to ogólnie ma to zabronione. Poza tym powinna być kadencyjność na stanowiskach zarządzających instytucjami-może to się przyczynić do większej motywacji w pracy
- więcej misji oświeceniowej i więcej oddolności
- utrzymanie działających instytucji, słuchanie postulatów konkretnych instytucji.
- wpływ na wybór władz dzielnicowych instytucji kultury,

Rozszerzenie informacji

- więcej uświadamiania o różnorodnych działaniach odpłatnych i bezpłatnych - w szkołach, parafiach, przedszkolach, na uczelniach w innych instytucjach publicznych.

Współpraca

- więcej współpracy międzywydziałowej w Urzędzie Miasta, współpraca z biznesem i organizacjami pozarządowymi.
- kultura w Krakowie jest zatwardziałym monolitem, każda instytucja sobie, brak współpracy pomiędzy instytucjami, jest konkurencja i wszystko na poziomie bardzo wysokich lotów lub wielkiej spinii. nie dopuszcza się osób nowych, ze świeżym spojrzeniem i nie przesiąkniętych krakowskim światkiem, nie dopuszcza się pewnej dozy przymknięcia oka i luzu, w wielu miejscach śmierdzi jeszcze komuną, a

wszelkie inicjatywy nie są mile widziane. Przede wszystkim nie wykorzystuje się możliwości już istniejących obiektów.

Mniej festiwali

- osłabienie roli KBF, większe środki w konkursach dla NGO i instytucji kultury.
- odejście od festiwalizacji w stronę edukacji i integracji wszystkich grup mieszkańców w ramach działań kulturalnych. Tworzenie bardzo zróżnicowanej oferty.

Większa lokalność, otwartość na różne grupy społeczne, mniejszości

- bogatsza oferta wydarzeń lokalnych, mniejszy fokus na odbiorcę zagranicznego
- większa otwartość na różne grupy społeczne - zwłaszcza większe wyczulenie na mniejszości. Oferowanie mieszkańcom Krakowa oferty kulturalnej w której mniejszości są dopuszczane do głosu, zarówno na poziomie twórców jak i odbiorców
- więcej projektów angażujących i integrujących mieszkańców Krakowa

Postawienie na młodych

- przede wszystkim powinniśmy postawić na młodych, pełnych energii. Co ciekawe Teatr Variete miał być właśnie takim obszarem (tak mówiono przed otwarciem), że będzie to przede wszystkim miejsce "Dla studentów". Tymczasem jest to miejsce dla wyższej klasy średniej
- Tak, potrzebne jest większe ukierunkowanie na potrzeby najmłodszych, większe ukierunkowanie na współpracę instytucji oraz branie pod uwagę potrzeb widza - lokalnego mieszkańca oraz jest duża potrzeba projektów wypracowywanych wspólnie przez instytucje, fundacje i NGOsy
- przede wszystkim zatrzymanie młodych artystów

Inne propozycje zmian w zarządzaniu kulturą

- potrzebne są tylko instytucjonalne zmiany, program mecenatu miasta oceniam na niezłym poziomie
- zmiany są zawsze potrzebne, o ile służą poprawie jakości działania. Ilość problemów do rozwiązania wzrasta. Zwiększa się ilość potrzeb, aktywność środowisk twórczych, chęć uczestnictwa, poszukiwanie nowych form. Wszystko zależy od naszej aktywności w rozwiązywaniu spraw i czołówki liderów: społecznych, naukowych i politycznych.
- większa spójność sektora publicznego i prywatnego
- wąskie specjalizacje np. centrum i przestrzeń dedykowana tylko i wyłącznie dla choreografii i tańca współczesnego
- kultura popada w lekką stagnację; bierzmy przykład z muzeum przy Starym Teatrze
- omawiać, dyskutować i realizować postulaty KRD ds. kultury i KRDP, a jeśli postulaty są nierealne, to wspólnie je zmieniać.

18. Kraków posiada wyjątkowy potencjał w wielu obszarach kultury. Które z cech charakterystycznych Krakowa powinny być akcentowane wyraźniej?

Ludzie

- mamy tu wielu świetnie wykształconych pasjonatów kultury - docenić ich, zanim wyjadą za chlebem do Warszawy albo za granicę. To że jest duża konkurencja w tym

zakresie nie powinno prowokować postawy "zawsze znajdzie się ktoś do wykonania tej roboty, więc możemy to obsłużyć wolontariuszami". Bez dobrej kondycji i jakości animatorów kultura nie rozkwitnie, nie poszerzy zakresu swojego oddziaływania (choć prawdopodobnie przetrwa)

- twórczość lokalnych artystów, popieranie ruchu amatorskiego,
- potencjał ludzi młodych, kreatywnych, potrafiących zrobić coś z niczego i radzących sobie przy minimalnych środkach budżetowych na przedsięwzięcie
- lokalni twórcy
- stawiać na żywą tkankę kultury (z podkreśleniem "żywa")

Różnorodność

- różnorodność, otwartość
- różnorodność dzielnicowa, bogata oferta szkół wyższych - ASP, PWST
- Wielokulturowość - rozumiana jako cecha społeczności zbudowanej z wielu przyjezdnych (studentów, pracowników firm, ale też imigrantów, wreszcie turystów)
- pluralizm wielokulturowy, nowoczesne czerpanie z tradycji
- wielokulturowość, otwartość, połączenie tradycji i nowoczesności
- otwartość
- wielokulturowość i otwartość
- wielokulturowość i różnorodność

Łączenie bogatego dziedzictwa z nowoczesnością

- nowoczesne wykorzystanie dziedzictwa
- tradycja połączona z nowoczesnością
- muzyka klasyczna, rozrywka, film

Dziedzictwo

- artystyczna przeszłość (XIX wiek) i piękno otaczającej przyrody
- muzyka klasyczna
- bogata historia, także literacka historia miasta, skupienie wybitnych artystów, twórcza i sprzyjająca rozwojowi sztuki atmosfera.
- historia twórczości teatralnej. Powinna stać się dostępna też dla turystów (napisy na spektaklach, spotkania tematyczne, materiały po angielsku). To miasto jest LEGENDĄ twórczości artystycznej, poza Cricoteką, turysta praktycznie nie ma gdzie się o tym dowiedzieć.
- stare kamienice; kawiarnie, piwnice do użytku publicznego, bliskość Tatr,
- zabytki Krakowa, jego historia - może nie tyle mocniej i wyraźniej akcentowane, co na nowo odkrywane, opisywane nowym językiem i nowymi działaniami kulturalnymi.
- dziedzictwo Kulturowe, teatr, film, instytucje kultury. Program oferty dla ludzi 60+

Nowoczesność

- teatr, muzyka awangardowa, sztuka współczesna
- street art, festiwale sztuki współczesnej

Konkretne obszary kultury

- literatura i muzyka
- sztuki wizualne, muzea i wystawy

- Kraków Miasto Literatury (pierwsze miasto słowiańskie świata z tytułem, miasto Lema *niewykorzystany potencjał, Conrada, Miłosza, Szymborskiej. Wskazywano brak literackiego centrum - wizerunkowego i wzmacniającego rolę miasta w sieci CCNU
- Kraków Miasto Festiwalowe – funkcjonuje jako jedno z 4 miast festiwalowych świata, World's Festivals & Events City 2016, miasto o głębokim nasyceniu różnorodnymi i interdyscyplinarnymi festiwalami – saturacja, ale potrzeba wspólnego wytyczania priorytetów, badania wpływów, współzarządzania wizerunkiem festiwalowego miasta świata. –Wykorzystanie ekspertyz Adelajdy< Edynburga, Montrealu, tworzenie przestrzeni festiwalowych, zmiana postrzegania festiwali w kategoriach szkodliwych – mają niewątpliwie pozytywny wpływ na ewolucję miast, edukację mieszkańców, atrakcyjność miasta rozwój gospodarczy. Wskazywano również brak dzielnic festiwalowych, miejsc dedykowanych. Brak współzarządzania wizerunkiem miasta festiwalowego i dowodów na pozytywny wpływ miasta
- Kraków Miasto Filmowe (globalna pozycja FMF, KFF, świeżość Off Camery, Niszowa atrakcyjność Etiuda i Anima, miasto filmu, klasty, szkoły filmowe, wielkie postaci świata filmu (Polański, Wajda, Spielberg), ale także działalność Krakow Film Commission i Regionalnych funduszy filmowych. Brak studia filmowego i nagraniowego – poważna trudność, atutem jest nasycenie kadr i kompletność plenerów dla rozmaitych lokacji. Priorytetem jest także system ulg dla producentów filmowych – podatki i zwolnienia z opłat
- Kraków miasto Teatrów – to oczywisty atut, warto wspierać scenę fringową i niezależną. Teatry prywatne i uliczne
- Kraków Miasto muzyki Dawnej - Misteria, Opera Rara, Capella, klasa instrumentów dawnych, świetna muzykologia UJ. Powinno powstać miejsce - centrum badań nad muzyką dawną - tradycje kapeli wawelskiej, rorantystów, zbiory berlinki. Kraków mógłby stać się centrum badań muzyki renesansu i baroku na wzór Baune czy Ambronay
- aspekt związany ze sztukami wizualnymi i literaturą. Pobliskie miasto Katowice jest Miastem Muzyki Unesco, podczas gdy Kraków stoi słowem i obrazem

Inne propozycje

- może jednak nie tylko festiwale i wizerunek miasta dla turystów
- należy rozeznaczyć potencjał, musi to być proces ciągły i dynamiczny, i tam, gdzie są skupiska potencjału należy stawiać "akcent". Mówiąc inaczej - umiejętny monitoring aktywności pozwoli
- site specific

19. Na jakie aspekty wizerunku kulturalnego miasta należy położyć nacisk w zakresie promocji?

Różnorodność, otwartość

- różnorodność
- różnorodność, skupianie się na kilku kluczowych festiwalach buduje jedynie relacje na zewnątrz, pora skierować kulturę do mieszkańców
- wielokulturowość
- dynamika, wieloaspektowość życia kulturalnego, obecność wybitnych artystów,

- działalność szkół artystycznych, tradycje
- interdyscyplinarność
- otwartość
- wielość instytucji kultury publicznych i niepublicznych, w tym organizacji pozarządowych działających w kulturze
- turystyka, szlaki kulturalne i literackie, otwartość

Miasto artystów

- nacisk należy położyć na faktyczną aktywność kulturalną nie na wizerunek miasta. Wizerunek powinien być od niej pochodny; działania czysto wizerunkowe to domena hochsztaplerów
- może faktycznie nacisk należy położyć na tych artystów, że bohema, piwnice, ferment twórczy, że coś tu oryginalnego powstaje co jakiś czas dzięki temu (Kantor, Świetlicki, Szymborska itp.)
- miasto - tygiel prądów artystycznych
- szeroka oferta wydarzeń kulturalnych zarówno płatnych jak i bezpłatnych w mieście o bogatym dorobku artystycznym. Kraków jako miasto wielkich twórców kultury, ale i przestrzeń kultury dla każdego mieszkańca; inicjatywy masowe i lokalne działania kulturalne traktowane na równi w hierarchii ważności
- Miasto Magnes - przyciąga talenty, artystów, studentów, biznes, cudzoziemców, projekty kulturalne, uwagę
- miasto kreatywne, twórczo interpretujące i odpowiedzialnie wykorzystujące potencjał miasta historycznego, z szacunkiem, ale bez nabożnego stosunku do własnej przeszłości
- miasto kreatywne, nasycone kulturą, kompletne

Mała kultura

- w Krakowie promuje się najwięcej festiwale i imprezy masowe, nie ma w ogóle promocji tzw. małej kultury np. bibliotek (nie tylko bibliotek publicznych).
- Lokalna Twórczość
- nacisk na to że poza dużymi festiwalami i tzw. kulturą wysoką jest dużo oddolnych społecznych, kolorowych inicjatyw, które w ogóle nie mają szansy zaistnieć w mainstreamie.

Przestrzeń miejska

- Na wygląd miasta
- Miasto przyjazne mieszkańcom: czyste powietrze, przemyślana zabudowa, dostępność żłobków i przedszkoli, integracja osób starszych, zróżnicowana i tania oferta kulturalna :)

Tradycja i nowoczesność

- połączenie tradycji i nowoczesności
- tradycja, aktywność lokalnych stowarzyszeń, innowacyjność

Współczesność, nowoczesność

- wszystkie powyższe. Kraków przede wszystkim powinien przestać się reklamować

jako miasto z tradycjami, a zacząć reklamować się jako miasto inspiracji, pełne sztuki współczesnej, zaangażowanej, awangardowej i eksperymentalnej

- Sztukę współczesną
- miasto ambitne - młodości, technologii, innowacji, także innowacji w kulturze

Tradycja

- miasto fotogeniczne, autentyczne, miasto dbające o zrównoważenie pejzażu kultury, odtwarzające ikoniczne adresy: historyczne antykwariaty, sklepy z instrumentami, dzielnice kreatywne i kulturalne.
- miasto spowalniające rytm współczesności kulturą, bogatą ofertą

Inne propozycje

- nacisk należy położyć na promowanie nauki i sztuki w sposób poza schematyczny tj. wymyślić lokalny kulturalny produkt, który stanie się hitem światowym
- malarstwo, rzeźbę, czytelnictwo; reszta broni się dobrze sama
- dziedzictwo
- myślę, że promuje się całkiem dobrze.
- może elitarność?

20. Jaka jest Twoja opinia na temat marki: Kraków Miastem Literatury UNESCO?

Pozytywna

1. Bardzo dobra
2. prestiż i chluba
3. Bardzo dobra. Tak trzymać
4. bardzo dobra
5. Jest to marka, która jest bardzo rozpoznawalna w Polsce i zagranicą, promuje Kraków i pozycjonuje go na liście najważniejszych kulturalnych miast świat.
6. Wizerunkowo mocna marka. To coś czym Kraków może się promować i wyróżniać tak w Polsce jak i za granicą. Marka spaja wszelkie aktywności literackie w mieście, jest kanałem i narzędziem do promocji. Różnorodny program, od wspierania debiutów, festiwali aż po programy zmieniające rynek książki. Oceniam b. pozytywnie i trzymam kciuki za rozwój
7. Dobrze, że jest, osoby tym zarządzające bardzo się starają, wykonują dobrą robotę, mamy tu świetnych specjalistów i pasjonatów dzięki polonistyce UJ :)
8. Jest to prestiżowy tytuł, a skala działań Krakowa w sieci miast literatury jest bezprecedensowa.
9. skutecznie wykorzystuje potencjał Krakowa
10. pozytywna!
11. Tytuł UNESCO to ogromna możliwość rozwoju dla Krakowa, w ramach programu odbywa się mnóstwo cennych akcji promujących czytelnictwo, jak np. Czytaj PL
12. bycie miastem kultury UNESCO to wielki zaszczyt, wspaniałe są akcje wymiany książek i wypożyczania ich ludziom by mogli się dzielić, myślę że intrygująca była by też publikacja fragmentów na przystankach, w autobusach i tramwajach, by zaciekać odbiorców by sięgnęli po książkę z myślą, ciekawe co będzie dalej
13. Marka w pełni zasłużona, doceniana i wykorzystywana.
14. Bardzo dobra, ale z jednym wyjątkiem. W procesie decyzyjnym, a nawet w kwestii

inspiracji i planów, całkowicie ignorowany jest głos Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Przesadziłem: nie jest ignorowany, ponieważ nikt nawet nie wie, jaki jest ten głos, bo nikt o niego nigdy nie pytał. Jest to sytuacja niebywała, że można w Krakowie robić tak wiele dla literatury w ogóle, a jednocześnie tak mało dla własnych twórców. A jeśli już, to zawsze w ten sposób, żeby nie trzeba się było liczyć z niczym zdaniem i z czyjąkolwiek opinią.

- 15. Dobra, Kocham festiwal Conrada
- 16. Jest ok
- 17. Ok
- 18. pozytywna inicjatywa ale należy pamiętać o innych artystach

Neutralna

- 19. W porządku ale można wzmocnić
- 20. Neutralna

Negatywna

- 21. zbyt mało widoczna, jeżeli ktoś się tym szczegółowo nie interesuje nie jest w stanie tego zauważyć; pomysł dobry - wykonanie i realizacja - słabo
- 22. projekt o małym zasięgu społecznym i medialnym wśród mieszkańców i osób spoza Krakowa
- 23. Mocno niewykorzystana.
- 24. Niestety marka ta nie ma związku z bibliotekami, a przecież to LITERATURĘ udostępnia się w bibliotekach.
- 25. Wszystko spoko ale znowu zbyt mało o twórcach a dużo o czytaniu. Co z tego że dostałem zakładkę w bibliotece "Nie jójcz, tylko czytaj" skoro turysta nie ma szans zrozumieć co Kraków "stworzył" w zakresie literatury. Tak z ręką na sercu: czy Kraków ma jakieś oficjalnie utworzone przez władze miasta lub jedną z instytucji materiały na temat Miłosza? Bo poza szufladą Szymborskiej to ciężko mi ad hoc przypomnieć sobie coś więcej.
- 26. Nazwa, kilka akcji i duże litery na rynku, a jak to się przekłada na księgarnie czy np strefy do czytania w centrum?
- 27. Czy tak rzeczywiście jest? Jeśli nie mam w okolicy żadnej biblioteki, kawiarni gdzie mam dostęp do literatury, a klub książki w moim domu kultury nie istnieje. Dobrze brzmi, ale zacznijmy od własnych podwórek.
- 28. To jedno z największych sukcesów miasta od czasu tytułu ESK 2000; Kraków posiada ambitny program i ma silną pozycję w świecie. od 2 kadencji jest liderem sieci miast kreatywnych w tej sekcji. niestety brak ambicji na poziomie flagowych inwestycji, mało ambitne podejście do rozwoju sektora wydawniczego, centrów kreatywności literackiej, brak systemów wsparcia dla wydawców, rezydencji, brak priorytetu w mieście dla księgarni, brak systemu wsparcia dla debiutantów literackich, brak związku literatura - technologie. Kraków domaga się prestiżowego adresu - znakomitej światowej klasy architektury, nowoczesnych bibliotek na miarę XXIw. Sukcesem jest natomiast stworzenie wspólnej energii wokół tytułu, wypracowywanie serii różnorodnych wydarzeń, zaufanie środowiska i żmudne krok po kroczku realizowanie programu Miasta Literatury

21. Co można zrobić, aby wzmocnić tę markę? Jakiego rodzaju współpraca jest

potrzebna, by ją wzmacniać?

Współpraca

- współpraca z Uniwersytetami nie tylko krakowskimi
- współpraca z NGO i mediami, działania internetowe
- Należy współpracować z bibliotekami i to zarówno z Biblioteką Kraków jak i wieloma innymi np. Uczelnianymi
- z księgarniami, zwłaszcza takimi gdzie odbywają się spotkania z pisarkami/pisarzami, dyskusje o literaturze, zajęcia dla dzieci, ale też można w to bardziej wciągnąć biblioteki
- Uruchomienie rzeczywistej, faktycznej (nie tylko na papierze) współpracy międzynarodowej, wspieranie festiwali literackich.
- współpraca na wielu płaszczyznach i dzięki wielu sektorom,
- Większa współpraca międzyinstytucjonalna

Działania na lokalnym podwórku

- Prezentować lokalną twórczość
- Wzmacniać wśród mieszkańców Krakowa, czy odbiorców zewnętrznych? Jeśli to pierwsze, postuluję więcej wysokiej jakości wydarzeń z marką, organizowanych w lokalnych centrach kultury dla różnych grup odbiorców. Osobiście się w taką promocją nie spotkałam. Zatem współpraca w ramach sektora kultury (UMK-lokalne centra-Rady Dzielnic) oraz współpraca międzysektorowa (ambasadorowie marki, itp.).
- Zaczniemy od własnych podwórek.

Promocja

- Zwrócić uwagę na silne środowisko muzyczne i plastyczne. Przemyśleć formy promocji Krakowa w tych dziedzinach.
- Zapewnić szeroką promocję wydarzeniom kulturalnym poświęconym literaturze.
- Przy większym wsparciu miasta i mieszkańców mogłaby być jeszcze bardziej promowana, a wskutek tego rozpoznawalna.

Wsparcie czytelnictwa

- konkursy dla dzieci, warsztaty pisarskie, literackie
- Promować czytelnictwo i miejsca związane z książką nie tylko stawiając modny napis na rynku.
- Na pewno ważne, by zachować i być może wzmacniać miejski system wsparcia dla księgarni. Bez dobrych księgarni połączonych z przestrzenią kawiarnianą, miejsc do spotkań i dyskusji wokół książek, literatura nie będzie żywa i ta marka stanie się wydmuszką. Może jakiś system dyskusyjnych klubów książki, wciągnięcie w to bibliotek trochę większe? No i dzielnicowych domów kultury, oczywiście.

Finansowanie

- więcej funduszy na poszczególne działania
- Mechanizmy stałego finansowania dla strategicznych programów wpływających na rozwój czytelnictwa. Działania wizerunkowe wzmacniające i promujące markę (kampania w mieście, z użyciem przestrzeni reklamowych). Brakuje trochę miejsca

- z którym można by kojarzyć markę, słabo widoczni ludzie którzy za tym stoją
- Potrzebne jest mocne finansowanie wszystkich gałęzi literackiego życia, programów wspierających sektor wydawniczy, pisarzy, adaptacje filmowe literatury. Potrzebne jest ambitne i śmiałe myślenie o tym tytule jako o potencjale doskonale obecnym w życiu mieszkańców, w wielowiekowej tradycji literackiej wydawniczej, naukowej miasta. Kraków ma być szansę żywym ośrodkiem literatury w skali Europy Środkowej, tymczasem w pierwszej obwodnicy jest już niewiele księgarni, pierwsza biblioteka publiczna jest dopiero na Dietla, brak literackich adresów, wyraźnych śladów. bardzo dużo do nadrobienia. Potrzebne są zwiększenie budżetów na ten cel i wierzenie, że w tę przestrzeń należy inwestować

Inne propozycje

- Wzmocnić działania związane z Krakowskim Festiwałem Komiksowym, żeby był konkurencyjny do tego w Łodzi, który uchodzi za najlepszy w Polsce. I przy okazji skupić się na powieściach graficznych i ich twórcach, a nie tylko na komiksie super bohaterskim.
- INTELIGENTNI młodzi ludzie mający pojęcie o nowoczesnych technologiach i kulturze. Te dwie sfery da się i TRZEBA je połączyć. Inaczej nic z tego nie będzie.

22. Łączenie sił czołowych marek festiwalowych Krakowa, jako sposób na efektywniejsze zarządzanie festiwalami. Co sądzisz o takim rozwiązaniu?

Opinie pozytywne

1. Super pomysł
2. Okej
3. Korzystnie
4. Bardzo dobry pomysł.
5. Tak - współpraca zawsze przynosi najlepsze efekty
6. Jak najbardziej.. współpraca i wykorzystanie potencjału wielu rodzajów sztuk.
7. Zdecydowanie, pomysł 6 zmysłów był kiedyś testowany, odpuszczono zanim zaistniało takie rozwiązanie. Prowadzenie kilku brandów przez KBF kończy się osłabieniem repertuarów tych najlepszych.
8. To bardzo dobry pomysł, szczególnie w obliczu wzmacniającej się marki Kraków miasto festiwalowe, która została potwierdzona zeszłoroczną nagrodą IFEA
9. jestem bardzo za, każdy festiwal może się połączyć i promować na innym
10. Rozwiązanie takie może przynieść pozytywne efekty pod kątem organizacyjnym i promocyjnym, ale konieczna jest szczególna dbałość o zachowanie wysokiej jakości i identyfikacji poszczególnych marek festiwalowych.
11. Polecam.
12. To jedyny sposób na skuteczne promowanie Krakowa jako miast kultury, rozdrobnienie festiwali ich ilość i zagłuszanie się nie służy miastu. konieczne jest zidentyfikowanie kluczowych festiwali, inwestowanie w nie, w systemy zarządzania, mierzenie ich efektów, realizowanie kluczowych elementów wizerunku miasta, misji społecznej, wpływania na rozwój miast, powstawanie infrastruktury, wzmaganie przedsiębiorczości. Wspólne zarządzanie wizerunkiem miasta festiwalowego wynika wprost z uczestnictwa Krakowa w sieci miast festiwalowych świata. wymiana ekspertyz, wiedzy i wskoczenie na poziom adalajdy i Edynburga jest wielką szansą

dla Krakowa.

13. Bardzo dobry pomysł! (choć niełatwy w realizacji) Powinno się większy nacisk położyć na wspólne cele.

Opinie neutralne

1. Pod warunkiem, że będzie faktycznie efektywne - a nie będzie to działanie obliczone na odbieranie artystycznej autonomii poszczególnym wydarzeniom.
2. Nie jestem przekonana do tego.
3. Zweryfikować festiwale pod względem ważności dla promocji Krakowa.
4. Nie bardzo rozumiem, dlaczego należy efektywniej zarządzać festiwalami. Podobno są bardzo efektywnie zarządzane. Nie wiem, gdzie są braki. Jeśli jednak miało się znosić złote jaja, a wyszły srebrne, to połączenie 3 srebrnych jaj nie da jednego złotego. Ale oczywiście jeśli jest nadmiar, droga poprzez połączenie może spowodować, że bez wstydu zredukujemy ich liczebność. I w takim wypadku ideę należałoby poprzeć.
5. generalnie w kulturze lepiej działa współpraca, niż konkurencja, wymiana niż izolacja. wspólpromowanie jest bardzo cenne, ale poza tym nie umiem sobie wyobrazić współpracy np. FMF i Opera Rara. niemniej parasol a la Theatrum Musicum jest doskonałym pomysłem na współpracę w zakresie muzyki klasycznej, która dalece wykracza ponad instytucje i - przynajmniej w założeniu - integruje środowisko i buduje festiwal mogący konkurować np. z Salzburgiem
6. A nie jest tak? Czołowymi festiwalami w Krakowie zarządza przecież KBF. Pozostałe festiwale, których stricte nie organizuje KBF nie powinny być zarządzane centralnie, a tak jak są: Unsound przez Fundację Tone, Boska Komedia przez Teatr Łaźnia Nowa itd.
7. Byle to ograniczało wydatki, bo i tak są ogromne, a mając takie sale i promocje festiwale powinny się same utrzymywać.

Opinie negatywne

1. Chyba zostało już wykonane wszystko, co można było zrobić w tym kierunku (KBF), nie widzę potrzeby wydatkowania więcej energii/ pieniędzy w tym kierunku (ale nie znam sprawy zbyt dobrze - z punktu widzenia odbiorcy każdy festiwal i tak funkcjonuje osobno, podkreślanie tego, że "Kraków miastem festiwali", brzmi dla mnie nieco karykaturalnie, jako że festiwalizację kultury uważam za zjawisko negatywne).
2. Nie za bardzo rozumiem na czym owe łączenie miałoby dokładnie polegać. Współpraca promocyjna? Tak. Tworzenie kombo? Nie. Jestem przeciwnikiem wprowadzania tych samych schematów dla różnych festiwali, każdy duży, prestiżowy festiwal powinien zachować swój indywidualny charakter.
3. nic dobrego, slang "kulturoznawców"
4. Nie sądzę bo nie wiem jakby to miało wyglądać? Idziesz na festiwal Kultury Żydowskiej to masz o połowę tańsze bilety na Sacrum Profanum czy coś takiego?
5. Sądzę, że festiwale zżerają dużo pieniędzy z kasy miasta a KBF jest napompowaną instytucją, która ZBYT dużo ich przejawia. Moja prywatna opinia.
6. Trudno mi ocenić na ile takie działanie poprawi efektywność.
7. Takie rozwiązanie może negatywnie wpłynąć na kreatywność i swobodę działania osób/instytucji odpowiedzialnych za warstwę artystyczną festiwali.

8. Nie mam siły już do tych festiwali.
9. Bez sensu. Każdy festiwal to inny temat i grupa odbiorców. Zmuszanie ich do współpracy na siłę może tylko obniżyć ich jakość artystyczną.
10. Nie jest to dobre rozwiązanie
11. Raczej równoczesne tworzenie bardziej nowoczesnych festiwali
12. zbytnia monopolizacja
13. zbytnia centralizacja powoduje skostnienie, droga decyzyjności się wydłuża co paraliżuje tempo działań.

Jak oceniasz jakość infrastruktury kultury w Krakowie?

23. Jak oceniasz jakość infrastruktury kultury w Krakowie? (np. dostępność dla osób o specjalnych potrzebach, standardy świadczonych usług, cyfryzacja zasobów, identyfikacja wizualna, miejsca parkingowe, stan techniczny i/lub estetyczny lokali oraz ich funkcjonalność, itp.)

Pozytywnie

- Uważam, że pod tym względem jest w Krakowie bardzo dobrze (nie jestem pewna, jak z dostępnością np. dla osób z dysfunkcją wzroku, pewnie można jeszcze niejedno zrobić w tym kierunku).
- Dobrze, tylko niektóre kawiarnie nie są czynne do wczesnych godzin rannych, brakuje staroci i studenckich, pół-legalnych miejsc egzystencjalnych
- Niezły poziom rozwoju i dostępności (poprawny), jak każde działania wymagają ciągłej poprawy.
- Ok.
- Dobrze. Choć przydałoby się więcej stojaków rowerowych.
- Dobrze
- Bardzo dobrze.
- nieźle.
- Jest dobra. Ale są jeszcze większe potrzeby. Szczególnie w dzielnicach i osiedlach.
- Bardzo dobrze, poza dostępem dla niepełnosprawnych, których trzeba bardziej wspierać.
- Oceniam raczej źle, z powodu problemu z miejscami parkingowymi, często źle oznaczonymi miejscami do parkowania, brakiem zieleni, zabudowywanymi placami, brakiem regulacji prawnych dla reklam zasłaniających architekturę (za wyjątkiem ścisłego centrum).
- Infrastruktura jest na wysokim poziomie.

Neutralnie

- Mocno średnio
- Nie oceniam jej źle (z mojej perspektywy). Korzystam głównie z muzeów miejskich. Nie oceniam pozytywnie faktu, że Kraków dotychczas nie ma specjalistycznej sali koncertowej/filharmonii, posiadając dwie miejskie orkiestry. Centrum kongresowe, czy hala sportowa nie może w pełni zastąpić tej funkcji.
- Mizerna, brak infrastruktury dla studentów, ogólnodostępnych studiów nagraniowych np. Duża, zauważalna poprawa w ostatnich latach, jednak z ciągle długą listą pilnych działań do przeprowadzenia.

- Właśnie! Pisałem już wyżej co nieco. Kiedyś podjąłem inicjatywę zdigitalizowania krakowskich zasobów teatralnych (Stary, STU itd.). Wszyscy byli zainteresowani współpracą ale nikt nie chciał oddelegować osób do stworzenia/napisania wniosku o dotację. Inny pomysł: aplikacja, która powiadomieniami push informuje nas o ciekawostkach (np. jesteś na placu Szczepańskim, tutaj w PRL-u znajdował się SPATIF, miejsce spotkań aktorów, reżyserów i ludzi związanych z pracą artystyczną). OCZYWIŚCIE Z JĘZYKIEM ANGIELSKIM.
- Arteteka pokazuje jak "głupie" ogólnodostępne pianino pochłania ludzi.
- Nowe obiekty infrastruktury kultury oceniam pozytywnie zarówno pod kątem ich przystosowania jak również standardów świadczonych usług. Natomiast kulturalny Kraków to nie tylko duże inicjatywy ale szereg działań kulturalnych w lokalnych społecznościach, prowadzonych przez mniejsze instytucje kultury, których stan infrastrukturalny pozostawia wiele do życzenia. Miasto mając już tak atrakcyjne miejsca jak Tauron Arena, czy ICE Kraków umożliwiające organizację dużych wydarzeń, powinno skupić się teraz na inwestycji w infrastrukturę mniejszych instytucji działających na rzecz lokalnych społeczności, które niosą w sobie bardzo duży potencjał zaangażowania społecznego w życie kulturalne Krakowa.
- Sztandarowe instytucje dają radę, ale one są dla turystów jak wszyscy wiemy. Niestety te peryferyjne, gdzie turysta nie zagląda, te dla mieszkańców żal. Biblioteki dzielnicowe jak żywe trupy, i choć w wielu panie się starają to strach wchodzić, tak nieprzyjemne rudery. basen clepardia który też może być miejscem kultury, szczególnie zaniedbane budynki obok, woła o pomstę do nieba, a dzieciaki na zajęcia wozi się do centrum i prywatnych szkół, a przecież te wysokiej jakości zajęcia mogłyby być tuż obok, jakby miały gdzie.
- Dostrzegam duży rozwój w tej dziedzinie w ostatnich latach. choć wciąż wiele jest przestrzeni (np. kina) do których nie ma dostępu dla osób na wózku.
- Nie jest źle. mamy sporo teatrów, bogatą bazę muzeów, domów kultury. Problemem są przestarzałe biblioteki z XIX w., brak wizerunkowego wielofunkcyjnego centrum literackiego, brak sali koncertowej ze studiem nagrań, centrum nowych mediów, centrum filmowego (być może połączonego z muzeum Wajdy), wreszcie jednej dzielnicy kulturalnej. Taki potencjał ma klaster Forum - Cricoteka - Skład Solny - Mocak. bez odwagi w tym zakresie miasto nie realizuje w pełni swojego potencjału.

Negatywnie

- Wszystko jest na tragicznym poziomie. Nawet w przypadku niedawno powstałych instytucji nie pomyślano o tak podstawowych kwestiach jak parking. Ze standardami usług, cyfryzacji, identyfikacji i estetyką radzą sobie największe instytucje i te najlepiej zarządzane, może trzy w Krakowie. Z wózkiem nie da się wjechać do muzeum narodowego bo winda nie działa. Autem z dziećmi nie da się podjechać do MOCAKu , bo nie da się zaparkować itd. W przypadku mniejszych instytucji jest zgroza totalna.
- Mam niewielką wiedzę w temacie, ale wydaje mi się, że wiele miejsc nie jest przystosowanych do potrzeb osób o specjalnych potrzebach, chociaż na pewno ta sytuacja się zmienia i jest z tym coraz lepiej
- Jest kilka wielkich i znanych budynków, ale reszta nie jest promowana ani odnawiana, choćby mała scena teatru starego, potrzebne są remonty wielu instytucji
- jest wiele instytucji mało przydatnych, zrobionych na wiwat, brak infrastruktury

użytkowej; zbyt wiele uwagi poświęconej konsumpcji kultury, zbyt mało poświęconej jej tworzeniu

- Przy ICE parking jest zajęty cały dzień i nie ma gdzie zaparkować przed spektaklem
- W wypadku bibliotek publicznych stan infrastruktury jest fatalny, zarówno pod względem wielkości i dostępności do lokali filii bibliotecznych jak i identyfikacji wizualnej w mieście. Lokale są za małe i w wielu wypadkach nie spełniają żadnych norm, co wyraźnie zostało pokazane w badaniach przeprowadzonych przez MIK i opublikowanych w pracy "Biblioteka Kraków rozwój sieci miejskich bibliotek publicznych". Do bibliotek osiedlowych przychodzi najwięcej użytkowników w różnym wieku i to dla nich powinno miasto pozyskać nowe obiekty - blisko osiedli. Budowa jednej wielkiej biblioteki z wieloma funkcjami jest potrzebna miastu, ale to nie wszystko, obecnie zapomina się o potrzebach zwykłego człowieka, który chce czytać, korzystać z informacji lub uczestniczyć w mniejszych (bardziej kameralnych) wydarzeniach kulturalnych.
- bardzo złożone pytanie, odpowiem więc tylko na kawałek, dotyczący skandalicznej infrastruktury dla najbliższej mi muzyki klasycznej (także siedziby orkiestr miejskich...)
- Brakuje sal koncertowych, nie wszystkie miejsca są łatwo dostępne dla osób niepełnosprawnych, istniejące budynki nie zawsze są funkcjonalne, cyfryzacja zasobów jest zdecydowanie zbyt niska.
- Słaba
- Identyfikacja wizualna taka sama dla instytucji kultury jak i MPK, ZIKiT, MPO to jakieś nieporozumienie. Czy coś takiego wzmacnia markę Krakowa? Wątpię. Może wszyscy zameldowani w Krakowie powinni chodzić w jednakowych mundurkach z logo miasta, żeby wzmocnić identyfikację? Zaczyna to być posunięte do absurdu. Jaki sens ma SIW w stosunku do imprezy pt. jajeczko wielkanocne dla seniorów? Jak już, to taki system powinien dotyczyć tylko największych wydarzeń kulturalnych - może tych, które są plakatowane, billboardowane? Inaczej moim zdaniem osłabia i ośmiesza się markę. A jeśli chodzi o instytucje kultury, to poza wielkimi, sztandarowymi instytucjami z nowoczesną infrastrukturą, te mniejsze domu kultury są zapyziałe, przestarzałe, nie spełniają współczesnych oczekiwań mieszkańców. W byle jakich warunkach i za bardzo niskie pensje mają zatrudniać super fachowców, którzy będą animować społeczność-począwszy od najmłodszych, żeby wyrastali z nawykami aktywnego uczestnictwa w kulturze. Jak to mają zrobić dyrektorzy? Każdy lepszy fachowiec ucieknie do firmy, która pozwoli mu żyć, a nie tylko przeżyć. W efekcie, w domach kultury będą pracować za jakiś czas ludzie, którzy nie mieli szans gdzie indziej znaleźć pracy, zatem hasło: kaowiec jest głupi będzie znowu aktualne.
- Problem z parkingami i płatną strefą.

24. Jakiego rodzaju infrastruktura dla kultury jest w Krakowie najbardziej potrzebna?

Centra kultury

- centrum literatury, (jak Łusławice)
- centrum dla sztuki cyfrowej i nowych mediów
- funkcjonalne, dostępne, otwarte i atrakcyjne architektonicznie lokalne centra kultury

Centrum Kultury (vide: CO)

- miejskie centrum wspierające kulturę stworzone na kształt centrum obywatelskiego (pracownie, informujące o źródłach finansowania)

Wsparcie małych instytucji kultury

- podejrzewam, że lokalne domy kultury i inne mniejsze instytucje mogą borykać się z jakimiś problemami; jako była pracowniczka dużego krakowskiego muzeum mam wrażenie, że tego typu instytucje nie mają na co narzekać
- domy kultury, baza dla stowarzyszeń kulturalnych
- poprawa merytorycznego i technicznego funkcjonowania wszystkich, także małych, podmiotów kulturalnych.
- więcej mniejszych ośrodków, dzielnicowych, lokalnych, mniej scentralizowanych.
- wsparcie nowohuckiego centrum kultury i centrum kultury podgórze, stworzenie takiego p.. na Krowodrzy czy Bronowicach
- myślę, że Kraków powinien inwestować w rozwój obecnej infrastruktury dla kultury a nie tworzyć nowe jej elementy
- taka jak Dom Kultury Inspiro, uczmy się od najlepszych

Infrastruktura na rzecz twórczości

- infrastruktura na rzecz twórczości - warsztaty, pracownie, laboratoria, sale prób, etc.
- Scena Wspólna twórców krakowskich - zarządzana i wykorzystywana przez twórcze organizacje pozarządowe
- Infrastruktura ogólnodostępna, takiej gdzie każdy może stworzyć swój dramat, koncert i wystawę w jakiś określonych ramach. Taka instytucja kultury mieszkańców zainteresuje ich również tym, co miasto dla nich proponuje w tym zakresie.
- przestrzenie co-workingowe, nieodpłatnie udostępniane lub za niewielką opłatą
- studio nagrań

Sale koncertowe

- Sala koncertowa do 4-5 tys., studia dla artystów, forum muzyki.
- sala na 4-5 tysięcy osób
- sala koncertowa na 400 miejsc
- Na pewno w Krakowie brak amfiteatru - co najmniej takiego jak w Kielcach. Lokalne małe instytucje kultury również borykają się z brakiem lokali. Ośrodek Kultury na Zgody potrzebuje pilnie lokalu na klub, bo w tej chwili w 3 klitkowatych pomieszczeniach gnieździ się dyrektor, księgowość i administracja a klub, który mógłby więcej i prężniej działać dla i z mieszkańcami, nie ma gdzie tego robić. Trzeba aby lokal na Zgody 1 został w całości dla klubu a dla zarządu instytucji z 25-letnim czasem działalności trzeba by biuro uruchomić.
- dostępna sala koncertowa w centrum ICE, filharmonia z prawdziwego zdarzenia, siedziby orkiestr miejskich z salami prób i koncertowymi
- sala koncertowa

Inne propozycje

- wielofunkcyjne dzielnice kultury, klastry i huby łączące kulturę wysoką z przemysłami kreatywnymi
- przestrzenie festiwalowe imprez bardziej kameralnych (np. nowy budynek filharmonii)

- nowoczesne biblioteki
- przestrzeń spacerowa! Dużo chodników jest zagraconych samochodami, są miejsca w centrum bez zieleni (gdzie wcześniej ona istniała)
- lepsze trasy rowerowe
- parkingi dla widzów i uczestników wydarzeń artystycznych, np. bilet na widowisko, biletem parkingowym
- antysmogowa; mieszkaniowa
- czysta i dostępna

Nie ma potrzeby nowej infrastruktury

- Nowa - praktycznie żadna, za wyjątkiem miejsc z intensywnym przyrostem zabudowy mieszkaniowej (np. Ruczaj). O zapotrzebowanie na infrastrukturę kultury w takich miejscach należy zapytać mieszkańców.
- Żadna.

25. Na co powinno się przeznaczać więcej środków w kontekście poprawy infrastruktury dla kultury w Krakowie?

Dostępność

- dostępność dla niepełnosprawnych, modernizacja zasobów
- Estetykę, dostępność dla niepełnosprawnych.
- Na dostępność i kierowanie oferty do mieszkańców a nie tylko oficjeli i karnetowców.
- na doposażenie i remonty małych placówek na początek, łącznie z dostosowywaniem dla niepełnosprawnych, seniorów, matek z dziećmi w wózkach (np, na osiedlu Centrum A działa prężnie klub rodziców. Ale żeby się dostać do klubu, matki muszą wnosić wózki z dziećmi po wysokich stromych schodach. Przychodzi do klubu też wielu seniorów, ale nikt o kulach czy na wózku nie wejdzie, bo nie pokona schodów. Przydałaby się zewnętrzna winda lub jakiś podnośnik żeby ułatwić mieszkańcom trochę udział w kulturze.
- Rozwój, inwestycja w obecną infrastrukturę, przystosowywanie budynków, lokali do potrzeb szerokich grup odbiorców.
- na poprawę dostępności dla osób o specjalnych potrzebach

Instytucje kultury

- na wynagrodzenia pracowników Domów Kultury, możliwość sprowadzania droższych zespołów do występów
- na wzmocnienie domów kultury
- na zatrudnienie większej ilości pracowników z pasją w instytucjach kultury, by mogły szerzyć ideę
- na atrakcyjne wizualnie, lokalne i przystępne żywe centra kultury dla lokalnych społeczności
- na adaptację nowych przestrzeni na studia edukacyjno-artystyczne
- na modernizację infrastruktury (budynki, sale itd.) już istniejącej, o największym potencjale w skali danej dzielnicy czy całego miasta

Promocja, informacja

- Ewentualnie na promocję, informację (outdoor, informacja w internecie, może

cyfryzacja niektórych zasobów).

Działania artystyczne

- na dofinansowanie działań artystycznych - street art itp.
- edukację kulturalną, wsparcie młodych twórców
- promocje małych inicjatyw

Miejskie centrum kultury (vide CO)

- miejskie centrum wspierające kulturę stworzone na kształt centrum obywatelskiego

Sala koncertowa

- Budowa sali koncertowej na wysokim poziomie architektonicznym (międzynarodowy konkurs), jak np. w Szczecinie (filharmonia), modernizacja niedoinwestowanych centrów kultury w dzielnicach (jeśli takie są; "moje" lokalne centrum zostało świetnie zmodernizowane).

Inne propozycje

- Nowoczesna scena dla lokalnych twórców
- Więcej środków powinno być przeznaczonych na tereny zielone, rekreacyjne
- Więcej kultury w przestrzeni miejskiej
- rewitalizacja obecnej tkanki historycznej na cele kultury, śmiała wizja architektoniczna: w Krakowie odwaga towarzyszyła tylko w budowie Cricoteki. Chodzi o budowanie architektury, która będzie przykładem śmiałości i wyobraźni władz miasta - np. sala NOSPR Katowice czy Filharmonia w Szczecinie

Jak rozpowszechniać informacje, o tym co dzieje się w Krakowie?

26. Jakich kanałów komunikacji powinny używać instytucje kultury?

Internet, media społecznościowe

- Internet (x9)
- Facebook (x5)
- media społecznościowe (x7)
- Strony internetowe (x3) (na bieżąco uzupełniane, przejrzyste, dostosowane do urządzeń mobilnych)
- aplikacje mobilne (x2)
- technologie, beacons - sieć oplatająca całe miasto, wielkie centrum informacji kulturalnej, odnowienie i unowocześnienie informacji kulturalnej, współpraca z istniejącymi mediami kulturalnymi
- magazyn informacyjny
- trzeba zmodyfikować dział kultury w Magicznym Krakowie, żeby zbierał informacje z innych portali
- myślę, że jest całkiem dobrze dzięki istnieniu instytucji w Internecie, ale zawsze brakowało mi dobrej wyszukiwarki, gdzie mogę wpisać dzielnicę, wiek i zainteresowania i dostałabym gotową informację co dla mnie i mojej rodziny ciekawego dzieje się w okolicy bliższej i dalszej. Jak wpisuję w wyszukiwarkę karnetową frazę dla dzieci, i swoją dzielnicę prądnik biały, kategorie wszystkie i czas

dowolny, nie wyskakuje mi nic, więc albo ona jest słaba, albo nikt tam nie dodaje wydarzeń, bo jest dom kultury, tylko muszę grzebać bezpośrednio u nich na stronie by coś znaleźć. Pizzę mogę znaleźć w okolicy, zajęcia i wydarzenia nie tak łatwo

Outdoor

- reklama w komunikacji miejska
- Plakaty (x3)
- outdoor
- wrócić do afisza tygodniowego wszystkich teatrów, Karnet, media w autobusach i tramwajach
- ulotki w punktach informacji miejskiej
- foldery, informatory
- druk

Marketing szeptany

- poczta pantoflowa
- marketing szeptany
- więcej relacji osobowych, bezpośrednich, na terenie Krakowa to możliwe

Media

- prasa lokalna, ogólnopolska, druki
- Prasa (x2)
- Radio (x2), telewizja,
- prasa drukowana
- Karnet, prasa specjalistyczna ogólnopolska, radio, telewizja
- TV o zasięgu ogólnopolskim

Wszystkie możliwe

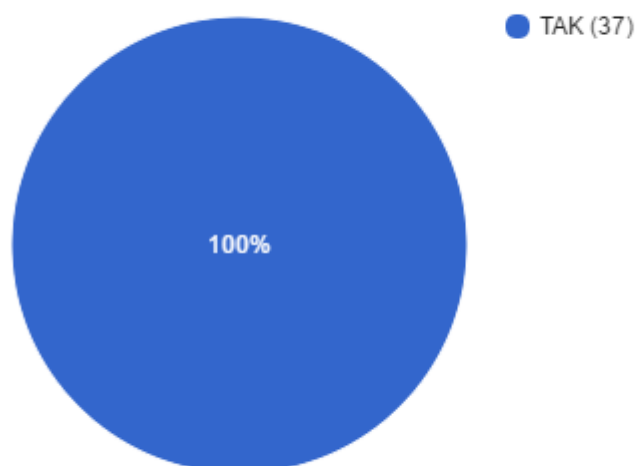
- cyfrowych i analogowych, wszelkich możliwych (żeby dotrzeć do możliwie wielu obywateli)
- wszystkie dostępne, ale zwrócić uwagę na te grupy, które można łatwo wykluczyć społecznie./Cyfryzacja i komputeryzacja siłą postępy łatwo wyklucza ludzi po 60+
- wszystkich, które są dostępne w innych sektorach
- tego co do tej pory - tylko ze nie na wszystko stać instytucje żeby to robić (np. miesięczne informatory są dostarczane do mieszkańców)
- wszystkie możliwe
- wszystkich.
- wszelkich, żeby dotrzeć do każdego odbiorcy. Jeśli internetowych to nie tylko swojego fanpejdza :)
- wszystkich, bo różne grupy wiekowe z różnych korzystają
- wszystkich drożnych kanałów

Dopasowanych do odbiorców

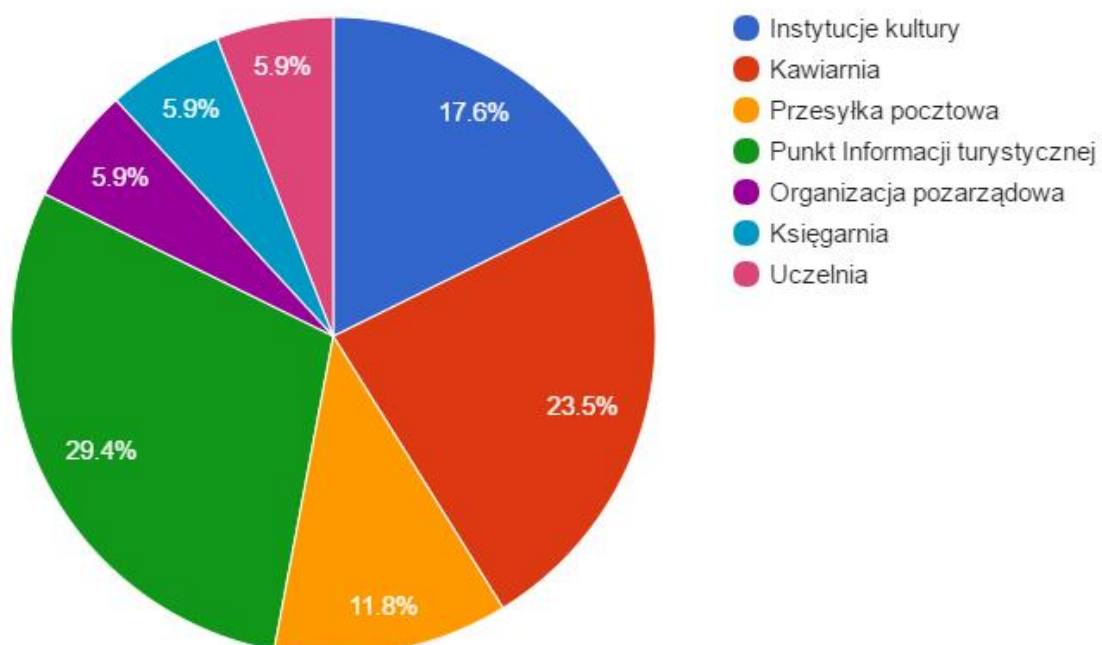
- odpowiednich dla odpowiedniej grupy, ale np. ciężko wskazać dobre kanały social media w krakowskich instytucjach, zero nowatorstwa
- celowanych w odbiorców, obliczonych na konkretny efekt

27. Czy znasz magazyn Karnet?

Czy znasz magazyn Karnet?

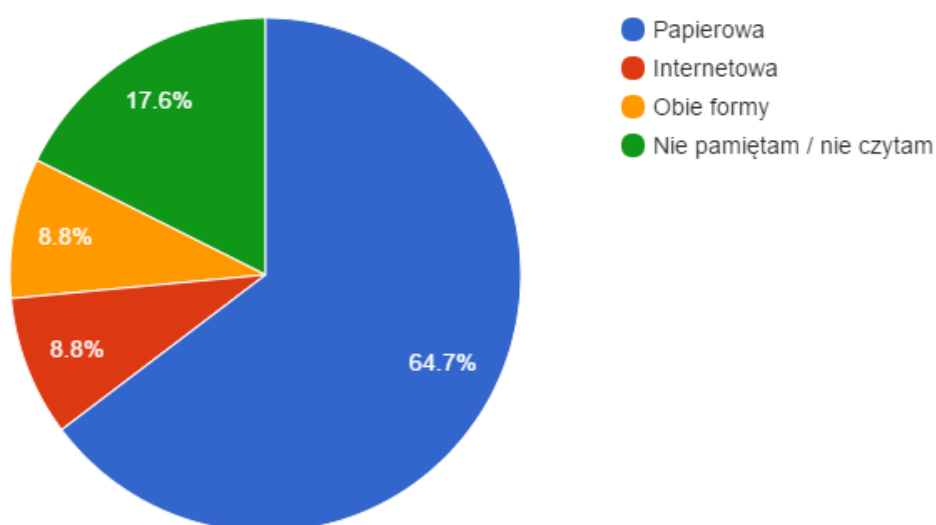

Gdzie idziesz po Karnet?

28. Jeśli tak, to w jakiej formie go czytasz (papierowej czy internetowej)? Dokład

W jakiej formie (papierowej czy internetowej) czytasz Karnet?

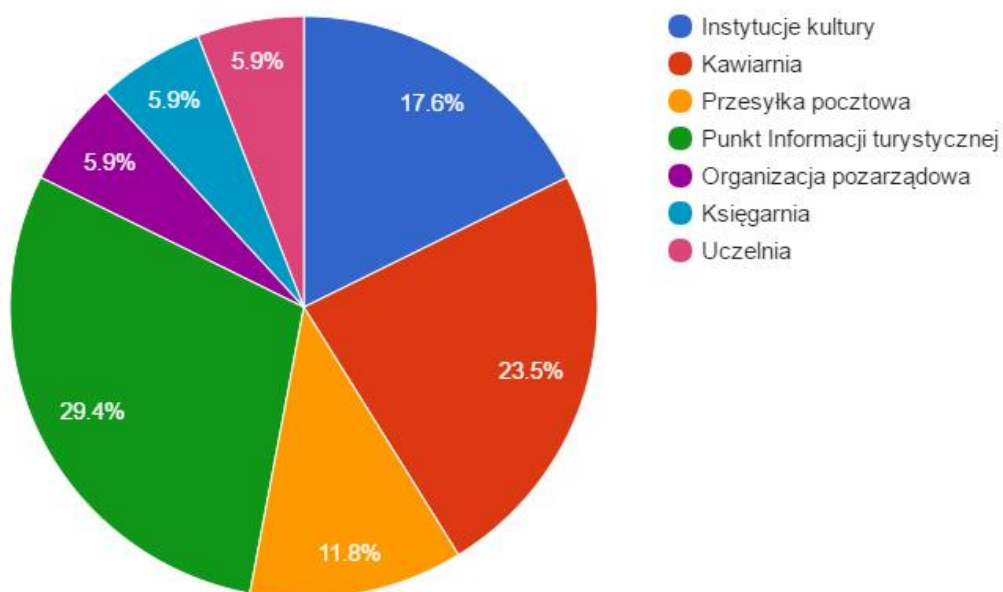

idziesz po Karnet papierowy?

Na pytanie o formę, w jakiej czytany jest Karnet, odpowiedzi udzieliły 34 osoby.

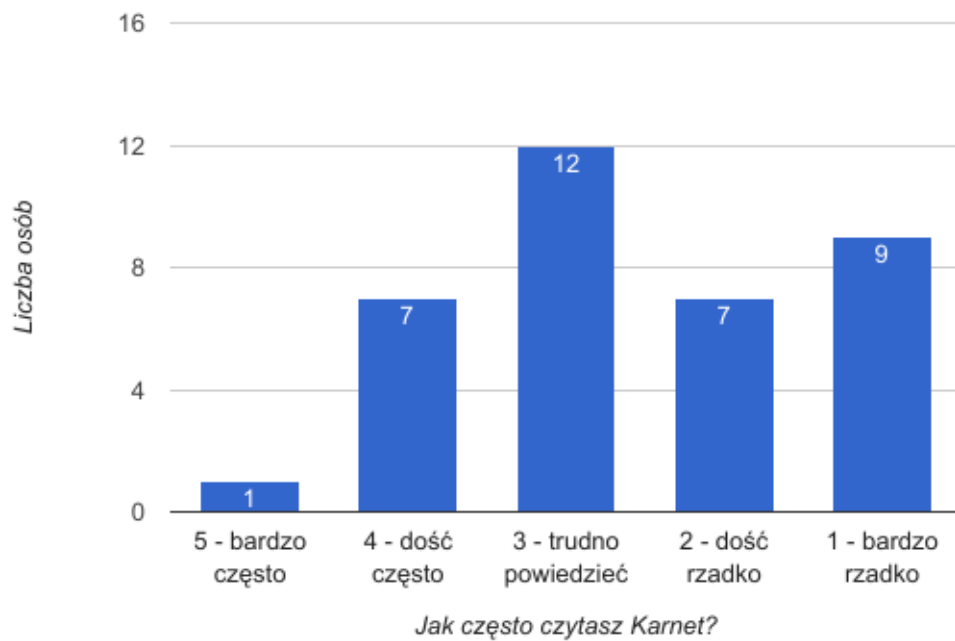
Na pytanie "Dokąd idziesz po Karnet papierowy" udzielono 15 odpowiedzi wskazujących

Gdzie idziesz po Karnet?

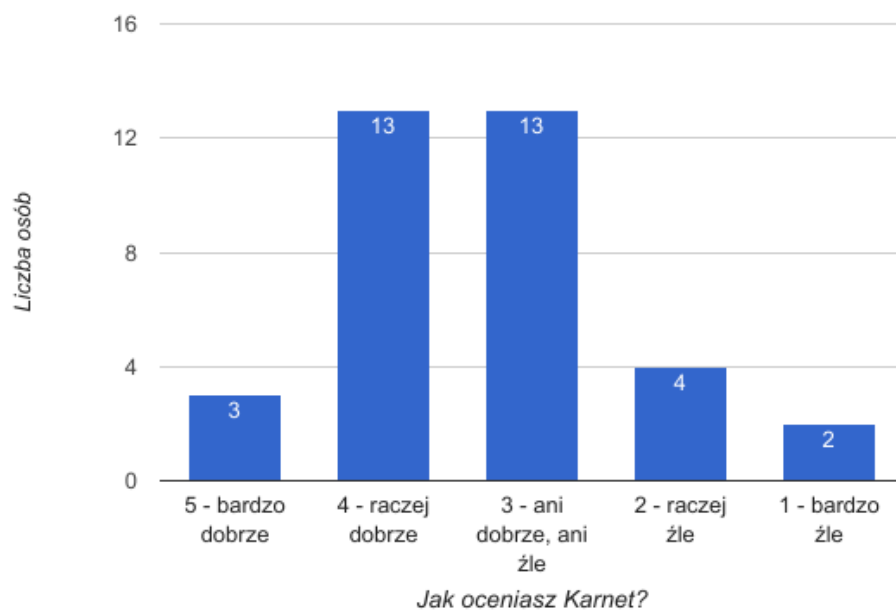

17 miejsc.

29. Jeśli tak, jak często go czytasz?

30. Jeśli tak, jak go oceniasz?

31. Jeśli chcesz, uzasadnij powyższe

Jakość informacji

- Informacje są bardzo skrócone a przez to mało przejrzyste. No i nie najlepsza jest dystrybucja, myślę, że powinien być tańszy w produkcji a obszerniejszy (tańszy, cieńszy papier) i szerzej dystrybuowany (kawiarnie, kioski, może jakieś standy na ulicy, przystanki?).
- Nie jest dla mnie ani bardzo interesujący, ani nudny. Nie intryguje. Rzadko go mam w ręku. Preferuję wersję papierową, ale nie mam wiedzy, skąd go pozyskać (poza punktami informacji).

Forma

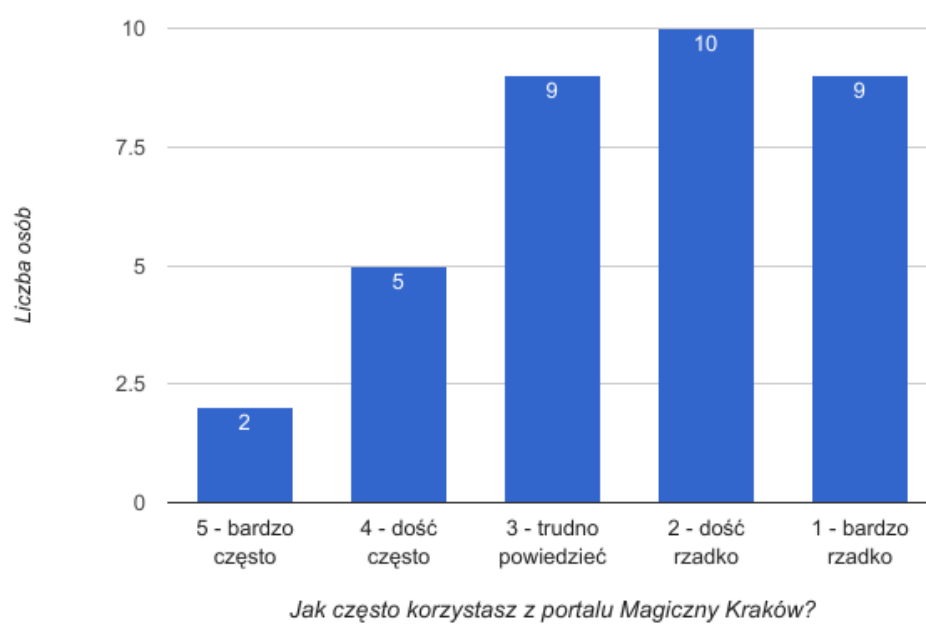
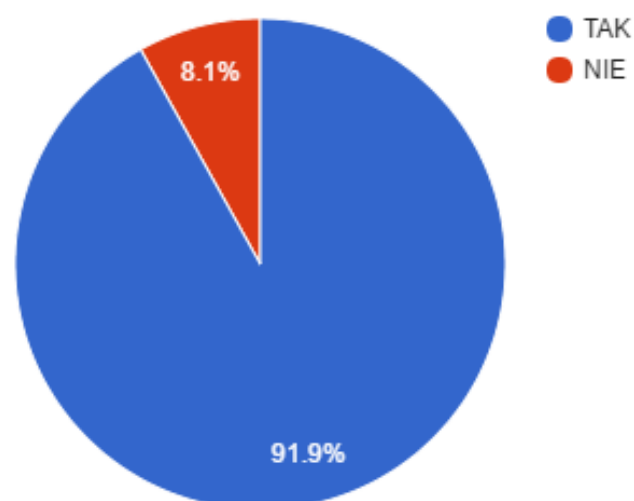
- Dużo reklam
- reklama na reklamie, słaby układ graficzny, ciągle te same instytucje, karnet nie szuka sam oferty
- Mało wydarzeń, graficznie fatalna strona
- Mało czytelny
- Bardzo niska czytelność informacji, przestarzały projekt
- Nie ma sensu wydawać czegoś takiego dzisiaj w takiej formie
- Narzędzie przeszłości, warto do podtrzymywania jedynie dla najstarszych mieszkańców i turystów
- Przeciętna, przeładowana szata graficzna

Funkcja

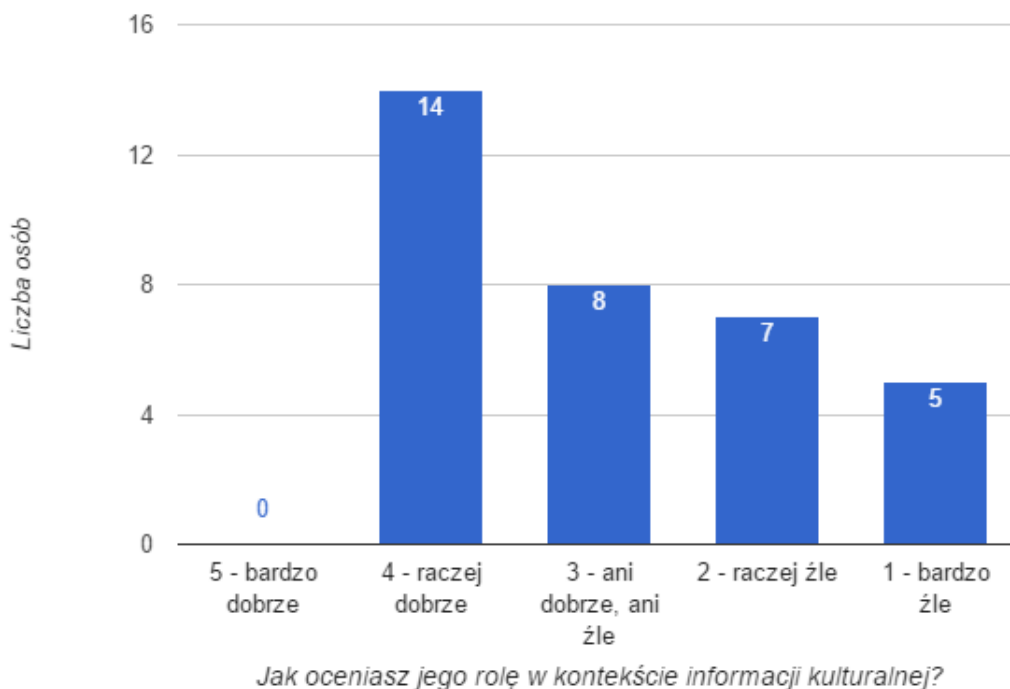
- szybciej dostaję informację od znanych mi osób, w Karnecie czasem szukam szczegółów, dat - ale rzadko jest to konieczne
- nieprzydatny lokalnie, być może przydatny dla przyjezdnych, bo niezłe teksty i pigułka. ale straszny chaos. przy czym nie wyobrażam sobie innej formy - taką ma rolę
- Jestem 24/7 z małym dzieckiem i bardziej interesują mnie wydarzenia lokalne i w mniejszym gronie, z dużych, masowych wykluczam się sama lub jestem wykluczona z automatu, więc staram się szukać na stronach tematycznych, choć i karnet mógłby uwzględnić specyfikę mam z małymi dziećmi
- Karnet to za mało dla jakości komunikacji informacji
- jest nieczytelny, nie jest przewodnikiem po kulturze, nie rekomenduje wystarczająco. ma natomiast potencjał - jeśli byłby aplikacją połączoną z beaconami, wskazującą co się ciekawego dzieje w mieście z połączeniem geolokacji, czasu, odpowiedzią. powinien przerodzić się w najważniejsze medium kulturalne w Krakowie i naturalny węzeł dla wszystkich wydarzeń miasta
- Bardzo potrzebny, za mało doceniany

32. Czy znasz portal Magiczny Kraków?

Czy znasz portal Magiczny Kraków?

33. Jeśli tak, jak często z niego korzystasz?

34. Jak oceniasz jego rolę w kontekście informacji kulturalnej?

35. Jeśli chcesz, uzasadnij powyższe

Treść

- Często zapowiedzi są chaotycznie i wybiórczo zamieszczane, kalendarz kulturalny to jakaś porażka - nic się z niego nie można dowiedzieć, pokazuje wydarzenia z różnych lat, mimo ustawień wyszukiwarki
- To bardzo dobrze, że portal istnieje, można tam znaleźć informacje o instytucjach i "stałej ofercie" Krakowa; gorzej z aktualnościami, jakoś nie ufam, że znajdę tam wszystko
- Brakuje co najmniej 70% informacji

Forma

- Nieczytelna forma, natłok informacji, brzydka estetyka
- Nie mam zdania. Osobiście portal jest dla mnie mało atrakcyjny wizualnie i kontentowo

Poziom wykorzystania

- zbyt mało wykorzystywany

Funkcjonalność

- kompletny chaos i niekompletność, kłopot z wyszukiwaniem wydarzeń

- nie jest wystarczająco nowoczesny, nie jest dość responsywny, nie jest oczywistym adresem
- powinien być bardziej widoczny w mediach społecznościowych
- dla mnie to głównie poradnik, jak książka telefoniczna, lecz zauważyłem, że wielu innym służy

Jak przełożyć potencjał wynikający ze współpracy różnych podmiotów na rozwój kultury w Krakowie?

36. Jakie działania należy podjąć, aby wspierać i rozwijać współpracę wewnątrz i międzysektorową podmiotów działających w sferze kultury w Krakowie?

Dofinansowanie

- Uruchomić odpowiednio sprofilowane konkursy grantowe.
- Zwiększenie dotacji na poszczególne jednostki, aby mogły poszerzać swoją ofertę bezpłatną i wchodzić we współpracę z innymi jednostkami a nie konkurować o uczestników w celach zarobkowych. Promowanie inicjatyw kooperowanych przez różne podmioty wewnątrz jednego lub międzysektorowo.
- Specjalne programy dofinansowujące projekty realizowane wspólnie przez różne instytucje.
- - dofinansowania debiutów – paczki zawierające pomoc finansową, prawną, specjalistów od PR i wizerunku, promocję.

Konsultacje

Więcej konsultacji ze środowiskami animatorów

Spotkania, szkolenia międzysektorowe

- Może wspólne szkolenia dla pracowników?
- trudno powiedzieć, może doroczne spotkania, konferencje programowe coś dadzą, zwłaszcza jeżeli będą miały wpływ na modyfikację strategii i relacji z samorządem? Ale jest szereg mega-podmiotów, które powinny mieć płaszczyznę strategicznej współpracy z Gminą - uczelnie, największe teatry, sale koncertowe, galeria miejska i muzea prowadzące aktywną działalność ekspozycyjną.
- Stworzenie przestrzeni do dialogu – np. cykliczne spotkania tematyczne trójsektorowe
- Zorganizować spotkanie? Dyskusje? Najlepiej otwartą (artyści i osoby ZARZĄDZAJĄCE) na scenie pod gradobiciem pytań publiczności i wypracowanie wspólnego stanowiska.
- organizować spotkania i przepływ pomysłów między instytucjonalnych zapewnić więcej pracowników
- spotkania twórcze

Badanie potrzeb

Należy zebrać i uporządkować zarówno potrzeby konkretnych instytucji, jak i ich możliwości, następnie poprzez racjonalne zarządzanie proponować i stymulować współpracę.

spotkania otwarte przedstawicieli różnych sektorów w ciekawych miejscach - kawiarnie, instytucje publiczne, hotele - zawiązanie relacji z przedstawicielami różnych sektorów

Poza powyższymi, zgłoszono jedną rozbudowaną i kompleksową propozycję:

- agenda, instytucja, spółka zajmująca się całościowym rozwojem artystów, debiutów, ich prowadzeniem – od ustalenia wizerunku scenicznego, przez nagranie pierwszej płyty / wydanie książki / wernisażu, po eksport – KRAKOW ARTISTS HUB / EXPORT do momentu podpisania poważnego kontraktu z agencją, do usamodzielnienia się artystów.
- ścieżka kariery artystycznej: wychwytywanie na poziomie domów kultury / stypendia miasta / debiut na festiwalach / promocja ogólnopolska i zagraniczna – promowanie w produkcjach profesjonalnych, muzycznych filmowych, teatralnych.
- studio debiutów – jako otwarty system do prezentowania dokonań – miejsce prezentacji sztuki – otwarty demokratyczny na zasadzie showcase'ów
- dofinansowania debiutów – paczki zawierające pomoc finansową, prawną, specjalistów od PR i wizerunku, promocję.

Stworzenie nowoczesnych narzędzi sprawozdawczości i ewaluacji działań instytucji kultury:

- badanie wpływu społecznego, ekonomicznego, kulturalnego, ekologicznego – wypracowanie metodologii wspólnej dla wszystkich miejskich instytucji kultury
- badanie wpływu społecznego, ekonomicznego, kulturalnego, ekologicznego – wypracowanie metodologii wspólnej dla wszystkich miejskich festiwali
- obowiązkowe kryterium równościowe: dostęp do kultury, znoszenie barier w kulturze, dostosowanie wszystkich miejsc do potrzeb osób z dysfunkcjami, wyrównanie szans np. kobiet, gender equality, poszanowanie dla odmienności i różnic.
- obowiązkowe kryterium współpracy, współorganizacji, koprodukcji
- zwiększenie ilości produktów i projektów dla publiczności zagranicznej
- zwiększenie współpracy zagranicznej (koprodukcje, wymiana, wspólne zamówienia)
- zwiększenie roli kultury partycypacyjnej i deglomowanej na peryferia miasta przy jednoczesnym światowym poziomie oferty czołowych instytucji miasta które budują i utwierdzają wizerunek kosmopolitycznego i otwartego europejskiego miasta kultury wzmacnianie połączeń kultura – przemysły kreatywne – nowe media, poprzez inicjowanie i wzmacnianie projektów na pograniczu kultury i sztuki oraz dziedzin kreatywnych: literatura, film, design, sztuki medialne, performatywne, architektura, rzemiosło, gastronomia,
- wzmacnianie połączeń cross-sektorowych – współpraca z lokalnym biznesem – wymóg, promocja lokalnych marek (np. lokalne wina, sery, pieczywo), lokalnych warsztatów, projektantów etc.
- tworzenie dzielnic kultury, ożywianie przestrzeni – urban shaping – tworzenie przestrzeni współdzielonych, klastrowych, współużytkowanych interdyscyplinarnych (np. MOS, Music HUB w Katowicach, NCK w Krakowie) unikanie modelu jedno-instytucjonalnego. W przyrodzie monady giną najszybciej. Przykład negatywny: Alwernia
- pełniejsze wykorzystanie kulturotwórczej roli instytucji.
- zdefiniowanie roli instytucji kultury nie poprzez kryteria przedsiębiorczości i zysku, ale poprzez kryterium dobra publicznego
- zdefiniowanie festiwali jako dobra / dziedzictwa niematerialnego mających istotny wpływ na budowanie wspólnoty, tożsamości miasta, przyczyniających się do jego

- rozwoju, zmiany społecznej, budowy otwartego i demokratycznego społeczeństwa;
- wszystkie instytucje kultury mają ułatwiony dostęp dla osób niepełnosprawnych
- wielopokoleniowe systemy wolontariatu – nie traktowany jako tania siła robocza, ale narzędzie współkreowania oferty, jakości, wizerunku miasta, edukacji mieszkańców
- tworzenie centrów kreatywności i centrów kulturalnych: Skład Solny, Willa Decjusza, Fort Benedykta, Tytano, Port Piaskowy, Dworzec PKP, w szczególnej orbicie zainteresowań przestrzeń postindustrialne, do rewitalizacji.
- finansowanie projektów hybrydowych – dywersyfikacja finansowania, wielość połączeń
- współpraca makroregionalna – miasta Kraków – Katowice – Tarnów – Zakopane w zakresie kreatywności, polityki festiwalowej, krążenia talentów, oddziaływania krakowskiego życia kulturalnego na makroregion
- współpraca Krakowa na arenie międzynarodowej

Inne propozycje

- promować cross-sektorowość
- poprawa przepływu informacji
- więcej dialogu
- wspólny cel, ujednoliconą politykę kulturalną
- miasto musi stać się akuszerem takiego procesu, także inicjatorem, jeśli to potrzebne
- wszystkie z możliwych

37. W jakich międzynarodowych i krajowych sieciach współpracy Kraków powinien uczestniczyć?

Zwracano uwagę na sieć współpracy z miastami partnerskimi:

- turniej artystyczny Miast Partnerskich Krakowa. wspieranie innych miast Małopolski poprzez udział ich wydarzeń artystycznych w prezentowaniu w mieście.
- miasta partnerskie - prężna współpraca miast z którymi Kraków ma już ugruntowane stosunki partnerskie
- miasta partnerskie,
- miasta partnerskie, które mogłyby promować nasze wydarzenia a my ich, np Zakopane czy Trójmiasto, skoro mamy Pendolino

Poza miastami partnerskimi, wymieniano więcej niż raz:

- UNESCO (x4)
- Sieć Miast Kreatywnych (UNESCO) (x2)
- Sieć Miast Festiwalowych (x2)

Wymieniono raz:

- Scholars at Risk Network
- Opera Europa
- ICORN
- EUROCITIES
- NICE
- LIGA MIAST
- IFEA World Festival & Event City

- Wyszehradzki

Oprócz tego sugerowano:

- W takich, które gwarantują bezpośrednią korzyść (finansową, wizerunkową, artystyczną) dla Krakowa
- Tych które będą służyć miastu i jego mieszkańcom. Dotychczas przeważają formy towarzyskiego spełniania się.
- Współpraca z centrami choreograficznymi w Europie
- Uczestniczenie w najlepszych międzynarodowych i krajowych sieciach współpracy
- Kraków powinien dostrzec to, że poprzez sieć stowarzyszeń i rozlicznych organizacji pozarządowych już jest obecny w wielu sieciach. I dopieszczać tych, którzy takie kontakty utrzymują, a więzi budują. Można też rozpisywać konkursy na dofinansowanie zadań akcentując te aspekty.

38. Jakie bariery utrudniają miastu współpracę w sieciach międzynarodowych?

Bariera językowa

- język
- bariery językowe pracowników kultury, potrzebują dodatkowych kursów językowych zapewnionych przez miejsce pracy

Problemy administracyjne

- Zbyt małe zaangażowanie ze strony władz
- Biurokracja
- Nieznajomość przez urzędników i konserwatywne osoby opiniującej wnioski np. taneczne
- bezwładność? Niekompetencja?
- dział współpracy z zagranicą w urzędzie miasta - powinna być to prężna, młoda społeczność, która obyta jest w środowisku międzynarodowym i jeździ po świecie podpatrywać inne miejsca i przenosić dobre praktyki od najlepszych
- Procedury, skostniałość przepisów, księgowość
- brak centrum wspierania kultury w mieście

Zbytne skoncentrowanie na mieście

- zamknięcie na współpracę, zbyt ukierunkowanie na tradycję kulturalną Krakowa, zbyt małe otwarcie na nowości i projekty z zewnątrz
- Zaściankowość
- Miasto w ogóle nie jest zainteresowane współpracą międzynarodową, ponieważ skupione jest wyłącznie na świadczeniu usług mieszkańcom. Wszystko musi mieć konkretne przełożenie na mieszkańca. Nie można dofinansować spotkań twórców krakowskich z zagranicznymi, bo brak w tym aspektu powszechności. Sieci międzynarodowe siłą rzeczy zawsze muszą być nieco elitarne. Elita poetów Krakowa powinna się spotykać z elitą poetów Paryża, Wilna i Yokohamy. Ale oczywiście nigdy się nie spotka.

Finanse

- pieniądze

- brak budżetów na rozwój projektów własnych, niewykorzystywanie potencjału, uważanie membership fee jako ciężaru finansowego, brak kadr kultury dostatecznie kosmopolitycznych i brak spójnej wizji miasta do komunikowania za granicą.

Inne

- brak dużego poparcia dla sztuki współczesnej
- Brak informacji na temat płynących korzyści z takiej współpracy. Należy więcej komunikować.

39. Jakie bariery utrudniają miastu współpracę w sieciach krajowych?

Krakowskie poczucie wyższości

- wywyższanie się Krakowa ponad inne miasta - niech te bariery zostaną, musi istnieć jakaś rywalizacja
- pycha, samozadowolenie, myślenie w kategoriach prowincjonalnych, my sami sobie poradzimy, brak natychmiastowego efektu, brak myślenia w kategoriach inwestycyjnych.
- Kraków jest miastem poznawczo "zamkniętym", często spotykam się ze swoistym poczuciem wyższości, związanym w dziedzictwem historyczno-kulturalnym.
- snobizm i poczucie wyższości
- Nadęcie i bufonada Krakowa.
- Mentalne

Problemy administracyjne

- biurokracja
- brak centrum wspierania kultury w mieście

Inne

- brak koordynacji i chęć współpracy między Krakowem, Tarnowem, Nowym Sączem, Zakopanem
- znajomość języków, koszty uczestnictwa
- Finansowe i polityczne
- Konkurencyjna postawa wobec innych miast
- nie wiem, czy takie są

Jak kultura funkcjonuje w przestrzeni Krakowa?

40. Jakie działania Wydział Kultury i Dziedzictwa Narodowego może podjąć, aby ożywić kulturowo przestrzeń Krakowa?

Związane z informowaniem

- zapewnić przestrzeń do eksponowania informacji o wydarzeniach (tablice, słupy ogłoszeniowe)
- informacje o miejskich konkursach ofert

Związane z angażowaniem

- zaangażować mieszkańców i turystów, najlepiej razem wspólnie. Zachęcać jednych żeby opowiadali drugim o tym co miasto ma do zaoferowania

- więcej fermentu, niestandardowych projektów, współpracy z NGO, szalonych działań, zapraszania ludzi SPOZA, którzy patrzą na rozwój miasta w innej perspektywy. Więcej otwartości na mieszkańców
- poprzez dialog stworzyć warunki dla dobrej współpracy
- Wyjść do ludzi, wysłuchać ich potrzeb. Scalić tożsame wydarzenia pod jedną egidą (naście różnych kin letnich)
- zaangażowanie grup dotąd marginalizowanych
- więcej wydarzeń dla zróżnicowanych grup
- współpracować z oddolnymi inicjatywami

Związane z ożywieniem przestrzeni publicznej

- więcej inicjatyw w przestrzeni publicznej
- jestem zwolennikiem zwiększenia wydarzeń w przestrzeni publicznej. więcej sztuki w mieście. wspieranie finansowe dla wartościowych projektów kulturalnych
- aktywizacja przestrzeni publicznej
- zadbać o wygląd miasta

Związane z decentralizacją

- dokonać decentralizacji wydarzeń
- nadawać ramy, decentralizować programy, badać sektor kultury, wytyczać priorytety, rozliczyć z realizacji modeli ko-produkcyjnych, współpracy, przede wszystkim rozwój tematycznych platform: wg klasyfikacji UNESCO. dbać o równowagę i właściwe rozumienie ekosystemu kultury: potrzebujemy kultury oddolnej, dzielnicowej i kultury kosmopolitycznej, europejskiej. Kraków musi być żywym i odnawiającym się centrum kultury
- więcej lokalnych działań, decentralizacja

Związane z finansowaniem

- finansować i finansować, zmienić dyrekcje, które fatalnie zarządzają instytucjami.
- poszerzać ofertę kulturalną bezpłatną lub niskopłatną.

Związane z administracją

- znacznie więcej do powiedzenia w tym zakresie ma (powinno mieć) Biuro Planowania Przestrzennego. WKiDN powinien pełnić rolę wspierającą.
- zatrudnić fachowców od danych dziedzin, na stanowisku dyrektorskim dobry menedżer (to chyba akurat jest)

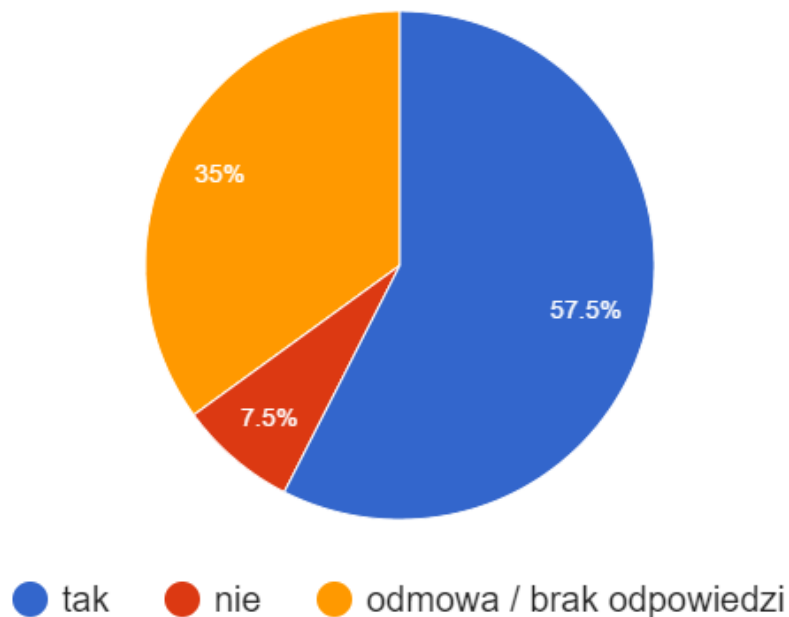
Inne

- np. rozpisywać konkursy nie na imprezy cykliczne ale na imprezy związane z prezentacją kultury innych narodów, albo dla młodych twórców, zespołów artystycznych.
- wyjść poza schemat myślenia statystycznego Polaka i zrobić coś nowego
- Remonty, renowacje

41. Czy spotkałeś/łaś się z terminem "park kulturowy" i z czym Ci się kojarzy?

Spośród 40 osób, które wypełniły ankietę, 23 twierdzi, że spotkała się z terminem "park kulturowy".

Czy spotkałeś/łaś się z terminem "park kulturowy"?

Z czym Ci się kojarzy termin "park kulturowy"?

- z ograniczeniami w zakresie reklam, ich ilości, wielkości, estetyki
- miejsce wysiewu kultury
- pozwolił lepiej zadbać o Kraków w kwestii architektury (szyldy)
- z opieką nad przestrzenią, planem estetycznym danego obszaru
- obszar jednorodny zabytkowo pod względem większej ilości obiektów
- przestrzeń współpracy artystycznej
- z zasadą ochrony estetyczno-wizualnej ścisłego, historycznego centrum miasta
- zjawisko ze wszech miar pozytywne, konieczne do opanowania chaosu reklamowego w polskiej przestrzeni publicznej.
- np Park Kulturowy Nowa Huta
- Centrum miasta Krakowa, ochrona zabytków i ich wizerunków
- Ochrona zabytków i ograniczenie psucia krajobrazu, m.in. reklamami. Bardzo dobra inicjatywa.
- z uporządkowaniem przestrzeni miasta - szkoda, że ma tak ograniczony obszar
- ze współpracą
- Pojęcie kojarzy się dwójako: pozytywnie jako objęcie ochroną, podkreślenie wagi danego obszaru dla kultury; jednocześnie w ujęciu negatywnym przywołuje na myśl fakt ograniczenia "swobody działania" na danym terenie.
- centrum Krakowa i dbałość o estetykę szyldów, fasad i reklam, prywatne sklepiki dają radę, ale banki nadal straszą, parkiem kulturowym powinno być objęte całe miasto i na tych samych zasadach, nie, że płacisz to nadal możesz mieć szpetny szyld.
- z wyczyszczeniem centrum miasta z reklamowego koszmaru. ale niepełnym, wciąż

jest przeciążone sprzedażowymi komunikatami. do pełni szczęścia brakuje jeszcze wyrzucenie wątpliwej jakości klubów "muzycznych" i dla równie wątpliwych "dżentelmenów"

- z miejscem nagromadzenia zabytkowych budynków itd., które znajdują się pod szczególną ochroną.
- z walką z paskudnymi reklamami. Popieram
- to znakomite i godne pochwały dzieło, ale też należy uważać na zbytnią restrykcyjność w odniesieniu do festiwali np. Rokrocznie sprawa ekspozycji platform tematycznych, informacyjnych, samochodów sponsorskich i nośników festiwalowych rodzi rozliczne emocje i kontrowersje. Ponieważ nie jesteśmy jedynym miastem dziedzictwa, które boryka się z tym kłopotem, chciałbym przedstawić jak radzi sobie z tym Barcelona i Edynburg. Zapytałem o to na ostatnim zjeździe miast festiwalowych. W mniejszym stopniu ten problem dotyczy Montrealu i Adelajdy (miasta młode historycznie). Usunięcie wszelkich form promocji miejskich wydarzeń kulturalnych z przestrzeni Rynku Głównego i brak zgody na obecność sponsorów strategicznych miejskich wydarzeń kłóci się z ideą festiwalowego świętowania. Festiwale zmieniają miasto. To moment świętowania różnorodności, ale także odchodzenia od reguł codzienności. Festiwale decydują o atrakcyjności przestrzeni publicznej i sprawiają, że nabiera ona życia. Są znakiem święta i jednocześnie formą 'obnoszenia' się tymi świętami przez miasto. Festiwale są częścią niematerialnego dziedzictwa Krakowa tak samo, jak zabytki reprezentują dziedzictwo kulturalne miasta. Miasto zamienia się w czasie festiwali w autentyczne miejsce celebrowania żywej kultury. Jednym z kluczowych wniosków z ostatniego posiedzenia Sieci Miast Festiwalowych - wąskiej prestiżowej grupy wiodących ośrodków kulturalnych świata, w której Kraków wymienia się wiedzą m.in. z przedstawicielami Berlina, Edynburga, Montrealu czy Adelajdy - jest refleksja na temat szerokiej obecności festiwali w przestrzeni publicznej. Festiwale są ważną częścią polityki kulturalnej, są kochane przez mieszkańców, dają poczucie wyjątkowości Krakowa i jego nierozzerwalnie związanej z kulturą tożsamości. Festiwal ma zasadę: „miasto powinno być sterylnie czyste przez większą część roku i odświeżenie ubrane na czas festiwali” – taki sygnał pozwala generować wyraźny impakt festiwali na życie społeczne i ekonomiczne miasta. Z tych właśnie powodów wszelkie próby ograniczania widoczności nośników reklamowych, możliwości ekspozycji sponsorów flagowych wydarzeń kulturalnych Krakowa stoją w sprzeczności z dobrem miasta. W interesie Krakowa leży nie tylko promocja kultury, ale także promocja odpowiedzialnego biznesu, który wspiera kulturę. Mieszkańcy mają dzięki temu poczucie, że sponsorzy wnoszą istotny wkład ekonomiczny w festiwale, które nie są finansowane wyłącznie ze środków publicznych, ale stanowią wspólne dobro wszystkich zaangażowanych w ich realizację podmiotów, a przede wszystkim mieszkańców, do których w pierwszej kolejności są skierowane.
- nie; kojarzy mi się z ogrodem botanicznym, gdzie poeci leżą na trawie, a piękne kobiety gładzą ich twarze i piją oranżadę

3. Opinie i uwagi do Priorytetów projektu Strategii

PRIORYTET I Wzmacnianie ekosystemu kultury w mieście

42. I.1. Aktywizacja i wspieranie kreatywności lokalnej społeczności (podnoszenie kompetencji kulturowych poprzez aktywne uczestnictwo, w tym poprzez współdziałanie, współtworzenie)

Uwagi do konkretnych podpunktów

- I.1.1. Miasto powinno dawać możliwość aktywnego uczestnictwa w tworzeniu oferty kulturalnej miasta, jednakże nacisk nie może być położony tylko na inicjatywy oddolne i działania partycypacyjne. Liczne grono odbiorców kultury nie będzie czuło się kompetentnymi by współdziałać w kwestii planowania i współtworzenia, inni jeszcze oczekują gotowego "produktu", "usługi kulturalnej", którą podmioty sektora kultury im zaproponują. I w tym kontekście konieczne jest umożliwianie ciągłego podnoszenie kompetencji samych pracowników sektora kultury (I.6.2.) jak i stwarzanie możliwości do kooperatywnych działań podmiotów wewnątrz sektora i międzysektorowo (I.6.5 i III.1.1.)
- I.1.3. Powinny zostać zorganizowane przynajmniej 2 konferencje w trakcie realizacji programu. Powinny w nich również uczestniczyć organizacje pozarządowe.
- I.1.3, str. 69 - programowanie instytucji kultury wymaga pozycji telewizji publicznej (w jej idealnym kształcie), która "wie lepiej" i daje odbiorcom przekaz, który "podciąga" odbiorcę intelektualnie i estetycznie. Jak by to fatalnie nie brzmiało, traktowanie odbiorcy jako kogoś, kogo należy edukować, nie jest niczym złym
- I.1.4.1 - W zadaniach należy dodać po Nocy poezji także spotkania literackie organizowane przez cały rok przez różne OP (w odróżnieniu od kilkudniowych imprez wyżej wymienionych!) I.1.6 - Cały punkt dotyczy konkretnego projektu, jakich wiele. Dlaczego właśnie te? Może ogólniej bez szczegółów i konkretnych legend.
- I.1.6, str. 71 - traktuję pomysł z Faustem i Twardowskim jako żart - nie rozumiem potrzeby dowartościowywania tych postaci

Uwagi natury ogólnej

- Uważam, że jest to kluczowy priorytet. Wierzę, że miasto zadba o przełożenie go na politykę kulturalną. Realizacja działań, które wynikają z priorytetu/polityki będzie kluczową kwestią w kontekście lokalnej zmiany. Bardzo brakuje mi tutaj rozwoju mediów lokalnych (społecznych) jako głosu dzielnicy / społeczności / grupy interesu, angażujących mieszkańców
- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo
- Konieczne stworzenie strategii dla niezależnego centrum choreograficznego w Krakowie

43. I.2 Rewitalizacja kulturowa dzielnic miasta

- konieczne wskazanie dzielnic, które potrzebują interwencji w pierwszej kolejności - z różnych przyczyn, np. Ruczaj (gwałtowny wzrost zabudowy mieszkaniowej), Nowa Huta (wieloletnie zaniedbania inwestycyjne) itd.
- konieczna rewitalizacja Składu Solnego, ożywienie Bulwarów Wiślanych, Nowej Huty
- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo, wypowiem się w odrębnym stanowisku
- zgadzam się z tym priorytetem. Mam wrażenie, że Kraków jest centrocentryczny. Najwięcej atrakcyjnych wydarzeń odbywa się w centrum, a gros mieszkańców tam

nie dociera w ogóle. Powoduje to ograniczoną dostępność. Realizacja celu przyczyni się do upowszechniania kultury i wprowadzanie jej w życie lokalnej społeczności.

- Pojawił się postulat powrotu kopca Esterki do Krowodrzy. Nie powtórne usypanie (bo niemożliwe jest utrzymanie miejsca) ale w formie upamiętnienia zastępczego, np. nocna instalacja świetlna w kształcie kopca lub rzutująca kopiec na miarę dzisiejszych czasów. Miałoby to na celu wspomnianie tego co było, a czego przywrócić się już nie da. Inną propozycją było odtworzenie samych kształtów w formie ogrodu w kształcie kopca.

44. I.3. Stwarzanie artystom i twórcom kultury warunków dogodnych do rozwoju i pracy w Krakowie.

Uwagi do konkretnych podpunktów

- I.3.1.1.3 Proponujemy usunąć konkretny projekt Giełdy Teatralnej, ponieważ nie wiadomo, czy się sprawdzi.
- I.3.1.1.3 a) Proponujemy usunąć słowa "sztuk wizualnych i audiowizualnych", by nie zawężać katalogu dziedzin sztuki
- I.3.1.1.4 Usunąć "debiutujących", ponieważ są w pp 3 b). Powyżej
- I.3.1.2 Proponujemy dookreślić innowację jako dotyczącą zarządzania, prezentacji i upowszechniania, a nie stricte działalności artystycznej
- I.3.1.4 - prosimy o przededagowanie tego punktu tak, aby dotyczył realnej promocji artystów ze wszystkich dyscyplin sztuki. Między innymi proponujemy utworzenie funduszu wspierania reprezentacji krakowskich twórców na festiwalach i wydarzeniach artystycznych w Polsce i zagranicą.

Uwagi natury ogólnej

- Przestrzenie na pracownie!!!
- klastrowanie, łączenie ich w wielofunkcyjnych, otwartych niemal 24 godz centrów kontaktu.
- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo

45. I.4. Utrzymanie atrakcyjności oferty kulturalnej w mieście przy nieustającym doskonaleniu jej jakości

- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo, wypowiem się w odrębnym stanowisku
- równowaga między kulturą codzienną lokalną i kosmopolityczną, światową

46. I.5 Twórcze zarządzanie i pomnażanie materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego Krakowa

Uwagi do konkretnych podpunktów

- I.5.1.1 Prosimy o dodanie punktu ograniczającego hałas w przestrzeni miejskiej (zwłaszcza w parkach kulturowych)
- I.5.2, str. 78 - warto dodać tutaj dziedzictwo muzyczne i korzystać z przepastnych

zasobów Berlinki, a ponadto - z pomocą festiwali Misteria Paschalia i Opera Rara - promować Kraków jako "miasto muzyki dawnej"

Uwagi natury ogólnej

- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo
- reinterpretacja dziedzictwa, kontekstualizacja, przedefiniowanie

47. I.6 Rozwijanie i doskonalenie systemu zarządzania kulturą w mieście i jej zasobami tu: diagnozowanie stanu kultury w Krakowie

- system wsparcia dla menedżerów kultury, system i program wymiany menedżerów na wzór Momentum programu w Edynburgu i Industry Program Adelajda i Montreal
- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo

48. Ogólne uwagi do priorytetu i wzmocnianie ekosystemu kultury w mieście

- konieczne jest wspólne wypracowanie narracji spajającej miasto kultury. nie można o niej mówić w kategoriach antagonizmów, nierówności, albo konfliktu mniejsi - więksi. Podgrzewanie takich antagonizmów jest nieodpowiedzialne. Kultura w mieście domaga się wzmocnienia na każdym poziomie.
- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo

PRIORYTET II Podnoszenie standardów usług świadczonych w sferze kultury

Uwagi do konkretnych podpunktów

- II. 1. Wspieranie wdrażania innowacji i szerszego zastosowania nowych technologii w sektorze kultury
- II.1 - brakuje dowartościowania inicjatyw zagospodarowujących nowe media na terenie Krakowa i z udziałem krakowskich twórców. Widziałbym to, jako:
- II. 1, str. 82 - strony internetowe to kosztowna, ale warta inwestycji wizytówka. W ogóle estetyka instytucji kultury, która często jest wątpliwa i nie kojarzy się z kulturą, jest warta wspierania i wskazywania dobrych wzorców
- II.1.3 - Wsparcie inicjatyw zagospodarowujących nowe technologie w obszarze kultury.
- II.1.3.1 - Dokonanie mappingu istniejących niezależnych inicjatyw artystycznych zagospodarowujących nowe technologie poprzez rozpisanie konkursu na najlepsze i najbardziej efektywne rozwiązania
- II.1.3.2 - Wsparcie i umożliwienie rozwoju niezależnych inicjatyw z największym dorobkiem w zakresie nowych technologii

Uwagi natury ogólnej

- digitalizacja i szersze wykorzystanie nowych technologii cyfrowych. szeroka dostępność internetu,
- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo

50. II.2.Rozwijanie narzędzi służących pokonywaniu barier w dostępie do oferty

kulturalnej i informacji o ofercie

Uwagi do konkretnych podpunktów

- II.2 - analogicznie do II.1 - brakuje dowartościowania inicjatyw służących pokonywaniu barier. Widziałbym to, jako:
II.2.1.2 - Dokonanie mappingu istniejących niezależnych inicjatyw artystycznych odnoszących sukcesy w pokonywaniu barier językowych za pośrednictwem nowych technologii, poprzez rozpisanie konkursu na najlepsze i najbardziej efektywne rozwiązania
II.2.1.3 - Wsparcie i umożliwienie rozwoju niezależnych inicjatyw artystycznych odnoszących sukcesy w pokonywaniu barier językowych za pośrednictwem nowych technologii

Uwagi natury ogólnej

- wspieranie działań TVP Kraków w zakresie promowania i dokumentowania krakowskiej Kultury - do priorytetu I projektu strategii
- wspieranie działań TVP Kraków w zakresie digitalizacji i upowszechnia zasobów archiwalnych dokumentujących krakowską kulturę i zgromadzonych w zasobach archiwalnych TVP Kraków od czasów powstania Telewizji na Krzemionkach we współpracy z Archiwum Narodowym w Krakowie - do priorytetu II projektu strategii
- wspieranie działań TVP Kraków w zakresie utworzenia archiwum krakowskiej kultury studenckiej XX wieku obejmującej lata od 1918 do czasów współczesnych (wszak od ponad już 650 lat jesteśmy Miastem Akademickim), we współpracy z Muzeum Historycznym Miasta Krakowa, organizacjami studenckimi - do priorytetu II projektu strategii
- 4) wspieranie działań TVP Kraków w zakresie globalnej promocji marki „KANTOR”, przy wiodącej roli Cricoteki i włączenia do tych działań całego środowiska naukowo-kulturalnego Miasta Krakowa - do priorytetu III projektu strategii.
- to absolutny priorytet w domach kultury, bibliotekach, miejscach kultury
- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo

51. II.3. Podnoszenie efektywności komunikacji oraz informacji o dostępnej ofercie, jej twórcach i organizatorach z wykorzystaniem nowych mediów/nowych technologii

Uwagi do konkretnych podpunktów

- II.3, str. 84 - brak zintegrowanej, CZYTELNEJ strony informującej o działaniach kulturalnych, np. z podziałem na dyscypliny sztuki lub kilku osobnych stron poświęconych różnym typom działalności kulturalnej - strona krakow.pl jest niekomunikatywna

Uwagi natury ogólnej

- to oczywiste i to jedyny sposób na komunikację z mieszkańcami i przybyszami
- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo

52. II.4 Rozwój infrastruktury na potrzeby kultury

Uwagi do konkretnych podpunktów

- II.4.1.B - Budowa Domu Kultury przy ul Czarnogórskiej 14
- II.4.1.D - Co z Centrum Muzyki?
- II.4.1, str. 84 - nie ma tutaj mowy o fatalnej sytuacji orkiestr miejskich oraz infrastruktury dla muzyki klasycznej. dlaczego?

Uwagi natury ogólnej

- kontynuacja rozmieszczania i rozwoju artystycznego i handlowego kulturalnych dzielnic wokół centrów kultury, bibliotek, instytucji twórczych i popularyzatorskich
- włączenie dzielnic kultury do planów urbanistycznych miasta
- popieranie włączania i uczestnictwa instytucji lokalnych i mieszkańców w rozwój ich dzielnicy kultury;
- współpraca z Instytucjami odpowiedzialnymi za rozwój gospodarczy nad integrowaniem placówek i instytucji kulturalnych w rozwijanych arteriach handlowych;
- zapewnienie całościowego podejścia do rozwoju dzielnic kultury, projektów podnoszenia atrakcyjności pomników dziedzictwa i rozmieszczania kulturalnych placówek miejskich, rządowych i prywatnych;
- popieranie realizowania inicjatyw tożsamościowych, fizycznych i cyfrowych, które konsolidują dzielnice kultury.
- Unikanie realizacji nowych inwestycji na rzecz modernizacji przestrzeni już istniejących, o wysokim stopniu degradacji.

53. Ogólne uwagi do PRIORYTETU II Podnoszenie standardów usług świadczonych w sferze kultury

- konieczny jest nacisk na priorytetowy dla instytucji kultury temat rozwoju publiczności
- słuszne lecz sformułowane powierzchownie, ogólnikowo, w części nietrafne konkluzje

PRIORYTET III Współpraca zamiast konkurencji

54. III.1. Stymulowanie współpracy podmiotów działających w sferze kultury w Krakowie

- promowanie koprodukcji, modeli współorganizacji, hybrydowych modeli współpracy. tworzenie warunków do stworzenia klimatu sprzyjającego przekształcaniu się instytucji kultury w placówki zarabiające na sobie, do podtrzymywania ciągłości, do eksportu, do dążenia ku doskonałości artystycznej i do oddziaływania na otoczenie, aby Kraków znalazł swoje miejsce jako przewodnika w zakresie przedsięwzięć kulturalnych i twórczych.
- Wprowadzenie mechanizmu pobudzającego dynamiczną współpracę między instytucjami kultury i instytucjami rozwoju gospodarczego, aby znacząco zwiększyć znaczenie zaplanowanych działań.
- Weryfikacja procesów i kryteriów programów wspomagających, aby lepiej odpowiadały rzeczywistym potrzebom środowiska i zwiększenie elastyczności, co umożliwi łatwiejsze korzystanie z okazji, wzmocnienie struktur i mobilizowanie do wprowadzania nowych modeli finansowania i projektów hybrydowych.

55. III.2 Współdziałanie na rzecz wzmocnienia marki miasta literatury Unesco

- III.2.1 - Kluczowa jest tutaj rola nieistniejącego pisma literackiego, które mogłoby powstać przy lub z udziałem Wydziału Publikacji Biblioteki Kraków, a które spełniałoby funkcję ogólnokrakowskiego, opiniotwórczego periodyku o oddziaływaniu i zasięgu ogólnopolskim.
- Konsolidowanie różnych środowisk wokół wydarzeń literackich wydaje się postawieniem sprawy na głowie. To raczej wydarzenia literackie powinny być kreowane przez skonsolidowane środowiska. Wygląda to tak: my wam wymyślimy wydarzenia, a wy przychodźcie je oglądać. Jest to fundamentalny błąd. Najpierw trzeba wykonać ruch konsolidujący, wygenerować siłę inicjatywy, a potem wspierać to, co się narodzi.
- bez dedykowanego miejsca i zwiększenia budżetu na działania - w tej chwili miasto wydaje szokująco niskie do wagi tytułu środki - do poziomu finansowania innych sztuk. współzarządzanie i dzielenie się. spajanie działań, pobudzanie i wspólne promowanie dziedzictwa literackiego.

56. III.3. Koordynacja i zarządzanie festiwalami

- Cel: zdefiniowanie strategicznej wizji, w której festiwale i wydarzenia będą mogły rozwijać się, mając w perspektywie przekształcenie placówek w przedsiębiorstwa w poszukiwaniu własnych dochodów, dążąc do wypracowania swojej silnej marki i powtarzalności wydarzeń.
- Zwerbalizowanie swojego usytuowania i strategii długoterminowego rozwoju uwzględniającej wszystkie istotne aspekty: uatrakcyjnienie terenu, rozwój ekonomiczny, kulturalny i społeczny oraz jakość życia;
- Zjednoczenie wszystkich zainteresowanych stron wokół priorytetów rozwojowych;
- Sprawowanie aktywnego zarządu portfelem festiwali i wydarzeń.

57. III.4. Krakowskie instytucje miejscem spotkań - miejscem integracji lokalnej społeczności

- Nie można zintegrować środowisk branżowych decentralizując je i rozpraszając po instytucjach kultury. Należy je integrować w ramach istniejących stowarzyszeń twórczych, najlepiej tych ogólnopolskich, wzmacniając rolę tych stowarzyszeń i dofinansowując, a jednocześnie dystrybuując poprzez nie część środków tak, by wykorzystać środowiskowe rozeznanie i demokratycznie wybrane władze. Dlatego dodałbym:

III.6. Koncentracja sił branżowych poprzez dowartościowanie koncesjonowanych ogólnopolskich stowarzyszeń twórczych

III.6.1. Wprowadzenie stałego wsparcia stowarzyszeń twórczych na działalność statutową poza wsparciem zadaniowym w konkursach

III.6.2. Wsparcie procesu integracji branżowej poprzez różnorakie motywowanie członków środowiska do wstępowania do demokratycznych koncesjonowanych stowarzyszeń twórczych

III.6.3. Równoległe podjęcie wszechstronnego dialogu z demokratycznie wybranymi władzami tych stowarzyszeń przy kreowaniu wszelkich działań miejskich w danej branży

- oferowanie obywatelom doświadczenia na wysokim poziomie, zapewniając instytucjom i dzielnicom środki finansowe umożliwiające im wzbogacanie i odnawianie ich oferty kulturalnej;
- udogodnienie współpracy między dzielnicami i osobami organizującymi kulturalny wypoczynek, aby umożliwić zróżnicowaną ofertę dla różnorodnych odbiorców;
- podniesienie poziomu infrastruktury przeznaczonej na praktykę amatorskiego ruchu artystycznego i ułatwić dostęp do studia muzycznego, sal na próby i sal wystawienniczych;
- zagospodarowanie przestrzeni publicznej tak, aby możliwe były działania spontaniczne i amatorskie praktyki artystyczne, pomoc w wymianie i ułatwienie najszerzszym rzeszom realizację twórczego doświadczenia;
- docenienie działań obywatelskich i pomoc w ich upowszechnianiu poprzez miejskie struktury.
- radio społeczne, które mogłoby być idealną partycypacyjną instytucją kultury

58. III.5. „Usieciowienie” Krakowa – współpraca I aktywna obecność Krakowa w sieciach krajowych I międzynarodowych działających w sferze kultury

- Dodałbym:
III.5.3 Wspieranie organizacji pozarządowych posiadających swoje poza-krakowskie odpowiedniki i utrzymujące z nimi stałe branżowe kontakty oraz wymianę artystyczną

59. Ogólne uwagi do PRIORYTETU III Współpraca zamiast konkurencji

- Prosimy o uwzględnienie możliwości, a nawet konieczności współpracy Instytucji Kultury z Organizacjami pozarządowymi w wykorzystaniu infrastruktury IK oraz tworzeniu planów działania.
- współpraca jest tańsza od konkurencji bardziej się opłaca. zachęcam do wglądu w dokument Thundering Hooves stworzonego przez Edinburgh Festivals. Promowanie tego zjawiska na poziomie systemowym i języka wartości

4. Priorytetowe zagadnienia

4.1. Dostępność

Dostępność dla osób niepełnosprawnych

- Włączenie do pracy nad strategią osób z niepełnosprawnościami.
- Jest potrzeba dostosowania strony internetowych instytucji kultury dla osób z niepełnosprawnościami, wraz z informacją o dostępności instytucji i rozwiązaniach w niej zastosowanych.
- Postulowano wprowadzenie odpowiednich osób w instytucjach kultury, które będą odpowiedzialne za dostępność.
- Potrzeba pracy z osobami pierwszego kontaktu – warsztaty dla osób, z którymi w pierwszej kolejności mają kontakt osoby niepełnosprawne

- Zazwyczaj zwraca się uwagę na bariery architektoniczne ale rzadko zwraca się uwagę na bariery mentalne – a z nich wynika niewiedza i obawa przed kontaktem z osobami z niepełnosprawnościami
- Jedna strona która zbierałaby w jednym miejscu wszystkie informacje dla osób z niepełnosprawnościami.
- Pomysł przygotowania manualu uwzględniającego specyfikę instytucji kultury i wprowadzający zasady projektowania stron internetowych na podstawie standardu WCAG ale też samej przestrzeni instytucji kultury, ergonomii wystaw, projektowania materiałów informacyjnych.
- Do badania dostępności instytucji kultury powinny być przeprowadzane przez różnorodne grupy osób z niepełnosprawnościami. Ważne jest aby w tych grupach znalazły się również osoby, które nie korzystają z oferty instytucji kultury, tak by na podstawie tych głosów poszerzać sposoby docierania do grup wykluczonych.
- Strategia jest bardzo ambitna w wielu jej obszarach, nie tylko w tym dotyczącym dostępności i bez powołania Biura Kultury, wraz z zespołem ekspertów, UMK nie poradzi sobie z jej realizacją. Co do realizacji dostępności w instytucjach kultury, powinien powstać zespół zadaniowy, który skupiałby nie tylko przedstawicieli instytucji miejskich
- W konkursach UMK na ofertę kulturalną powinny być dodatkowe punkty za kryterium dostępności z różnymi niepełnosprawnościami. Każde pieniądze przeznaczone na kulturę w Krakowie powinny być rozpatrywane pod kątem dostępności. Jeśli instytucja/organizacja nie wykaże utrudnień dla niepełnosprawnych otrzyma 0 punktów, jeśli przewidzi ułatwienia to otrzyma punkty, które będą zwiększały również szanse na otrzymanie dofinansowania. Takie rozwiązania mogą uruchomić w zmianę myślenia o dostępności do instytucji.
- To samo rozwiązanie powinno dotyczyć również dostępności dla obcokrajowców.
- Strony internetowe instytucji powinny mieć obowiązkowe zakładki dotyczące dostępności. Zakładki powinny informować również o aktualnych brakach dostępności.
- Festiwal dostępności. Instytucje kultury mogłyby raz w roku zaprosić w ramach festiwalu dostępności, przygotowując się co roku do nowych wyzwań. Byłby to również test dla instytucji, na zmieniające się warunki.
- Stały monitoring nowoczesnych technologii przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnościami
- Sama strategia powinna być dokumentem dostępnym zgodnie ze standardami dostępności.
- Powołanie komisji osób z niepełnosprawnościami i przeprowadzanie audytów instytucji kultury. Audyt instytucji kultury powinien być jednym z pierwszych działań, ponieważ jest sytuacją wyjściową do dalszych działań – powołania zespołu ds. opracowania programu dostępności w ramach strategii, zmian w ofercie konkursowej, czy festiwalu dostępności.

Ponadto zastanawiano się, jaki wpływ definicja zabytku ma na dostępność i co można zrobić by wpływać na konserwatora zabytków, by ją zwiększać.

Dostępność oferty kulturalnej dla obcokrajowców

- Monitorowanie różnego rodzaju grup w mediach społecznościowych i innych serwisach. Aktywne funkcjonowanie w mediach społecznościowych.
- Konkurs grantowy na działania animacyjne w grupach obcokrajowców w obszarach kultury.

- Strategia przewiduje „hegemonię karnetu” i pewnie się to nie zmieni, ale wtedy trzeba będzie udoskonalić stronę internetową karnetu. Filtrowanie wydarzeń, filtrowanie przez języki. Można zainspirować się funkcjonalnością <https://www.meetup.com>
- Ważne jest aby nie traktować obcokrajowców jako jednorodnej grupy, tu również są zarówno eksperci pracujący w korporacjach jak i nisko-wykwalifikowani pracownicy fizyczni. Nie będzie to możliwe bez diagnozy środowiska.
- Konieczne jest projektowanie oferty kulturalnej dla obcokrajowców w oparciu o ofertę domów kultury.
- Festiwal różnorodności kultur.
- Wsparcie animacyjne grup obcokrajowców i włączenie ich w nurt kultury krakowskiej.
- Mapowanie grup obcokrajowców, spotkania i praca z liderami grup obcokrajowców. Takie mapowanie może być również wartościowe dla mieszkańców Krakowa, którzy mogą korzystać z oferty kulturalnej grup zagranicznych.
- Samo mapowanie kultury, wpisane aktualnie do projektu strategii, jest błędne. Mapowanie powinno badać relacje kultury a nie poszczególne dziedziny. Można inspirować się badaniami MIK dotyczącymi węzłów i przepływów kultury.
- W samej warstwie językowej powinno się poszukać innego określenia na obcokrajowców. Są to mieszkańcy Krakowa, wywodzący się z innej kultury i posługujący innym językiem, co jest o wiele istotniejsze, niż to że pochodzą z „obcego kraju”.
- Strategia rozwoju kultury powinna wzmacniać program Otwarty Kraków uzupełniając go o działania kierowane do grup innych kultur i języków.

Wszystkie postulaty mogą stanowić załączek do rozpoczęcia prac nad programem wykonawczym do Strategii, dotyczącym dostępności kultury. Część z postulatów powinno się zacząć realizować od razu i są to: check-lista dostępności do wymogów konkursowych w konkursach ofert realizowanych przez UMK. Wraz z uruchomieniem funkcjonowania zespołu powinny rozpocząć się audyty w instytucjach kultury. Ważną sugestią była konieczność zwrócenia uwagi na to z jakimi audytorami – osobami niepełnosprawnymi UMK będzie podejmował współpracę, ponieważ wiele fundacji zajmujących się tą tematyką podejmuje bezpośrednią współpracę z firmami sprzedającymi rozwiązania z zakresu dostępności.

Inspiracją powinna być publikacja:

<http://www.widzialni.org/dostepne-wydarzenia-w-praktyce,new,mg,5,261>

4.2. Edukacja kulturalna

I. Jakie działania powinno podejmować Miasto, aby wykształcić postawy dojrzałego odbioru kultury?

Działania informacyjne

Wskazywano, że najważniejszymi z działań są te dotyczące przekazywania informacji. Obecna informacja o wydarzeniach kulturalnych bardzo szwankuje, nic nie można się dowiedzieć.

A. Informacja elektroniczna

Jeśli chodzi o informację w internecie jednostki kultury mają często stare lub zbyt

rozbudowane strony, czasem stron nie mają, co w ogóle utrudnia dowiedzenie się o tym, że dana jednostka istnieje. Postulowano utworzenie jednej wspólnej platformy zbierającej informacje o jednostkach kultury.

Wzorem mógłby być portal Krakowskiej Karty Rodzinnej, gdzie zakładki zrobione są w sposób czytelny, z lewej strony można w prosty sposób przejść do stron jednostek (http://kkr.krakow.pl/194104,artykul,kluby_rodzicow.html). Czy strona kultury, też nie mogłaby mieć swojej podstrony, a nie tak jak w tym momencie zakładki, wtedy sama posiadając zakładki, mogłaby jedną dedykować Domom Kultury i tam też zamieścić odnośniki do ich stron?

Postulat - podstrona Kultury na Magicznym Krakowie (zamiast zakładki)

Postulat - rozwinięcie strony Karnet w stronę aplikacji mobilnej

Uczestnicy narzekają, że nie wiadomo dlaczego niektóre informacje na Magicznym Krakowie pozycjonują się wyżej, a inne niżej. Jest to całkowicie uzależnione od redakcji Magicznego Krakowa, a powinno być wydyskutowywane z pracownikami Domów Kultury. Informacje, które pracownicy przesyłają do redakcji Magicznego Krakowa są skracane w sposób taki, że na koniec przedstawia się je w sposób zbyt szczątkowy, przez co nieczytelny.

Postulat - umieszczenie zakładek poszczególnych instytucji, gdzie one dbałyby o umieszczanie informacji w sposób je satysfakcjonujący same edytując treści we własnych zakładkach na podstronie Kultura na Magicznym Krakowie. Centralna redakcja tworzy dla Klubów Kultury formularz do wypełniania i tylko go zatwierdza, gdy pracownicy wypełniają. Ograniczenie roli redakcji Karnetu do administrowania treściami, a nie ich tworzenia.

B. Informacja analogowa

Podkreślano, że ograniczanie się do informacji elektronicznej to za mało i należy stawiać też na informację „analogową”. Informacja powinna się odbywać z poziomu dzielnic, które mają swoje lokalne dzielnicowe gazetki i media. Tam powinny być umieszczane informacje na temat wydarzeń we wszystkich nawet najmniejszych jednostkach kultury. (dyskusja – uczestnicy nie są zgodni, co do jakości gazetek dzielnicowych).

Ważnym miejscem przekazywania informacji, są dzielnicowe tablice informacyjne, na których zazwyczaj i tak nie wisi „nic ważnego/ciekawego”. Dobrze jest również gdy Domy Kultury wchodzą w partnerstwa z parafiami, gdyż ogłoszenia duszpasterskie mają bardzo dużą siłę zasięgu. Domy Kultury, instytucje powinny mieć możliwość reklamowania się na interaktywnych citylightach za darmo. Lub też na citylightach powinny być umieszczane kulturalne wiadomości z dzielnic.

Postulat - darmowe citylighty dla miejskich instytucji kultury. Lub kulturalne informacje z dzielnic na citylightach.

Tak samo w telewizji MPK lub tramwajowej, a jeśli spoty z reklamami to za duży wydatek, powinno się umieszczać informacje kulturalne na pasku z informacjami.

Postulat - darmowe spoty w MPK lub telewizji tramwajowej. Lub pasek z informacjami

kulturalnymi na dole

Gazeta Karnet powinna być dystrybuowana po całym mieście.

Postulat – dystrybucja Karnetu poza centrum - do centrów handlowych oraz miejsc, gdzie “chodzą ludzie”. Np. sieć sklepów Planeta. Uczestnicy wymyślili, że razem z przyznaniem koncesji właściciel dostawałby punkt dystrybucji Karnetu.

Postulat - należy rozróżnić w strategii edukację artystyczną (kształtowanie talentów do tworzenia sztuki), edukację kulturalną (odbiór sztuki i kultury) edukację kulturową (rozwój kapitału kulturowego i umiejętności funkcjonowania w społeczeństwie) edukację medialną (kompetencje w zakresie korzystania z mediów, nowych technologii, programowania) i edukację obywatelską - i do każdej z nich skierować indywidualne działania

II. Kultura dla dzieci i młodzieży – wychowywanie odbiorcy sztuki od małego. Jak pracować z dziećmi i młodzieżą, jak pracować z dorosłymi?

Zajęcia dla całych rodzin (współuczestnictwo lub przyjazne bycie obok)

Według obecnych na spotkaniu edukacja dorosłych nie przynosi pożądanych efektów. Dlatego należy promować zajęcia dla całych rodzin, międzypokoleniowe itp. Podany zostaje przykład warszawskiego Centrum Nauki Kopernik – jest tam świetna jakościowo oferta, która przyciąga wszystkich. Dobrym rozwiązaniem, zachęcającym do udziału całych rodzin jest też Krakowska Karta Rodzinna oraz idea pikników sąsiedzkich. Pracownicy Muzeum Etnograficznego podają przykład Etnokalendarza (<http://etnomuzeum.eu/viewItem.etnokalendarz.html>), czyli warsztatów dla całych rodzin, które również cieszą się dużą popularnością (jednak nie przyciągają nowych osób, tylko najczęściej osoby uczestniczące już w kulturze).

Postulat – większy nacisk na zajęcia kulturalne dla całych rodzin poprzez tworzenie programów angażujących całe rodziny na wzór Klubu Rodzica. Zajęcia te miałyby mieć wartość dodaną kulturalną, a nie tylko edukacyjną.

Postulat - w dodatkowych programach dedykowanych Klubom Kultury (np. Klub Rodzica) proporcja działalności edukacyjnej do kulturalnej powinna wynosić najwyżej 40:60.

Dobrze, jeśli oferta dla rodziców i dzieci odbywa się w tym samym czasie. Jeśli natomiast w danym miejscu organizuje się wyłącznie zajęcia dla dzieci, powinna być zorganizowana przyjazna przestrzeń do czekania na dzieci przez rodziców. W Domach Kultury pracownicy powinni się też zajmować animowaniem rodziców, wtedy gdy nie uczestniczą oni w zajęciach, ale na przykład tylko przychodzą po dzieci. Czy to jednak jest możliwe? Zwrócenie uwagi na duże braki kadrowe (o czym więcej w ostatniej części).

Co czyni wydarzenia kulturalne atrakcyjnymi z punktu widzenia uczestnika?

Popularnymi imprezami są **Krakowskie Noce** - <http://krakowskienoce.pl/>. Wynika to zarówno z badań diagnostycznych przeprowadzonych na potrzeby Strategii, jak i z obserwacji własnych obecnych na spotkaniu. Grupa próbowała określić główne kryteria atrakcyjności tej grupy imprez.

1) Po pierwsze ludzie nie mają czasu na odwiedzanie instytucji kultury w ciągu dnia. Dlatego też darmowy dzień muzealny w środku tygodnia na niewiele się tu zda. Może nie zawsze to musi być noc, ale nietypowa pora często się sprawdza. Innym takim przykładem są niedzielne Krakowskie Salony Poezji w Teatrze Słowackiego (odbywają się rano, przychodzi bardzo wielu seniorów).

2) Po drugie Krakowskie Noce mają bardzo wyraźny towarzyski komponent, nie idzie się do miasta tylko doświadczać kultury, ale przede wszystkim spotkać się ze znajomymi, spędzić ten czas społecznie.

3) Po trzecie do codziennej formy dodaje się różne nadzwyczajne atrakcje – w muzeach organizowane są konkursy, wystawiany jest specjalny program.

Uczestnicy zaproponowali ciekawą formę narzędzia propagującego kulturę, które spełniałoby też funkcję narzędzia statystycznego – Bon Kulturalny. Taki Bon byłby rozprowadzany na określonych zasadach wśród krakowian. Opiewałby na konkretną wartość finansową i w jego ramach można by korzystać z różnych usług kultury oferowanych przez krakowskie instytucje, Domy Kultury itp. Bon jest bezpośrednim narzędziem dotującym korzystanie z kultury, wspomaga tych, których nie stać lub nie mają utrwalonego nawyku uczestnictwa w kulturze. Z drugiej strony jest też bezpośrednim narzędziem statystycznym dla decydentów, którzy wypłacając środki miejscom kultury, w których Bon byłby używany, mieliby prostą ewaluację proponowanej przez nie oferty.

Postulat – wprowadzenie Bonu Kulturalnego. Zasady działania - Bon Kulturalny - na każdą osobę uczącą się w Krakowie i zameldowaną (rodzic) jest pewna kwota do wykorzystania. Jest to program wzmacniający kulturę młodych ludzi w instytucjach miejskich. Urząd musiałby weryfikować instytucje które korzystają z Bonu. Celem bonu jest zwiększenie świadomego uczestnictwa w kulturze.

Np. 200 pln dla ucznia + 50 pln dla rodzica. Na semestr. Bon jest zsynchronizowany z aplikacją mobilną Karnetu. W aplikacji można sprawdzić, które instytucje co oferują, można sprawdzić ile zostało nam kwoty do wykorzystania itp.

Postulat – wprowadzenie Programu Lojalnościowego, który polegałby na tym, że za uczestnictwo w 10 wydarzeniach organizowanych przez Miasto lub organizację pozarządową dofinansowaną z miejskiego konkursu, osoba dostaje jedną większą rzecz. Byłyby to wydarzenia niewiele płatne lub bezpłatne. Mechanizm działania podobny do programu lojalnościowego. Celem programu jest zwiększanie uczestnictwa w imprezach niszowych oraz zwiększenie ciągłości uczestnictwa w kulturze. Nagrodą byłoby - darmowe wydarzenie kulturalne w następnej edycji programu. System można połączyć z Krakowską Kartą Miejską lub Krakowską Kartą Rodzinną.

Ewaluacji prowadzonych działań kulturalnych, praktycznie się nie robi. Każde zadanie powinno być zakończone ankietą do odbiorców.

Postulat – powszechniejsza ewaluacja oferty kultury. Programy Bon Kulturalny oraz Program Lojalnościowy ewaluowane na bieżąco.

Problemy z perspektywy pracowników

Częstym problemem ze strony pracowników kultury są zbyt skomplikowane procedury graficzne. Bardzo długo trzeba czekać na akceptację podobnych rzeczy z Urzędu Miasta. To często uniemożliwia zrobienie plakatów promocyjnych na czas.

Młodzieżowe Domy Kultury oraz Domy Kultury pomimo, że działają na podstawie dwóch różnych ustaw powinny ze sobą współpracować.

Postulat – ponadwydziałowa współpraca ośrodków kultury pracujących z młodzieżą (Klubów Kultury oraz Młodzieżowych Domów Kultury), ale nie w postaci powołania międzywydziałowego zespołu. Odjęcie niektórych zadań z DK na rzecz MDK, zacieśnianie współpracy, organizowanie wspólnych wydarzeń i projektów. Instruktorzy pracujący na Kartę Nauczyciela dorabialiby do etatu w normalnych domach kultury.

Obecnie bardzo skupiamy się na tym, jak nauczyć dzieci/młodzież tworzyć sztukę i kulturę, natomiast prawie nie poświęca się czasu na uczenie ich świadomego odbioru kultury. Oferta proponowana przez szkoły jest źle dobrana i jest jej po prostu za dużo. Przez to, że w szkole jest tyle wyjść kulturalnych, rodziny po szkole nie chcą już spędzać razem czasu na przykład w muzeum. Program nauczania jest słaby, a podstawa programowa źle zorganizowana – Kultura w mieście powinna przejąć część zadań, po źle zorganizowanej w tym celu szkole.

Warsztaty (tak zwane lekcje muzealne), są zazwyczaj dla mniejszej grupy uczniów niż klasa. To wynika z komfortu prowadzących, dzieci, z tego aby coś z nich wynieść. Dobrym pomysłem jest organizowanie równocześnie dwóch grup warsztatowych. Lub ograniczenie szkolnych klas do 25 osób.

Należy bardziej zaangażować jednostki prowadzące edukację kulturalną.

Należy przeznaczyć więcej pieniędzy na aktywizację lokalną.

III. Rozwój pracowników-edukatorów kultury oraz Pomiędzy komercjalizacją, a misyjnością – dylematy Domów Kultury – wspólna grupa pytań dotycząca funkcjonowania domów i ośrodków kultury

Finansowanie Domów Kultury

Przede wszystkim jednostki kultury powinny być bardziej funkcjonalnymi. Należy poprawić jakość infrastruktury w Domach Kultury, należy zwiększyć zatrudnienie pracowników oraz podnieść poziom wynagrodzeń. Teoretycznie zatrudnienie w jednostkach kultury nie jest małe, ale panuje dysproporcja stosunku zatrudnienia pracowników biurowych do pracowników merytorycznych. W Krakowie natomiast kształci się bardzo dużo studentów, którzy potem zostają artystami, animatorami, edukatorami kultury – są więc zasoby do czerpania takich kadr. Można organizować wizyty studyjne studentów animacji kultury w jednostkach kultury.

Postulat – zwiększenia zatrudnienia pracowników merytorycznych, podniesienie poziomu wynagrodzeń oraz zwiększenie proporcji pracowników merytorycznych w stosunku do

administracyjnych. Im więcej profesjonalistów zatrudnimy - więcej później będzie uczestnictwa w kulturze.

Gorzka refleksja klaruje się taka: Miasto trzyma instytucje kultury na granicy śmierci głodowej, a jednocześnie chce zwiększać udział w kulturze. Tych dwóch rzeczy nie da się osiągnąć jednocześnie. Być może jednak inaczej to powinno wyglądać w przypadku dużych instytucji – muzeów, teatrów, a inaczej w przypadku domów kultury. Większość uczestników podkreślała, że absurdem jest wymaganie od Domów Kultury zarabiania pieniędzy i że dotowanie funkcjonowania jednostek kultury do wysokości 75% kosztów funkcjonowania jest niezdrowe. Zachęca bowiem do robienia wydarzeń popularnych, a niekoniecznie wysokiej jakości. Co do zajęć prowadzonych w domach kultury i wydarzeń kulturalnych należy zastosować inne kryteria, bo mają one inne cele.

Wydział Kultury powinien pozyskiwać środki zewnętrzne i rozdzielać je pomiędzy Ośrodki.

Standaryzacja na kilku poziomach

Uczestnicy postulowali wprowadzenie standardów zatrudnienia wśród pracowników Domów Kultury. Zatrudniani w krakowskich instytucjach kultury musieliby zdać test z ogólnej wiedzy kulturalnej, test charakterologiczny oraz przejść praktyczny test sprawdzający predyspozycje do pracy z dziećmi.

Postulat - wprowadzenie wspólnych standardów zatrudnienia.

Istnieje duża potrzeba wprowadzenia wspólnych standardów – procedur zarządzania jednostkami kultury oraz projektami. Dzięki takim standardom wzrosłaby efektywność działań. Na podstawie standardów można by kontrolować działania dyrektorów, kierowników i pracowników. Uczestnicy (niepracujący w miejskiej kulturze) byli zdziwieni, jak bez istniejących standardów można w tym momencie egzekwować wykonywanie zadań od ośrodków. Wspólne standardy wbrew pozorom zmniejszyłyby też biurokrację.

Postulat - wprowadzenie wspólnych standardów zarządzania jednostkami i realizacji projektów.

Działania dla pracowników

Pracownicy kultury chętnie wzięliby udział w szkoleniach, ale muszą być to szkolenia wysokiej jakości.

Pracownicy również powinni być ewaluowani za swoją pracę.

Postulat - organizacja szkoleń dla dyrektorów z zarządzania. Weryfikacja gospodarności dyrektorów Ośrodków Kultury/ Wymaganie od dyrektorów przy zatrudnianiu umiejętności managerskich.

Postulat - okresowa ewaluacja pracy pracowników.

Postulat - odnośnie zwiększenia jakości zawodu edukatorów kulturalnych i pomocy im w zaplanowaniu swojej ścieżki kariery, wprowadzenie w Krakowie czegoś na wzór WPEK-u <http://www.wpek.pl/wpek.html>

4.3. Lokalność

1. Pierwszym tematem była otwartość instytucji kultury na aktywistów, artystów, mieszkańców, którzy chcieliby realizować swoje projekty w ramach lokalnych instytucji kultury.
2. Powołanie osobnego funduszu dla instytucji na lokalne inicjatywy kulturalne.
3. Dobrze jest czerpać z doświadczeń programu Dom Kultury +. Program mógłby być realizowany przez UMK.
4. W pierwszej kolejności powinna być prowadzona diagnoza, która byłaby załącznikiem do przygotowania projektów, które mogłyby być oceniane, a potem dofinansowywane.
5. Można też korzystać z procedury Inicjatywy Lokalnej, która funkcjonuje w UMK.
6. Kolejna inspiracja, to program Dzielnic Kultury, który funkcjonuje w Lublinie
7. Zmapowanie tego jak Kraków jest pokryty instytucjami kultury (w tym domy kultury, biblioteki, PAlE, kawiarnie, które mają jakiś program kulturalny etc.). Zmapowanie oddolnych działań. Mapa miejsc i wydarzeń.
8. Takie działanie powinno doprowadzić do przygotowania zapisów do Strategii, które zobowiążą UMK i RMK do pokrycia całego Krakowa instytucjami kultury, które będą blisko mieszkańców. Obecnie są w Krakowie olbrzymie obszary, w których nie ma żadnej instytucji, czy innego punktu. Strategia powinna też określać współczynnik dostępności do punktu kultury – odległość w jakiej mieszkańcy mogą korzystać z kultury. Takie mapowanie i określenie współczynnika mogłoby w długookresowym planie określić potrzeby pokrycia punktami, w których mieszkańcy mogą korzystać z kultury. To nie zawsze musi być konieczność budowania czy zakładania domów kultury, miejskich instytucji, ale można też poszukiwać poprzez współpracę z NGO lub podmiotami prywatnymi. Można się inspirować się warszawskimi Miejscami Aktywności Lokalnej. Mogą to być miejsca, które chcą wydzielić część swojego miejsca, które będzie otwarte na społeczność lokalną i jej działalność artystyczną.
9. Diagnozowanie potrzeb i potencjału społeczności lokalnej. Czy diagnozowanie powinno być rolą dzielnic i radnych czy instytucji kultury i animatorów. W tym wątku powrócił temat finansowania edukacji animatorów kultury.
10. Sieć wsparcia – wymiana doświadczeń. Kongres pracowników instytucji kultury.
11. Wieczorowe domy kultury korzystające z infrastruktury Gminy.
12. Finansowanie instytucji kultury przez Rady Dzielnic.
13. Jak badać i mierzyć jakość działań instytucji kultury.
14. Jaką rolę ma kultura a w szczególności lokalnie – potencjał budowania tożsamości i wspólnoty. Za tym muszą iść środki na diagnozy, na nieodpłatne działania, na promocję, na inicjatywy mieszkańców, rozliczania instytucji kultury z takich działań na rzecz wspólnoty, a nie jedynie z frekwencji i rachunku ekonomicznego.
Jeżeli rolą kultury jest też kształtowanie potrzeb i zachowań odbiorców, trzeba się zastanowić jak osiągnąć kompromis między potrzebami „suwerena” (imprezy typu” koncert gwiazdy, dzielnicowe dożynki) a bardziej ambitnymi propozycjami. Aby odpowiedzieć na potrzeby i jednocześnie je kształtować potrzeba stałej,

systematycznej pracy ze społecznościami lokalnymi, budowanie relacji i zaufania.

15. To za co się rozlicza instytucje kultury powoduje taką a nie inną działalność. Jeśli te kryteria się nie będą zmieniały, to działania ośrodków nie będą przekierowywane na działania na rzecz budowania wspólnoty. Za dużo czasu ok. 50% czasu instruktora/animatora poświęcone jest na wypełnianie dokumentacji. Kiedy znajdować czas na budowanie wspólnoty?
16. Animacja kultury – to nie „dawanie kultury” a raczej zachęcanie do jej współtworzenia przez odbiorców.
17. Wprowadzenie opłat za uczestnictwo w kulturze, nawet symbolicznej 1 złotówki, nie pomoże w budowaniu tożsamości wspólnoty. Ludzie będą traktować kulturę jak towar, a nie jak przestrzeń do współpracy.

4.4. Współpraca międzysektorowa

Dokument strategiczny

Spotkanie rozpoczęła dyskusja poświęcona dokumentowi strategii. Pojawiła się sugestia, że mógłby być krótszy, jednak z drugiej strony - jak stwierdzili inni uczestnicy, część diagnostyczna musi być obecna, gdyż stanowi punkt wyjściowy do sformułowania misji, wizji, priorytetów, celów i działań. Bez odwołania się do wyników badań i innych dokumentów strategicznych trudno byłoby uzasadnić konieczność takiego czy innego zapisu właściwego planu strategicznego.

Kolejną kwestią dotyczącą dokumentu, było pytanie odnośnie perspektywy planowania strategii. Większość uczestników spotkania zgodziła się, iż na poziomie misji i wizji, które zawsze formułowane są w sposób bardzo ogólny, planowanie do 2030 roku ma swoje uzasadnienie, natomiast na poziomie celów jest to mało realne i powinno być raczej ujęte w postaci programów szczegółowych na najbliższe ok 5 lat. Wskazano również na konieczność ewaluacji strategii - co 2-3 lata. Ewaluacja mogłaby być procesem przebiegającym dwutorowo - inicjowanym przez Urząd Miasta Krakowa oraz przez stronę społeczną (o potrzebie społecznej ewaluacji strategii była również mowa podczas pracy w grupach na spotkaniu inauguracyjnym). Padła propozycja, aby za realizację strategii był odpowiedzialny nie tylko Wydział Kultury, ale także Wydział Edukacji, odpowiadający za Młodzieżowe Domy Kultury.

Współpraca wewnątrzsektorowa

Podstawą efektywnej współpracy wewnątrz sektora jest dobra komunikacja i wzajemne informowanie się o prowadzonych działaniach. Po raz kolejny (od inauguracji) wybrzmiała potrzeba organizowania cyklicznych spotkań przedstawicieli instytucji kultury - na wzór stałej konferencji dyrektorów muzeów, przy czym konieczne jest, aby spotykali się ze sobą nie tylko szefowie instytucji kultury, ale także pracownicy niższych szczebli, gdyż informacje, które wymieniają między sobą kierownicy instytucji niekoniecznie zawsze mają szansę dotrzeć do wszystkich pracowników, z uwagi na często bardzo rozbudowane struktury organizacyjne instytucji. Pojawiły się też głosy, że „do tego, aby spotykali się ze sobą regularnie pracownicy różnych instytucji kultury, nie jest potrzebna strategia, a bardziej impuls wychodzący z Wydziału Kultury oraz wsparcie koordynacyjne i organizacyjne”.

Współpraca z biznesem

Z uwagi na brak przedstawicieli sektora biznesu na spotkaniu, jego uczestnicy, rekrutujący się w 100% ze środowiska instytucji kultury przedstawili swoje refleksje dotyczące kondycji aktualnej współpracy. Wg niektórych z nich, lokalne instytucje kultury nie mają szans na przyciągnięcie partnerów biznesowych z uwagi na skalę w jakiej działają, ponieważ przedsiębiorcy są zainteresowani inwestowaniem jedynie w wielkie wydarzenia kulturalne dużej rangi, dzięki którym mogą osiągnąć odpowiedni efekt promocyjny, a niewielkie kulturalne eventy organizowane dla lokalnej społeczności nie są dla nich atrakcyjne. Pojawiały się jednak i takie głosy, że na zagadnienie współpracy z biznesem trzeba spojrzeć szerzej, nie tylko w odniesieniu do finansowego wsparcia jakiego może udzielić sektor prywatny, ale również z perspektywy współpracy przy wypracowywaniu oferty dla biznesu. Często może to nie być kwestią skali podejmowanej działalności, ale elastyczności sformułowanej oferty i możliwości dopasowania jej do potrzeb przedsiębiorców. Jako potencjalni, a nie wykorzystywani partnerzy instytucji kultury (w przeciwieństwie do korporacji) zostały wymienione środowiska skupiające przedsiębiorców - Izba Przemysłowo Handlowa, czy Cechy Rzemiosł.

Dotychczas niewykorzystanym potencjałem wydają się również być klastry kultury - platformy współpracy podmiotów sektora prywatnego, publicznego, pozarządowego oraz instytucji otoczenia biznesu, stanowiące zorganizowaną strukturę zdolną do skutecznego procesu tworzenia i rozwijania nowych produktów i usług w przemysłach kultury i przemysłach czasu wolnego. Uczestnikom jednak trudno było ocenić w jaki sposób one funkcjonują i jakie wymierne korzyści przynoszą podmiotom tworzącym strukturę klastra, co może wskazywać na niewielką dotychczasową popularność takiej formy współpracy. Z perspektywy priorytetu strategii "Współpraca zamiast konkurencji", byłoby zasadne, aby podczas innych form konsultacji dokumentu strategicznego (np. wywiady indywidualne, konsultacje pisemne) wzięli w nich udział przedstawiciele sektora prywatnego, w tym klastra kultury.

Współpraca z NGO

Uczestnicy wyrazili pewne rozczarowanie nieobecnością na spotkaniu przedstawicieli organizacji pozarządowych, gdyż bez wątpienia współpraca między instytucjami kultury a NGO jest jednym z ważniejszych obszarów współpracy międzysektorowej. Pojawiły się dwa wątki związane z NGO: czy instytucje kultury powinny zatrudniać osoby dedykowane współpracy z organizacjami? Padły przykłady instytucji, w których takie stanowiska funkcjonują i pozytywnie oddziałują na podejmowane działania międzysektorowe (Muzeum Narodowe). Drugim ważnym wątkiem był system oceniania projektów składanych przez NGO w otwartych konkursach ofert do UMK, który nie przewiduje dodatkowych punktów za projekty składane w partnerstwach instytucji kultury i organizacji pozarządowych. Projektowa współpraca międzysektorowa już od wielu lat premiowana jest przez grantodawców poczynając od organizacji parasolowych w dyspozycji których znajdują się środki na wspieranie działalności NGO, aż po środki z grantów ministerstw - dlaczego nie dzieje się tak w Krakowie? W zgodnej opinii uczestników wątek ten powinien zostać poruszony podczas najbliższych konsultacji regulaminu oceny projektów, powinna się nim także zainteresować Komisja Dialogu Obywatelskiego ds Kultury.

Nowy model funkcjonowania instytucji kultury

Instytucje kultury zdecydowanie powinny wychodzić poza schemat “dostawcy usług kulturalnych”, a stawać się ośrodkami oddziaływującymi na potencjał społeczności w której funkcjonują, odwoływać do strategii rozwoju kapitału społecznego, budować w odbiorcach poczucie odpowiedzialności za swoje otoczenie, włączać ich w projektowanie oferty. Niezwykle istotne dla upowszechniania nowego modelu funkcjonowania jest poznawanie potrzeb odbiorców (poprzez rozmowy, ankiety, sprawne komunikowanie się poprzez media społecznościowe) i metodycznie prowadzone diagnozy, z następującym po niej wdrożeniem i sprawną realizacją rekomendacji, raportowaniem postępów realizacji i rzetelną ewaluacją.

4.5 Wsparcie artystów

Niniejsza część dotyczy w większości **priorytetu I.3 Strategii**, który dotyczy indywidualnych twórców.

Podczas próby kategoryzacji podmiotów skupiających artystów, wymieniono:

- instytucje kultury (miejskie, wojewódzkie, narodowe)
- stowarzyszenia i fundacje
- podmioty prywatne (np. galerie)
- niesformalizowane kolektywy twórców.

Zwracano uwagę, że w ramach funkcjonujących instytucji kultury działa wielu twórców różnych dziedzin, którzy współpracują z instytucjami w ramach współpracy opartej o realizację umów o dzieło lub świadczenia usług własnej działalności gospodarczej. Ta współpraca wymaga rewizji odnośnie praw i obowiązków obydwu stron oraz wprowadzania form wsparcia twórców w codzienności.

Zgłoszono **propozycje poszerzające zapisy strategiczne** oraz wnoszące kolejne tematy do rozważenia:

1. Jak stworzyć odpowiedź artystów na funkcjonowanie miejskich instytucji kultury, model finansowania kultury przez UMK i na ile ta relacja jest też odpowiedzią na to co się aktualnie dzieje w rynku sztuki. Jak zbudować nowe porozumienie twórców i Gminy, które będzie odpowiedzią na zapotrzebowanie odbiorców sztuki i rynku.
2. Nie można wspierać artystów bez wspierania całego ekosystemu kultury – galerii, fundacji i stowarzyszeń. Zawężenie wsparcia tylko i wyłącznie do artystów jest ideą przyszłości w rozwiniętym ekosystemie. W projekcie Widok Publiczny, była również ankieta badająca potrzeby artystów, by mogli tworzyć się rozwijać się.
3. Artyści bardzo często „wypływają” poprzez konkursy, przeglądy twórców, takie działania powinny być organizowane lub/i finansowane przez UMK.
4. Lokale dla artystów, pracownie, wspólne pracownie.
5. Dyskusja dotycząca wsparcia projektowego versus wsparcia indywidualnego. W tej dyskusji pojawił się postulat długoletnich umów na projekty związane z pracą u podstaw i gwarancji zatrudnienia i funkcjonowania zespołów. Płatne staże studenckie w instytucjach kultury i organizacjach pozarządowych.
6. Jak wspierać podmioty prywatne prowadzące galerie? Jak galerie mogą korzystać z preferencyjnych stawek lokalowych? Można wykorzystać mechanizm zastosowany

we wsparciu księgarni.

7. Twórca musi mieć miejsce do pracy i zapewnienie bytu, w związku z tym, trzeba rozmawiać o takich konkretach, a nie ideach z których nic nie wynika. Obecne formy wsparcia przez UMK jest dobry, tylko wymaga rozwijania, lokali powinno być więcej i w lepszym stanie, powinna również zostać zwiększona ilość stypendiów. Może rozwiązaniem byłby program mieszkań socjalnych dla artystów. Większa ilość konkursów.
8. Stworzenie jasnej i przejrzystej informacji, komunikacji, która pozwoliłaby szybko orientować się strukturze urzędu i unikać niejasności, które z kolei powodują negatywne nastawienie uczestników dialogu już na starcie.
9. Jak wykorzystać potencjał biznesowy Krakowa? UMK powinien wspomagać kontakty z biznesem i
10. Rezydencje artystyczne dla wybitnych artystów ze świata. Tu konieczne jest
11. Plener miejski – inicjatywa dla artystów z Polski i Europy, na tym korzystają również twórcy
12. Teatr wspólny, z którego mogą korzystać różne podmioty.
13. Klaster w budynku Cracovii we współpracy z Muzeum Narodowym. Czy UMK jest w stanie partycypować w finansowaniu przestrzeni na działania artystyczne? Można myśleć też o innych budynkach, które nie są zagospodarowane, a mogłyby być czasowo.
14. Można inspirować się przykładami z zagranicy, gdzie funkcjonują miejsca, które prowadzą międzypokoleniowy i międzysektorowy dialog. Inspiracją może być również Centrum Kultury w Lublinie. Jeden budynek, który jest wspólnym miejscem dla wielu galerii teatru i jest multi-sektorowym domem produkcyjnym. Udostępnia też miejsce do działań artystycznych, tworzenia, czy też innych procesów w obszarze kultury. W Krakowie nie ma solidnej wspólnoty twórców i odbiorców, która ma możliwość spotykania się na co dzień.
15. Stworzenie platformy informowania się, tak by instytucje i organizacje mogły informować o swoich wydarzeniach, ofertach.
16. Kalendarium, które będzie stale aktualizowane i do którego organizacje i instytucje będą czuły potrzebę zamieszczania tam wpisów. Strona internetowa Karnetu powinna być rozwijana w stronę większej dostępności dla różnorodnych wydarzeń.
17. Współpraca ze środowiskiem startupowym i opracowanie skutecznych metod wymiany informacji i rozwijanie tego w kierunku aplikacji na telefony.
18. Wiceprezydent ds. informacji – osoba odpowiedzialna za wymianę informacji, media społecznościowe itp.
19. Stypendium lub status artysty, nie do końca forma stypendium, bo jest to forma, do której aplikuje się raz w życiu i zapewnia ona minimum bytowe – składki ubezpieczeniowe.
20. Pytania w jaki sposób będzie przebiegał dialog społeczny w ramach już funkcjonującej strategii.
21. Promowanie postaw związanych z byciem mecenasem lub sponsorem.
22. Organizacja wystaw w przestrzeniach nie wystawienniczych – przestrzenie pracownicze dużych firm – hole stołówki.
23. Program na działania artystyczne grup wykluczonych.
24. Artyści powinni być reprezentowani przez galerie.
25. Najbardziej znaną galerią jest Brama Floriańska, nie możemy sobie na to pozwolić

- aby naszą wizytówką była Brama Floriańska.
26. W Krakowie mamy duży problem ze współczesną tożsamością miasta i mieszkańców. Nowoczesność nie jest traktowana jako wartość. Nie zostało przebadane wiele aspektów współczesności, sztuka lat 60', 70'. Kuratorzy z innych miast, którzy chcieliby wziąć prace z tego okresu na swoje wystawy nie są w stanie dotrzeć do dzieł.
 27. Brak jest dobrych czasopism albo rubryk w gazetach z informacjami o kulturze. Wyjątkiem jest bardzo wartościowe pismo *Fragile*, wydawane przez Śródmiejski Ośrodek Kultury.
 28. W *Kraków.pl* powinna być rubryka dotycząca kultury w Krakowie – „strona na kulturę” wraz z rozpromowaniem tego kanału wśród instytucji i organizacji.
 29. Brakuje w gazetach codziennych rubryk z recenzjami, które mogłyby być zachętą do korzystania z kultury i kształtowałyby odbiorców. W związku z tym, że gazety nie są zainteresowane prowadzeniem takich rubryk, należałoby pomyśleć o wykupieniu stron w gazetach na tego typu informacje.
 30. Powinna być współpraca z wydziałem edukacji a w jej ramach program skierowany do szkół, w którym młodzież odwiedzałaby galerie i spotykała się z artystami.
 31. Konkurs na recenzenta roku i recenzji roku. Do tego konkursu ważna jest również dyskusja o tym czym jest recenzja i jaki ma wpływ.
 32. Jeśli mamy wspierać artystów, to musimy zdefiniować kim jest artysta. Kiedyś ważna była przynależność do związków artystów lub uprawnienia ministerialne. Jeśli Gmina ma przeznaczać pieniądze na stypendia dla artystów, to niech będą to artyści profesjonalni. Głos w kontrze pytał o koronczarkę, która robi sztukę współczesną. Może być też koronczarka, jeśli ma wykształcenie artystyczne.
 33. W sztukach wizualnych nie ma prestiżowej nagrody, która promowałaby artystów.
 34. Wzmocnienie i wypromowanie nagrody Wojtkiewicza – wspólnie z Urzędem Marszałkowskim.
 35. Stypendia twórcze powinny być również dla twórców powyżej 35 roku życia, więc powinno się znieść zapis o limicie wieku albo zrobić dwie kategorie stypendiów.
 36. W komisji, która przyznaje stypendia dla młodych twórców powinni znaleźć się również artyści/specjaliści młodszego pokolenia – odmłodzenie składu komisji.
 37. W jaki sposób można korzystać z dorobku, tych twórców, którzy otrzymali stypendia twórcze? Można organizować wystawy, tych twórców aby zobaczyć ich dorobek. To również możliwość promocji Gminy, która funduje stypendia. Problemem jest miejsce na organizację tego typu wystaw i konieczność jego znalezienia – zagospodarowanie miejsc do tej pory nie wykorzystywanych.
 38. W ramach sztuki w przestrzeni publicznej konieczny jest tryb wieloletni finansowania oraz współpraca pomiędzy wydziałami urzędu.

4.6. Współpraca z uczelniami wyższymi

Uczelnie artystyczne nie są wykorzystywane przez urząd miasta do promocji miasta. UMK nie chwali się dorobkiem uczelni. Współpraca uczelni z UMK oparta jest o dyplomatyczne, hierarchiczne relacje. Jeśli ktoś z uczelni dla swojej działalności potrzebuje wsparcia Urzędu, to musi pokonać ścieżkę przez dziekanat, rektorat, po sekretariat, wydział do Prezydenta. Jest to przedziwna feudalna sytuacja. Kontakt w innych miastach jest szybki i bezpośredni, bo tamci urzędnicy wiedzą, że to jest w interesie gminy, w której pracują.

W Krakowie trzeba przekonywać urzędników do tego, że jest się specjalistą w sprawie, którą się reprezentuje i walczyć o zaufanie. Jest to zniechęcające dla wielu osób, które poświęcają swój czas na swoją twórczość i rozwijanie projektów artystycznych, wybierają więc często kontakt i wsparcie innych, polskich czy zagranicznych miast. To jest zmiana, która zaszła po 2000 roku i ciągle nie ma dialogu. Zainteresowanie UMK jakimś projektem wartościowym dla Krakowa odbywa się na zasadzie serii spotkań, które są testem na wytrzymałość, antyszambrowaniem i nie przynoszą efektów w postaci partnerskich projektów ale wychodzenia jakiejś częściowej zgody na ofertę, „na odczepnego”. Jeśli projekt jest już realizowany, to nie widać ze strony UMK zainteresowania meritum działania, jego rezultatami, tak jakby przedmiot działania nie był w gestii odpowiedzialności gminy. To dotyczy również Wydziału Spraw Społecznych. Urząd w relacji z przedstawicielami uczelni nie traktuje ich jako fachowców, cennego potencjału gminy ale jako petentów.

Bardzo ważne jest dla zbudowania współpracy aby relacje pomiędzy instytucjami definiować w wymiarze hierarchicznym. Potrzebne jest tworzenie takich zespołów interdyscyplinarnych, które będą przygotowały programy do realizacji strategii, aby osoby, które będą w nich pracować były dobierane wg. Kompetencji.

Na przykładzie Glasgow, można pokazać, że inwestowanie w przestrzeń, których powstają klastry, kooperatywy, w których studenci i absolwenci uczelni artystycznych rozpoczynają swoją pracę. Są to miejsca otwarte na społeczność lokalną.

Inne miasta w Polsce traktują uczelnie artystyczne jako swój realny potencjał. Poznań, Szczecin, Katowice, Łódź, to są miasta, które swoją współpracę z uczelniami realizują poprzez wsparcie w rozwijanie infrastruktury uczelni.

W Krakowie potrzebne jest miejsce, które będzie skupiało wiele dziedzin sztuki, będzie dawało możliwość tworzenia rezydencji artystycznych, mieszkań dla artystów oraz nieformalnych przestrzeni spotkań z mieszkańcami Krakowa. Inspiracji można szukać w Glasgow lub Helsinkach <http://www.glasgowsculpturestudios.org> <http://www.kaapelitehdas.fi/en>. W Helsinkach na 12 tysięcy metrów kwadratowych oddanych dla kultury, w byłej fabryce kabli artyści Helsinek mają swój samorząd, który przyznaje miejsce do mieszkania i tworzenia na różne okresy. Fabryka ma wielki dziedziniec, na którym artyści też mogą tworzyć, więc można zobaczyć ludzi, którzy zarówno grają na instrumentach jak i spawają instalacje artystyczne. To jest otwarte dla społeczności lokalnej, która tam licznie spędza czas wolny. Kultura ma bardzo duże społecznotwórcze funkcje które są w Krakowie w ogóle nie dostrzegane.

Uczelnie artystyczne mogłyby stworzyć konsorcjum, w ramach którego wspólnie z UMK poprowadziłyby takie miejsce.

Celem strategii powinno być wypracowanie i uruchomienie, wspólnie z ekspertami i społecznością artystów programu współpracy urzędu miasta z uczelniami, obejmującego stworzenie przestrzeni pracy twórczej i ustalenie zasad współzarządzania tą przestrzenią, programu rezydencji twórczych wraz ze współ-zarządzaniem, oraz funduszu współpracy polegającego na zakupie usług na działania.

UMK powinien dysponować spisem dyscyplin artystycznych, które są rozwijane w ramach uczelni artystycznych. Władze i urzędnicy muszą najpierw wiedzieć jakim potencjałem dysponują Kraków.

4.7. Instytucje kultury

Rola instytucji kultury

- Projekt Strategii jest zbieżny z kierunkiem ośrodka kultury, wypracowanej z kierownikami klubów. Animowanie społeczności lokalnych i partycypacja mieszkańców w ofercie ośrodka, diagnozowanie społeczności lokalnych – to są rzeczy, które są już zaczynają się dziać w poszczególnych ośrodkach i są najlepszą drogą do rozwijania ośrodków kultury. Pierwsze diagnozy społeczności kluby w Nowej Hucie realizowały w 2015 roku. Ośrodki nie posiadają specjalistów z zakresu takich diagnoz, ale korzystały z pomocy Małopolskiego Instytutu Kultury. Ważną stymulacją dla ośrodków kultury był program Domy Kultury +. Ośrodki korzystają też z innych programów, np. ministerialnych, które pozwalają rozwinąć nowe działania, zaangażować kolejne grupy ludzi. Ważne jest aby można była kontynuować te programy w ramach działalności dzielnic lub bezpośrednio Wydziału Kultury. Takie działania angażują jednak duże zasoby kadrowe, a jednocześnie ośrodki powinny generować przychody ze swojej dotychczasowej działalności. Trzeba znaleźć takie rozwiązania, które pozwolą pogodzić te dwa płaszczyzny działalności.
- Trzeba rozdzielić, w temacie aktywizowania społeczności lokalnej, instytucje miejskie na te które mają takie możliwości i te przygotowują ofertę jak muzea. Ośrodek kultury może wyjść do ludzi, natomiast muzeum powinno stworzyć ofertę dla społeczności i szerzej. Muzeum pracuje głównie nad magazynowaniem i udostępnianiem swoich zbiorów. Ten podział nie wydaje się jednak tak oczywisty gdy przyglądamy się działalności np. Muzeum Etnograficznego.
- Granica pomiędzy instytucjami zaciera się i pełnią one już bardzo różne funkcje, których tradycyjnie do tej pory nie pełniły.
- Trzeba rozróżnić instytucje, które są z założenia lokalne i ponadlokalne. Nie każdy dom kultury może podejmować działania ogólnomiejskie, a instytucje ponadlokalne mają inne priorytety niż działania w społecznościach lokalnych.
- Lokalny dom kultury powinien diagnozować potrzeby przez testowanie oferty – zajęcia które nie mają odbiorców powinny być wykreślane z oferty.
- Rola edukacyjna ośrodków kultury powinna być większa i to co można by zapisać w strategii, to większa współpraca ośrodków ze szkołami. Uczniowie nie mogą wyjść na więcej niż jedną godzinę z jednym nauczycielem, co jest jakąś dziwną wymówką. Te dodatkowe zajęcia są też dodatkowo płatne. Wyjścia do instytucji są też ujęte w planach pracy szkół i to na tym poziomie powinno być to zmieniane.
- Bardzo często od szkół wymaga tych samych wskaźników co od instytucji kultury i często te różne instytucje muszą zabiegać o tego samego klienta.

Współpraca instytucji kultury

- Współpraca tylko w przypadku projektowym – dwie lub więcej instytucji składają projekt. W innych przypadkach współpraca nie ma szansy powodzenia. Nie da się wyznaczać linii demarkacyjnych pomiędzy instytucjami. Instytucje posiadają też środki celowe na konkretne działania co znacznie ogranicza możliwość współpracy z innymi instytucjami. Jeśli współpraca miałaby być możliwa, to środki finansowe dla instytucji powinny być projektowane na wspólne projekty.
- W kontekście standardów pracy instytucji, współpracę projektową bardzo często ograniczają różne standardy pracy instytucji i często rezygnuje się ze współpracy ze względu na „słabego” partnera.
- Współpraca tak czy inaczej zachodzi i obawiamy się czy zapisy w strategii nakłaniające do współpracy będą skutkowały tym, że trzeba będzie to wykazywać

w sprawozdaniach. Jak uniknąć tego, że dyrektorzy dogadają się przez telefon co do współpracy, tylko żeby to było naturalne i wynikało z potrzeb.

Uwagi bezpośrednio do konsultowanej Strategii

- Wszystkie aspekty strategii wiążą się ze wskaźnikami i punktami odniesienia. Tymczasem w Strategii brakuje wskaźników mierzących działania mające na celu zwiększenie czytelnictwa, odpowiedź na jego spadek. Ci którzy tworzą strategię muszą wziąć pod uwagę żeby baza wskaźników była realna, czyli żeby można było ją odnieść. Najbardziej adekwatna jest baza GUSowska. Za złe sprawozdawanie do GUS grozi kara pozbawienia wolności, a do wydziału wszyscy piszą sprawozdania tak, jak uważają, że powinno być.
- To dobrze, że strategia jest konsultowana i odbywają się spotkania i badania. Cieszy, że w strategii pojawiają się takie pojęcia jak dialog, deglomeracja, dobrze by było gdyby się to udało. Jeśli chodzi o wskaźniki to instytucja, którą reprezentuję dwukrotnie zwiększyła przychody własne, a statystyki spadły o połowę. Wspólne działania instytucji kultury mogłyby obniżyć koszty ich działalności (wspólne serwery, strony internetowe, zakupy, marketing. Wyrażono nadzieję, że efektem tego co się teraz dzieje będą cykliczne spotkania w grupach, takich jak domy kultury, muzea, takie spotkania mogą wiele usystematyzować w przyszłości.
- Strategia może służyć dyrektorom instytucji do tego żeby się na nią powoływać. Do tej pory często podcinano instytucjom skrzydła. Ale żeby tak było strategia powinna powstać blisko instytucji, a temu nie sprzyja ten intensywny dwumiesięczny tryb konsultacji – dyrektorzy nie mają tyle czasu, żeby tak pracować nad strategią.
- Obawiam się, że strategia powstanie jednak na półkę, ponieważ sytuacja w mieście zmienia się na tyle dynamicznie, że ciężko cokolwiek przewidzieć.
- Obecny projekt strategii jest opisem stanu bieżącego i wytyczeniem kierunków, nie ma w niej jednak rekomendacji do tego, że powinny powstawać nowe instytucje tam gdzie ich brakuje i co byłoby zobowiązaniem samorządu do zrealizowania tego. W ten sposób strategia nie ma żadnej mocy sprawczej i przez to nic się w krakowskiej kulturze nie zmieni. Jak powstawały do tej pory nowe instytucje? Czy Teatr Variete lub Muzeum AK były zapisane w dotychczasowej strategii? Tak to w kulturze jest, że jest to potrzeba chwili, sytuacji politycznej. Jakby to nie był dobry dokument, to nie będzie on traktowany poważnie i brany pod uwagę.
- Słyszę obawy ale uważam, że trzeba strategię traktować jako dokument, który powinien być i do realizacji, którego trzeba dążyć, nawet jeśli miałoby się to nie udawać. Nie można się teraz wycofać.
- Najważniejszą rzeczą tej strategii powinno być **dotarcie do nie-użytkowników** kultury, zbadanie czego oni potrzebują, co powinno się w instytucjach kultury zmienić, żeby oni byli zainteresowani kulturą.

5. Uwagi zebrane w wywiadach indywidualnych

Ze względu na gęstość tekstu - powiązanie ze sobą konkretnych uwagi i postulatów, często zbieżnych z wynikami konsultacji, wywiady nie zostały rozdzielone tematycznie i zostają uwzględnione w raporcie w syntetycznej formie opracowania.

Osoba 1

Główne uwagi z wywiadu dotyczą partnerskiej współpracy przy realizacji festiwalu. Dyrektorka festiwalu postulowała dużą otwartość na współpracę przy organizacji festiwalu.

Bardzo ważne są stałe spotkania przedstawicieli miejskich instytucji kultury oraz organizacji posiadających wieloletnie umowy na cykliczne działania. Spotkania powinny być organizowane przez jakiś zewnętrzny podmiot i być przestrzenią do wymiany doświadczeń i szukania współpracy albo wspólnych mianowników jakimi mogą być jakieś przekrojowe tematy wspólne dla festiwalu.

Dobrze byłoby wiedzieć, że jest jakaś globalna wizja, że działające organizacje funkcjonujące festiwale łączą się w coś i ktoś ma na to jakiś plan. Dobrze by było gdyby wydział kultury miał jakąś komórkę, która mogłaby prowadzić dialog z instytucjami i organizacjami. Ta komórka mogłaby też organizować prace komitetu społecznego wdrażającego strategię.

W Krakowie brakuje galerii, które reprezentują artystów. Większość galerii działa lokalnie, a nie wiele jest galerii, które są w stanie wspierać artystów.

Osoba 2

Co zrobić żeby zatrzymać artystów? Może co zrobić żeby wrócili?

Możemy zrobić miejsce, które jest tygłem. Nie można zatrzymywać artystów, bo to jest część ich rozwoju. Ale jeśli Kraków będzie stwarzał warunki, to będą tu przyjeżdżać inni.

Podstawowym warunkiem jest finansowanie kadr kultury, które są obecnie jednymi z najgorzej opłacanych. Zdolni menedżerowie kultury, są wchłaniani przez biznes, „ok, praca w kulturze jest fajna ale ile można pracować za takie pieniądze?”.

Rolą miasta jest stworzenie warunków, producentom i twórcom. Stypendia, projekty ale przede wszystkim płace pracowników kultury. Przy wzroście gospodarczym a malejącym bezrobociu w kraju, a do tego ciągle zwiększającej się klasie średniej w Krakowie, nie możemy mieć tak źle opłacanych ludzi pracujących w sektorze kultury.

Stypendia twórcze i nagrody mają sens kiedy są powiązane ściśle z działaniem i produkcją. Jeśli ktoś dostaje stypendium, to musi być instytucja, która to zagospodaruje, wykorzysta, spowoduje, że człowiek, który dostał stypendium coś stworzy. Stypendia i nagrody powinny być ulokowane jak najwięcej przy instytucjach.

Dodatkowo finansowanie swojego rodzaju szkolnictwa jakim są stypendia i do tego dodatkowych ułatwień nie spowoduje, że artyści będą mogli tworzyć, bo oni potrzebują instytucji – bazy. A w bazę nie inwestowano nigdy, a ta strategia też tego nie przewiduje.

Ogólnie rzecz biorąc w strategii jest szereg mądrych rzeczy, wszystkie one jednak

wymagają doinwestowania bazy. Trzeba odejść od takiego podejścia, w którym baza jest minimalna – koszty utrzymania obiektów, a potem trzeba walczyć o projekty. A nawet gdy ludzie kultury robią drogie projekty, to zarabiają mało.

Do negocjacji z biznesem, który przychodzi do Krakowa, należy dodać jeden dodatkowy punkt, którym będą się zobowiązywać finansować kulturę. Mogą to być różne rzeczy, finansowanie, instytucji kultury, ale też sztuki w przestrzeni. Firmy bardzo często inwestują w sztukę w przestrzeni publicznej i to jest korzystne dla obu stron.

Osoba 3

W Krakowie jest coraz więcej miejsc dialogu przeszłości z przyszłością, można też powiedzieć że jest coraz więcej miejsc pamięci, w rozumieniu zaproponowanym przez Pierre Nora. Kiedyś, w społeczeństwie przedindustrialnym, małych samorządów cechowych, małych zbiorowości ludzkich i przy małej mobilności pamięć była żywa – dialog przeszłości z przyszłością zachodził przez cały czas. Potem, na skutek dwóch tąpnięć: społeczeństwa industrialnego i postindustrialnego pamięć zamarła. Zglobalizowała się, zmigrowała. Miejsca pamięci oznaczają, że pamięć występuje już tylko miejscowo, w Krakowie w oktawę Bożego Ciała – Lajkonik.

„My nie potrzebujemy dzisiaj świątyń sztuki ani pomników historii, my potrzebujemy dzisiaj muzeów lokalnych. Muzeum lokalne to nie jest muzeum prowincjonalne, ale jest to muzeum, które jest żywe w lokalności.”

W odniesieniu do I.5 Strategii: Twórcze zarządzanie – „bezwzględnie się podoba, przy słowie pomnażanie możemy oberwać zwłaszcza od tych, którzy dbają o niematerialne dziedzictwo, bo doktryna mówi, że niematerialne dziedzictwo jest dziedzictwem, którego się nie pomnaża, tylko o które się dba.” Można zastąpić: wzbogacanie, interpretowanie, wspieranie.

1.5.1 jest przygotowany wyłącznie przez zabytki rozumiane pietystycznie, a nie jako możliwość interpretacji. „Na miasto nie można patrzeć zabytkiem, bo zabytek jest już za naszym bytem. Nie można patrzeć pietyzmem, a w projekcie strategii jest pietyzm. Na miasto trzeba patrzeć interpretacją”

To co zostało zapisane jest słuszne i wypełnia konieczność dbania o zabytki. Ale po co mamy dbać o zabytki jeśli nie wykorzystujemy jako zasobu rozwojowego. To zasób który może wywoływać wspólnotowe reakcje społeczne, pod warunkiem, że się go do tego wykorzysta. Zabytek musi być wyciągnięty i opowiadany.

Obiekt, muzealium, może być rodzącym opowieść medium, które powoduje, że wokół niego gromadzi się społeczność, ale ona nie gromadzi się wokół rzeczy. Tu (w Strategii) opisane są rzeczy, autorzy wiedzą, że ta rzecz jest rzeczą ważną, ale trzeba opowiedzieć dlaczego jest ważna. Ale jest ważna bo wzbudza opowieść, ludzie nie gromadzą się wokół rzeczy, ludzie się gromadzą wokół opowieści, wokół mitu.

W tym miejscu Dyrektor Niezabitowski wyraźnie podkreślił że jego krytycyzm, nie powinien

być odczytywany jako powiedzenie, że to co zostało zapisane jest złe, ale że to nie wszystko.

W wątku rozmowy o instytucjach kultury Dyrektor Niezabitowski przypomniał zapisy Ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej: Art. 9. 1. Jednostki samorządu terytorialnego organizują działalność kulturalną, tworząc samorządowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym. 2. Prowadzenie działalności kulturalnej jest zadaniem własnym jednostek samorządu terytorialnego o charakterze obowiązkowym.

To w instytucjach są eksperci i powinno się wzmacniać mechanizmy instytucjonalne, zgodnie z ustawą.

Jak wzmacniać kulturę lokalną w dzielnicach?

Inwestować w muzea lokalne.

Deglomeracja jest bardzo dobrą koncepcją, która powinna się dziać w procesie i może być zagrożona akcyjnością i szybką potrzebą sukcesu.

Co zrobić by instytucje kultury były bardziej otwarte dla lokalnych społeczności?

Nie dyscyplinować, tylko stwarzać możliwości. Implementować instytucje kultury w lokalnej społeczności. Instytucje muszą prowadzić działalność partycypacyjnie. W muzeum oznacza to „zejście z ambony dyktatu kuratorskiego”. Nie wyklądać tylko słuchać, budować ze społecznością lokalną, słuchać opowieści.

Osoba 4

Kultura w Krakowie służy nie tylko zaspokajaniu potrzeb mieszkańców ale jest jednym z kół zamachowych strategicznego rozwoju i pytanie na ile jest.

Niestety, w 1990 roku, przez fundamentalny błąd pierwszej ustawy samorządowej i ustawy kompetencyjnej, kiedy większość instytucji kultury znalazły się po stronie administracji państwowej, gmina straciła możliwość kreowania strategicznej polityki kulturalnej. Reforma z 1998 pozostawiła poza jurysdykcją prezydenta miasta i rady miasta mamy kilka narodowych instytucji, uczelnie artystyczne (które pozostają też poza jakąkolwiek kooperacją i synergią z Gminą). Strategia powinna te kwestie dostrzec i postawić diagnozę 2017. A na tym wyrósł przemysł festiwalowy, nie mając paradoksalnie instytucji, sal, itp.

Konieczne jest szersze spojrzenie i prowadzenie polityki międzysektorowej. Brakuje nam ośrodka telewizyjnego, bo obecny ośrodek telewizyjny już praktycznie nie działa.

Warto się pokusić aby zrobić analizę demograficzną, jaki jest rynek kultury, jaki jest odsetek obcokrajowców. Na samym Uniwersytecie Ekonomicznym jest 1500 studentów z Ukrainy. Kraków stał się znowu miastem wieloetnicznym i pytanie, czy to ma odzwierciedlenie w Strategii.

W strategii powinny być lepiej wykorzystane instytucje, które są w Krakowie, a nie są

instytucjami gminy.

Kraków miastem literatury Unesco?

Ważne, żeby nie mówić tak, że rozwijamy brand, bo wtedy pozostajemy w tym naskórkowym rozumieniu tego. Co to ma oznaczać dla miasta? Czy będą się za tym kryły działania związane z podniesieniem czytelnictwa w mieście? Bo jeśli tak, to o to chodzi! Nie walczmy o sam tytuł. On daje rozpoznawalność ale czy to się przełoży na funkcjonowanie bibliotek, jak są dostępne, ile mają funduszy na księgozbiory i jak są finansowani ich pracownicy. Czy biblioteki będą stawały się miejscem spotkań dla społeczności lokalnych.

Budowanie marki w oparciu o czynnik egzogeniczny jest bardzo ryzykowne. Praga nas przebija Franzem Kafką, nie mówiąc o Wiedniu, Berlinie i Budapeszcie. Marka literatury Unesco jest dosyć słabym brandem, gdybyśmy mogli być miastem muzyki to byłoby lepsze, ale przegraliśmy z Katowicami. Miasto literatury nie ma za sobą kalkulacji efektywności nakładów i kierunku brandingowego.

Nie widać też w strategii wykorzystania potencjału organizacji pozarządowych, czy przemysłu gier komputerowych, a to też jest kultura.

Strategia powinna łączyć wiele wątków i jak najlepiej wykorzystywać sytuację posiadania państwowych i wojewódzkich instytucji na terenie Gminy.

Strategia jest poziomem operacyjnym dla wydziału kultury, ale niekoniecznie dokumentem wizyjnym, mówiącym o tym, czym byśmy chcieli, żeby kultura była dla Krakowa. Te operacyjne są bardzo potrzebne, ale potrzeba też jakieś większej wizji, która będzie łączyła wiele wątków i będzie wykraczała poza sektorowość.

6. Wnioski z konsultacji

Tematy poruszane w trakcie konsultacji odnoszą się zarówno do zapisów samej Strategii, jak i do szeroko rozumianego zarządzania kulturą w mieście. Są bardzo różnorodne i dotyczą wszelkich tematów na różnych poziomach.

Najczęściej powtarzające się tematy i postulaty dotyczyły kilku szerokich zagadnień i sygnalizowały istnienie potrzeby:

1. stworzenia jednego podmiotu zarządzającego kulturą w mieście, koordynującego działania wszystkich podległych jednostek. Jego powołanie pozwoliłoby skoordynować działania kulturalne w różnych obszarach, pozwoliło na wyznaczanie realnych programów rozwojowych dla kultury w Krakowie i zakończyło spory i niejasności kompetencyjne
2. Daleko idącej decentralizacji i przyznania znacznego stopnia swobody instytucjom kultury. Kultura i działalność artystyczna potrzebuje swobody, koniecznej do realizacji pracy twórczej, kreatywnej, innowacyjnej
3. Dofinansowania istniejących instytucji kultury i ich kadr, umożliwienie im realnego dostosowania się do potrzeb stawianych przez zmieniające się środowisko społeczne jak i oczekiwania użytkowników kultury

4. Postawienia na różnorodność, otwartość, łączenie nowoczesności z tradycją, lokalność i dostępność kultury. To zarazem mocne punkty Krakowa jak i szansa, na zaangażowanie większej liczby osób, otwarcie na współczesność i na odpowiedź na pytania i dylematy, które przed nami stawia
5. Zwiększenia dostępu do kultury w dzielnicach, jednocześnie obniżając próg dostępu do kultury w Krakowie. Zarówno dla osób niepełnosprawnych, obcokrajowców, jak i artystów i samych mieszkańców, do uczestniczenia w kulturze i jej współtworzenia.
6. Działania edukacyjne w zakresie kultury, skierowane przede wszystkim do osób obecnie nie uczestniczących w kulturze, upowszechniające dostęp do niej, pozwalające lepiej w niej uczestniczyć, ograniczające wykluczenie, zwiększające poczucie tożsamości mieszkańców
7. Tworzenia przestrzeni dla artystów, zwłaszcza młodych, umożliwienie im godnego funkcjonowania, miejsca do tworzenia, oraz umożliwienie im nauki u doświadczonych artystów
8. Rozwoju systemu informowania o kulturze, rozprzestrzeniania informacji kulturalnej, dostosowanie go do obecnych wymogów społecznych
9. Większego otwarcia na współpracę, zwłaszcza z uczelniami, ale również z innymi miastami (w tym partnerskimi) i instytucjami międzynarodowymi w zakresie kultury
10. Nieustannego badania skuteczności zarządzania kulturą, realizacji strategii, tworzenie realnych wskaźników umożliwiających rzetelne badania. Jedynie oparcie na właściwej ewaluacji i badaniach pozwoli na dostosowywanie działań do zmieniającej się rzeczywistości i osiągnięcie wyznaczonych celów w zbliżonym do wyznaczonego czasie.